The New York Pub Lib
476 Fifth Ave
APR 6 1912

„Vienybe Lietuvninku"
IŠEINA KAS SEREDA
BROOKLYN, :: NEW YORK.
Prenumerata metams:
Suvienytose Valstijose..... $2.00
Europoje ir kitur..... $3.00
Kanadoje $2.50
Prenumerata mokama iš viršaus
Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujų Metų.
Apgarsinimų kainų klauskite laišku.
J. J. Paukštis ir K. Brazys
120–124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

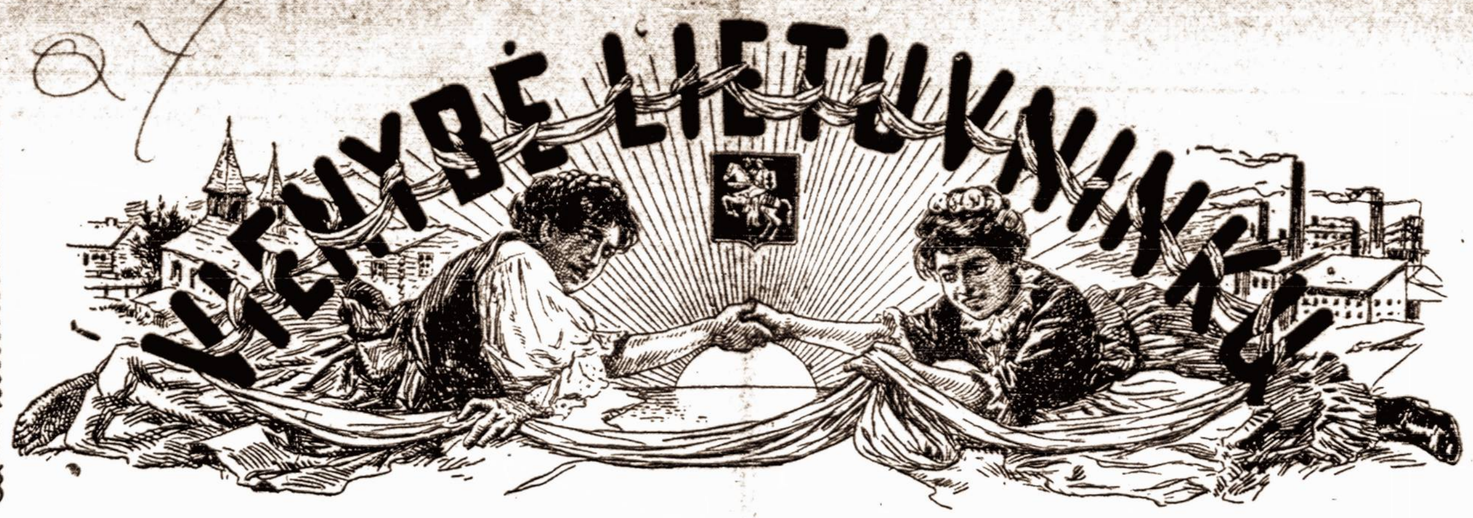

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybe Lietuvninku"
PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY
BROOKLYN, :: NEW YORK
Yearly subscription rate
In the United States.. $2.00
To Foreign Countries.... $3.00
To Canada $2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to the publishers:
J. J. Paukštis & K. Brazys
120–124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 14. **Brooklyn, N. Y. 3 d. Balandžio (April) 1912 m.** **Metai XXVII.**
ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT HE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3–RD, 1879.

Linkėjame linksmų velykų visiems savo skaitytojams, sandarbininkams ir draugams.
Redakciją.

DAR APIE MŪSŲ "TEATRUS".

Anuo sykiu mes rašėm apie mūsų, lietuvių amerikiečių scenos ir abelnai mūsų dailės nelemtą ir keistą padėjimą. Tokio padėjimo visai nėra pas amerikonus, ir pas kitas apšviestas tautas. Pagaliaus nei mūsų tolimoje tėvynėje Lietuvoje nėra tokio juokingai užburto rato, kuriame turi blaškytis ir dovytis mūsų jaunutė scena. Mūsų senoje sostapilėje Vilniuje, mūsų didesniuose Lietuvos miestuose tveriasi didelės dramos ir muzikos draugijos, į kurias ineina visi, kas tiktai turi priginitą aktorystės gabumą ir myli teatrus ir dainas. Ineina čia lietuvis į dailės dievnamį, palikęs už durių savo religiškus, politiškus ir įvairius asmeniškus persitikrinimus. Nes dailės dievnamis negalima teršti smulkiomis gyvenimo šiukšlėmis. Iš tokių žmonių susidarę draugijos veikiai padaro galingą meno ir dailės ratelį, kuris atrubežiuoja teatrą ir dainas nuo visko, kas dvokia vertelgyste, grašiniu pasipelnymu ar panaudojimu scenos kokiems egoizmo ir partijų siekiams. Tokie žmonės, kaip va Vilniuje, Šiauliuose ir kit. beveik kas savaitę pastato ant scenos tokius didelius veikalus, apie kuriuos mes amerikiečiai nedrįstame ir sapnuoti. Ir jie pastato taip gerai, kad mes negalime nei pusėn susilyginti. Ir jie taip užinteresuoja ir išlavina publiką, kad jų teatrai būna kimštinai prisikimšę, nors tenai žmonės yra daug bėdinesni piningiškai, negu mes, — o mūsų „teatruose" publika būna ... tokia skystutė, nors mūsų paprasčiausiam fabriko žmogeliui išmesti kvoteris ar pusdoleris ant savaitės, tai būtų kaip Lietuvoje bandutė nusipirkt!

Lyg atsakymui ant mūsų nuomonės štai ir atsiliepė vienas-kitas mūsų „teatrų" srityje atsitikimas. Atsiliepė tokiu išjuokimu mūsų scenos, kad nuo to gali supiktu žviegimu nusikvatoti pragarinių Poklius-šėtonas, kuris į visus lietuvių žengimus pirmyn vat jau kiek metų kyščioja savo bjaurią dervuotą uodegą ir gadina mūsų prakilnius ir gražiuosius darbus. Tai buvo viename teatre įvykęs barnių „duelius" tarpe kuningo ir socialisto, kurie atėjo svetimų žmonių surengtan teatran kaipo svečiai, bet čiapat atidarė savo kromelius: vienas publikoje ėmė kalbėti prieš kuningus, o čia atsiradęs kuningas šoko bartis priešais. Ir publika, kuri atėjo pasižiūrėti kas bus statoma ant scenos ir savo jausmus pašvelninti-pasimokinti, — ji šito vieton išnešė dar labjau sudrumstus jausmus, da vienas žiupsnis neapykantos pasėta tarpe mūsų brolių,— ir tai panaudota dailiausi mūsų apšvietos įmonė — teatras! Bet tas dar nėra blogiausis, kas mūsų „teatruose" įvyksta ...

Pora-trejetas savaičių tik praėjo, kaip laikraščiai aprašė kitame mieste (lietuvių seniausioje „Kolonijoje") kitą da aitresnę tragi-komediją. Šita jau pereina visokius proto rubežius ir paženklina mūsų visuomenėje prasidėjusį tvinkti pavojingą skaudulį, kuris būtinai reikalauja, kad apšviestesni lietuviai ir dailės mylėtojai pasigaląstų kritikos ir sveiko proto lancetą, ir pasigalandę be jokios pagailos šitą votį durtų pačion gėlonin. Buvo tai surengtas „teatras". Jį rengė Tėvynės Mylėtojų Draugystės kuopa. Surengė teatrą, aktoriai išsimokino roles, teatro vedėjai sukvietė dailų būrelį publikos ir prasidėjo paskirtu laiku vaidinimas. Bet dar nepradėjus vaidinimo, teatro vedėjas gauna žinią, kad „publika" rengianti „triubelį" — ermyderį. Sako: „jeigu nenorite turėti nesmagumo, taĩ pašaukkite bent kokius šešis policmanus!" Teatro vedėjas buvo žmogus geramatis-optimistas, todel šitokį perspėjimą palaikė už tuščią pletkelę. Bet jisai skaudžiai apvylė save ir kitus! Jau tik pradėjus lošimą, tuojaus prasidėjo ir „publikoje" kokis tai šiuršėjimas ir erzėjimas. Dar šiaip-taip ėjosi lošimas, iki išėjo ant scenos viena aktorka. Vos tik ji pasirodė, kaip pakilo rėkavimai, švilpavimai ir neramių kojų darbas. Lošti visai jau nebuvo galima. Jomarkas triukšmadarių pasiekė tokį laipsnį, kad teatro vedėjas nerado geresnės išeigos, kaip išeiti ant scenos, iškolioti publikon įsiveržusius triukšmadarius ir nuleisti uždangą, kuri tą vakarą jau nebepakilo!

Ir taip pasiliko teatras neužbaigtas. Jo neleido užbaigti ne paprastoji publika kuri visur ir visados myli teatrus ir susirenka pasižiūrėti, ką broliai lietuviai pastato, bet extra-organizuota gaujelė, kuri jau iškalno rengėsi iš kitų surengto dailaus teatrėlio padaryti saugardų šabasą. Vėliaus, kaip męs gavome žinoti, paaiškėjo visas tas atsitikimas ir delko tapo suardytas teatras. Svarbjausios esą dvi priežastis. Viena priežastis tai tokia. Šitame teatre dalyvavusi tokia aktorka, kuri esanti didelė pašaipa ir visur savo drauges merginas „apkertanti". Užtai ji turėjusi tarpe merginų aibę savo priešių; na, o tos merginos turėjo sau tarpe vaikinų gerus sėbrus, kurie merginoms įsiteikdami ir pasistengė šitai aktorkai viešai atkeršyti, net išardydami teatrą, — teatrą, kuris kitų žmonių buvo rengtas, kur kitų žmonių buvo padėta triūsas ir kaštai. Ką tokiems rūpi kitų žmonių triūsas ir kaštai!.. Bet buvusi ir kita, da indomesnė priežastis. Teatrą, kaip minėjome, rengė Tėvynės Mylėtojų Draugystės kuopa. Na, o prieš šitą kuopelę tame mieste jau senai einanti tai vieša tai pridengta priešinga agitacija. Kada pakėlė gecą pirmieji pramuštgalviai prieš aktorką, tai antrieji T. M. D. kuopos nedraugai pamatė progą pasinaudoti išjuokimui šitos kuopelės ir jos surengtojo teatrėlio. Žodžiu sakant — čia susitiko dveji savieji ir „savi savuosius pažinę" suleido vienon armijon savo kojas trypti ir suvienijo gerkles į kovą. Tėv. Myl. Dr-ės kuopa, kaipo „priešas", tapo nuveikta, teatras išardytas ir paskui per laikraščius buvo proga smaliems liežuvėliams pasijuokti, kad T. M. D. kuopa „niekо gero negali nuveikti" Taip dedasi XX. amžiuje, kada męs giriamės savo pažanga ir augančiu „susipratimu". Dar to nebuvo atsitikę tamsiausiuose mūsų išeivystės laikuose, smurčiausiose kovose tarpe laisvamanių ir klerikalų. Dar gi nebuvo tokių laikų, kad rengiant T. M. D. kuopai savo teatrą reiktų samdyties policijantus, kad apgintų aktorius ir mūsų jaunutę seną nuo išniekinimo ir pažeminimo!...

Je, žengiame pirmyn. Tik į kitą galą. Čia nekaltą visa publika. Čia kalti yra publikos vadovai. Męs nesistebim, kad tas šitoje seniausioje lietuvių kolonijoje atsitiko. Tie-patįs žmonės, kurie suteikė mums pirmesnias žinias, štai dar ką priduria. Apie tą patį laiką ir tame pačiame mieste moksleivių kuopelė surengė paskaitas. Skaitė vienas moksleivis lekciją iš politiškosios ekonomijos. Sako, lekcija buvusi labai indomi, rūpestingai sutaisyta ir gana gerai ją prelegentas stengėsi perskaityti. Bet nelaimė buvo prelegentui, kad jisai buvo bepartiviškas, nepriklausė į jokią partiją ir lekciją skaitė ne kokios partijos ar kuopos vardu, bet stačiai varde moksleivių būrelio. Atėjo pasiklausyti, žmonių visokių. Atėjo žmonės ir partiviški. Iš jų tūli sumanė skaitytoją trukdyti. Vienas sako buvo labai keistai ir klauniškai išsigudrinęs čiaudėti. Kad paleis tokį skardų „A-č-hii!", tai tik nužvaga sienos ir lubos svetainėje. Publika sužiųra, visi dairosi, kiti juokiasi, skaitytojas maišosi. O čiaudėtojas-klaunas savo trikšles vienvalios atkartoja, ir jo sėbrams iš džiaugsmo net pažastįs knita, kad iš rimtos paskaitos sekasi padaryti jomarkinį užmą-alasą. Taip, kur šitokie publikos vadovai atsiranda, tai jau rimtas žmonių švietimo ir kulturinimo darbas susilaukė pavojų. Ir ne iš valdžios pusės pavojų, kokį mūsų broliai Lietuvoje turi iš rusų valdžios ir nuo kurios męs su keiksmais bėgame į šitą liuosybės kraštą. Nebepasiekia mūsų cenzoriaus raudonoji pluńksna nei sargybinio „šaška" ir šikšninis bizūnas, tai pasiekia mums iš mūsų pačių motinos prieglobsties išėję išgamos!..

Kodel męs apie savo brolių prastuosius darbus kalbame? Juk rodos daug geriau būtų nutylėti, kaip daugelis mūsų laikraščių gudriai politikuodami ir daro. Tačiaus męs tą skaitome už klaidingą politikavimą. Męs turime akyvaizdoje pusę milijono žmonių, kurie nori šviesties ir lankyties į teatrus. Šita mūsų visuomenė nežiūri į kerštus tarpe mergų ir tarpe mūsų draugijų ir kuopų vadovukų intrigas. Mūsų visuomenė aukauja savo laiką ir moka sunkiai už pelnytais centais bilietus, kad pasimalonėti vaidinamais teatrališkais veikalais. Ji nežiūri, kas tą surengia, bet renkasi sau apšvietos ir kulturos grudelius kur tik papuola, kaip bitutė sau renkasi medų ir iš lelijos ir iš dobilo, o kartais nučiumpa iššokusią saldžią raselę ir nuo piktadagio. Todel tokie kurie del savo egoistiškų siekių ardo teatrus, yra visuomenės aršiausiais priešais ir žmonių apšvietos vagilėliais. Laikas atėjo, kad męs kalbėdami apie visokias plačias pasaulio „politikas", nusivalytume ir patįs save iš vidaus, kad taptume visu pirmu *žmonėmis*. Nes jeigu męs save tiktai šlifuosime iš viršaus, žvilgėsime naujais siūtais ir augštabrylėmis skrybėlėmis jeigu męs girsimės tik žinojimais kas dedasi visurkitur, žinosime, kad yr ant svieto ir pas kitas tautas progresas ir prakilnių žmonių, o patįs pas save nešime tokį visuomenišką sugedimą, tai būsime tiktai „pabaltinti grabai, pilni kirmėlių"... Negerai būtų tylėti prieš tokius pas mus apsireiškimus. Tai būtų, anot nelaimingo Vištaliaus, žiegždra (zdrada, predatelstvo) prieš mūsų tautos ateitį.

Toje linkmėje męs sveikiname Brooklyne beorganizuojama laisvą ir bepartiviš ką scenos mylėtojų judėjimą, Chicagoje naują „Dramos Draugiją" ir kitur, kur tveriasi bepartiviški dramų ir visokių scenos veikalų vaidintojai. Nes tik jie atskirs mūsų jaunutę sceną nuo pašalinių varžymų ir intekmių; jie nuvalys nuo mūsų scenos dvokiančius ir ėdančius mūsų tautos kūną miazmus, tik jie sutrauks gabesnius aktorius ir įstengs kad ir kasnedėl pastatyti ant scenos geriausius mūsų dramatiškus veikalus, kaip daroma Vilniuje. Kalbant apie visokią liuosybę, reikia gi pasigailėti ir mūsų teatrų ir išliuosuoti juos iš-po visokių siauramanių letenos ...

PERŽVALGA.

// **Lietuvoje blaivininkai.** Vasario 28 d. Kaune įvyko visuotinasai Lietuvos blaivininkų susivažiavimas, arba kaip męs amerikiečiai pasakytume — seimas. Blaivininkai, šitie alkoholio nevidonai, turi savo organizaciją, vardu „Blaivybės Draugija", kuri veikia po visą Lietuvą ir iki liepos 1 d. 1911 m. turėjo išviso 139 skyrių, tai yra kuopų, iš kurių 102 yra Kauno gubernijoje, 19 — Suvalkijoje, 19— Vilniaus gub. ir 4 Kurše; beto vėliaus keletas kuopų buvo šęn-tęn sutverta. Draugija 10-tyje skyrių (kuopų) inkūrusi bibliotekas-skaityklas, kuriose išviso esą 3066 kningos su 966 skaitytojais. Per 1911 metus inkurta 9-iose kuopose arbatinės, o pirmiaus būta apie 30 arbatinių. Į visas arbatines buvę per metus inplaukų 19,362.23 rub.; išlaidų buvę 19,518.93 rub. Tad buvo 156 rub. 70 kap nuostolio. Šiek-tiek dasilopo iš kepyklų. Tai gal išeina ant lygios. Toliaus, „Blaivybė", nuo 1 liepos 1911 iki 1 sausio 1912 išleidusi 75,150 egz. kningelių kovai su alkoholiu. Galutinas turtas iš veikliųjų 123 kuopų šioks: inplaukta 25,732r. 60k.; išleišta 17,815r. 15½k. Lieka 7,917r. 44½k. Tas žinias paėmėm iš „Šaltinio" NN9 ir 10. „Liet. Žinios" dapildo šitaip: Apyskaitą atsiuntė 123 kuopos. Jose yra 30,855 sąnarių: 21,105 moterįs ir 9,750 vyrų (šie matyt, ir Lietuvoje su „Blaivybe" ne ant geros kojos gyvena!). O „Rygos Garsas" mus paakina, kad valdybon perrinkta tie patįs sąnariai: kun. Marma, kun. Krepauskas, kun. Alekna, p. Voitkevičius, ir vieton D-ro Pryjalgausko, išrinkta Dr. Buividas.

*

// **Nauja Suvalkijoje Draugija.** „Liet. Žinių" N23 randame įstatus naujai susitvėrusios draugijos, vardu: „Muzikos, Literatūros ir Dramos Draugija Gabija", kūri veiks Suvalkijoje ir rūpįsis plėtoti muziką, literatūrą ir dramos grožės supratimą. Savo veikimo programon štai ką ji stato: užlaikys nuolatinį dainininkų chorą, nuolatinę orkestrą, nuolatinę dramos artistų kuopą, kningyną ir skaityklą; rengs koncertus, vaidinimus, literatūros vakarus, lekcijas, paskaitas, pasilinksminimus; rinks lietuvių tautos tvėrybos turtą, tautinės muzikos tvarinius, šokius, žaidimus; steigs muzėjus; darys muzikos, literatūros ir dramos veikalų konkursus; spausdįs šituos veikalus; taisys muzikos ir dramos kursus; darys viešas ekskursijas, gegužines, vaikų šventes, šeimyniškus vakarus ir pasilinksmininmus; steigs visur „Gabijos" skyrius. Tuomtarpu Marijampolė yra šitos draugijos centru. Apie tai randame pranešta ir „Šaltinio" N10, kur šiaip daaiškina: „Narių iškarto prisirašė 80 žmonių. Pirmininku išrinkta A. Jašmanta, padėjėju — kun. M. Gustaitis; M. Pečkauskaitė, V. Jesaitytė ir J. Bendorius pasidalįs tarp savęs pareigas".

Sveikiname šitą da pirmutinę Lietuvoje tos rųšies draugiją!

*

// **J. Kraševskio sukaktuvės.** Vilniškė „Viltis" rašo: Antradienį, kovo 6 (10) dieną, suėjo 25

metai, kaip mirė Šveicarijoje, Genevos mieste, žymus lenkų rašytojas Juozas Ignatas Kraševskis. Mokėsi jisai Vilniaus universitete ir paskui gyveno čia keletą metų. Parašė nemaža ir apie Lietuvą. Tokie jo veikalai, kaip „Vitolorauda", „Mindowe" (Mindaugas), „Witoldove boje" (Vytauto kovos), „Kunigas", nors ir parašyti lenkų kalba, bet savo dvasia tai priklauso lietuvių literatūrai. Tie jo veikalai nemaža prisidėjo ir prie lietuvių dvasios sužadinimo. Be to, jisai rašė ir mokslo knygų apie Lietuvą: „Litwa", „Wilno od początków jego istnienia" ir tt. Kraš. susipažino su vienu aušrininku J. Višteliaucku ir karštai ragino lietuvius kurti savo laikraštį, būsimąją „Aušrą". Kraš. palaidotas Krokavoje, Skalkoje, tarpu didžiausių Lenkijos vyrų.— Jo šviesią atmintį paminėkime ir mes.

*

// **Slapti laikraščiai Lietuvoje.** Mums rašo iš vienos vietos Lietuvoje, kad tęn eina net du slapti laikraščiai — ranka rašyti mėnesiniai, kurių vieno vardas esąs „Kaimietis", antro — „Aukso Žarija". Šito pastarojo N1 pasirodęs lapkrityj, 1910, ir ikšiol tebeinąs (gavome keletą numerių pasižiūrėti). Rašo: „Politikos labai neužkabiname, nes žinome, kad iš to jokios naudos nebus; slapta tik rašome, kas mums daugiaus rūpi, kas daugiau reikalinga... Pirma nebuvo prasilavinusio redaktoriaus; bet dabar pačmus kitam leidėjui, pastojo redaktorium gabus inteligentas ir jau 5NN visai gerus išleidome"...

*

// **Lietuvis šaškų (čekerių) čampionas.** Vienas iš mūsų skaitytojų (p. A. Gabrys) perdavė laišką iš lietuvio T. Ballako, kuris kadaisiai gyveno New Yorke ir buvo žinomas, kaipo smarkus lošikas šaškomis (čekeriais). Dabar p. Ballakas gyvena Los Angelėje, Cal., kur pastaruoju laiku aplošė čekeriais visus to miesto čekeristus ir gavo aukso medalį bei tapo čekeristų klubo pripažintas už „Cheker Champion". Ballakas labai mitrus vyras, tik gaila, kad sirginėjąs. Ir dabar esąs ligonbūtyj. Bene džiovą būsiąs pagavęs.

// **„Draugas" bene kelsiąsis Chicagon.** Mums rašo, jog kun. Kaupas jau atsisveikinęs su Pittstono parapijonais. Nors žadąs už poros savaičių sugrįžti, bet einąs paskalas, kad kun. Kaupas persikelsiąs Chicagon prie šv. Kazimiero seserų vienuolyno, kur bene būsiąs perkeltas ir „Draugas" iš Wilkes-Barrės.

*

// **M. Petrauskas važiuojąs į Prūsus.** „Lietuva" rašo girdėjusi, kad mūsų gerbjamasis kompozitorius M. Petrauskas, kuris ikšiolei buvo Milane (Italijoje), žadąs važiuoti į Prūsus, kur didesniuose miestuose, kaip va: Tilžė, Stalupėnai, Gumbinė ir kit., duosiąs koncertus. Linkime geriausios kloties!

// **Paleido.** Gavome žinią, jog šiomis dienomis tapo Vilniuje paleista iš kalėjimo, „Lietuvos Ukininko" leidėja, p-ni F. Bortkevičienė. Kokį skundą valdžia prieš ją išneš, dar nežinoma.

DRAUGUI A. V.

Drauge, žengkie keliu.
Kurį pats aprinkai
Aš juom eit negaliu: —
Dur' erškėčių diegai.
Ašen silpnas esu.
Ne didvyriu man būt,
Bet ir man nebaisu
Už varguolį žūt.
Žengk pirmyn, nebijok!
Kur erškėčių daugiau!
Tik man ranką paduok —
Bus mudviems žengt lengviau.

Panendrės Bitininkas.

Pas mus ir kitur.

Kovo 26 d. atsibuvo kai-kuriose valstijose mėginimų balsavimai arba primarijos ant šiokių-tokių miestų viršininkų ir ypatingai ant delegatų, kurie vasarą turės susivažiuoti į partijų konvencijas, kuriose įvardys arba **nominuos kandidatus į prezidentą.** Iš tų balsavimų pasirodė, kad republikonų partija šiemet turės didelį susikirtimą. Ir štai delko. Nežiūrint į Roosevelto populiariškumą, jisai labai nedaugelį gauna sau į konvenciją delegatų. Paveizdan, tvirčiausi valstija New Yorko, už Taftą duoda 83 delegatus, o už Rooseveltą tik... 7. Daugiau gauna Taftas ir Alabamoj, Indianoj, etc. Žinoma, gauna ir Rooseveltas, bet vis mažumą. Rooseveltas baisiai įnirto ir New Yorko valstijos rinkimus apskelbė už suklastuotus. Čia ištikrųjų buvo politikierių iškirstas šposas, nes tą dieną nebuvo į laiką pristati baliotai, kuriuos būk spaustuvninkas „suvėlinęs" padaryt, todel buvo balsuota ant paprastų poperėlių. Sakoma yra, kad Rooseveltui pakišę koją trustai, kurie jo labai bijosi. Kalbama net, kad Rooseveltas, jeigu jo šiemet republikonų partija savo konvencijoje nenominuos, tai jis eisiąs kandidatu visai ant neprigulmingo tikieto ir tikisi laimėt.. Tada republikonų partijoje pasidarytų suskilimas. — Konvencija atsibus Chicagoje, kurioje dalyvausią 1,078 delegatai, tai yra ant 540 delegatų daugiau, negu buvo paskutinėje republikonų konvencijoje renkant Taftą.

— Krizis Anglijoje pasiekė savo augščiausį čiukurį. Parliamentas, nors nevienbalsiai ir labai sunkiai, priėmė įstatymą, palei kurį kiekvienas suaugęs angliakasys gautų ant dienos 5 šilingus (1.25), o vaikai — po 2 šilingu (50c.). Bet įstatyme tik pasakyta, kad tai **minimum alga,** tai yra turi būt mokama „apie tiek". Čia tai ir pasidaro vynis, nes angliakasiai būtinai nori, kad būt įsakymui įvardyta: kiek jie gaus. Ir delto jie sako streikuosią ir toliaus. Tuomtarpu pagal šito įstatymo jie turėtų jau eiti į darbą, ir valdžia sako, kad pastatys vaiską, kad apgintų visus grįžtančius į darbą, jeigu streikieriai trukdytų. Todel dar galima tikėtis, kad Anglijoje bus dideli susikirtimai su valdžia. Matysis, kaip valdžia iš šito išsiris. Premieras Aksvit net apsiverkė parliamente, kad nesiseka šitos didelės kovos sutaikinti. Jisai nori angliakasiams kiek galint nusileisti. Tą patį sako ir senyvas filosofas Balfour. Bet kiti ministeriai ir atstovai nedrįsta taip toli nueiti, kad valdžia nustatytų aiškias algas. Sako, kad tai bus „grynas socializmas", kuris parliamente didžiumą dar labai baido, kaipo visai naujas daiktas.

IŠ VISUR.

× **Užgriuvo sniegynas.** Netoli Viennos, ant viršūnės kalno Schnee Berg milžiniškas sniegynas užgriuvo čielą būrį keleivių. Darbininkai eidami iš darbo, rado išlikusią pusgyvę moteriškę, kuri suspėjo pasakyti apie atsitikusią tragediją ir apalpo. Dabar iškasta 10 lavonų, tai yra visa ta keleivių partija.

× **Iš Europos per 5 dienas.** Francijoje pajūrės gyventojai stengiasi prisuokti Amerikos laivų kompanijas, kad Brestoje intaisytų didelę prieplauką ir nutiestų gelžkelį iki Paryžiaus. Kadangi nuo Bresto į Paryžių ima nuvažiuoti tik 7 valandas, tai žmogus išvažiavęs iš New Yorko atsirastų Paryžiuje per 5 dienas. Tai yra pasiektų vidurį Europos į trumpjausį laiką. Manoma, kad šitas planas įvyks.

× **Žuvo aviatorius.** Russeldorf, Vokietijoje, orlaivininkas Kleine, nukrito iš 300 pėdų augštumo ir ant vietos užsimušė. Tas atsitiko jo moteries ir kūdikio akyvaizdoje.

× **Chinuose daigoja amerikonus.** Iš Hankow praneša, jog netoli Wu Šan chinų piratai (jūrių plėšikai) užpuolė tris amerikonus: Bert Ricks, Philip Hoffman ir A. Sheldon. Tai buvo mokytojai. Juos užpuolė laivelyj ir papjovė. Ant laimės du pastarieji vėliaus pasisekė atgaivinti. Mat nevisai papjauta.

× **Iš Chinų suirutės.** Tarpe dviejų Chinijos miestų tebeina kova: katrame turi būti įsteigta naujos respublikos sostapilė: ar Pekine ar Nankinge. Prezidentas Yuan Ši Kai sėdi sau Pekine ir daro jau tarybas su kitomis šalimis apie naują Chinijos paskolą, kurios $300,000,000 skolina Belgija ir Anglija su paspara Rusijos ir Japonijos. Revoliucijonieriai tebelaiko savo seimą Nankinge ir reikalauja sostapilę inkurti kur nors netoli Pekino, jeigu jau ne Nankinge. Partizaniška kova tebesitraukia. Šanghai'juje antrą sykį buvo kėsintasi nužūdyti karės ministerį Wong Hing, o Šantunge apgulė miestą išnaujo sukilę liuosnoriai.

× **Paryžių užvaldo plėšikai.** Francijos sostapilė Paryžius įsigijo nelaimę. Kaip anais metais įvarė baimę miesčionims gaujos plėšikų, vardu „Apašų", taip dabar atsirado plėšikai bevardžiai, kurie su automobiliais važinėja ir daro eksproprijacijas. Taip va pereitą savaitę jie užpuolė banką „Chantily", kuriame užmušė 20 žmonių ant sykio ir, pastvėrę piningų pasmuko. Juos vadovaujanti moteris. Tam tikslui net 200 detektivų paskirta, kad plėšikus sugautų. Sakoma, kad tokia banditų gauja veikianti po visą šiaurinę Franciją ir Belgiją.

Iš Lietuvos.

SEIRIJAI, Seinų pav. Vieną nedėldienį bažnyčios tarnai rinko iš žmonių piningus „sužeistiems kareiviams". Kokie tie sužeisti kareiviai" turbut ir patįs rinkėjai gerai nežinojo.

Mūsų apylinkėje yra daugybė valdžios miškų. Kadangi miškų kaina žmonėms neprieinama, tai beveik visus miškus supirko pirkliai. Dabar žmonės gerai uždirba, beveždami į Nemuną supirktąjį mišką. O kokie medžiai sukrauti ant Nemuno kranto — net malonu pažiūrėti. Žmonių gi grįtelės menkos, žemėn sulindę, o už ką pirks, kad kaina neprieinama. **J. Žioplys.**

SEIRIJAI, Seinų pav. **Dvarą parduoda.** Kovo 3 d. kuningas per pamokslą pasakė mums svarbją naujieną. Bankas pardavinės vietiniams valstiečiams Seirijų, Straigiškių ir Krikštonių dvarus. Išlygos šitokios: virš 30 margų vienai ypatai, rodos, nepardavinės. Pirkdamas gali visus piningus iškarto išmokėti arba išmokėjimui per kelius ar keliolika metų, bet nedaugiau, kaip per 55 metus. Jeigu nebus kam perka iš vietinių, tai **parduos svetimiems.** **J. Žioplys.**

KRUONIS, Trakų pav. Vasario mėnesio pradžioje buvo naujo viršaičio rinkimai. Išrinktas vėl tas pats rusas, didelis degtinės mylėtojas. Rinkimai atsibuvo su bačkelėmis ir buteliais. Mat katras daugiau duos, tas ir bus išrinktas. Buvo ir blaivų žmonių, bet jie nieko nedavė, tai ir nebuvo išrinkti.

Blaivybės skyrius jau antri metai, kaip čia gyvuoja, bet žmonės blaivystę nelabai supranta. Kurie pernai buvo įsirašę, tie šiemet nenori prisidėti, sakydami, kad „daugiau kuningas mus nebeprigaus". Per visuotiną blaivininkų susirinkimą nieko naudingo nebuvo kalbėta. Tik kuningas atnešė gramofoną, ir pagrojo keletą dainelių. Per vieną susirinkimą buvo kalbėta apie prašymą skaityklai, bet dabar vėl nieko negirdėt.

Laikraščių šiemet vis taip mažai, kaip ir pereitais metais. Gal todel, kad klebonas iš sakyklos užgynė „L. Ukininką" ir kitus „bedieviškus" laikraščius, o tie, kurie skaito, sako esą ant amžių pražuvę. **Dubickas.**

ANDRIONIŠKIS, Ukm. p. Buvusioji vasario 14 d. vienos vyrijos sueiga „atsiboliavojo" už visas „pritroškintas" valsčiaus sueigas. Mat prieš Kalėdas už starastą buvo išrinktas senelis Karosa iš Devenių, turintis daugiau 50 metų, nesveikas ir gyvenantis nuo valsčiaus valdybos už 15 verstų. Matydamas, kad kol kas priseis tarnaut, jis ant sueigos išsipirko: davė ant magaryčių 13 rublių. Pragėrus 5 rublius, nekurie vyrai patarė likusiosius 8 rublius paskirti ant naujos bažnyčios statymo Andrioniškije ar ant kokių nors kitų reikalų. Bet kur tau! — pakilo ryksmas, o Jonas Žarskus iš Kiaušagalės su kokiu tai kitu girtuokliu tuos 8 rublius pastvėrė ir padavė geradariui Abromui rėkdami: „duok, Abrom, ir da išgert, kad nors kartą atsilinksmintų dušia!"... Ir linksminosi...

Vasario 15 d. buvo sueiga kitos vyrijos Čiunkių sodžiuje. Skirstant storastai algą jam buvo taip-pat jo „pareigos" priminta, bet sodžiuje niekas pardavimui degtinės nelaiko, tai vargšas starasta turėjo prižadėt atsiliginti, kaip bus sueiga Andrioniškyje, tardamas: „ko reikia, tai reikia, neatsisakau"...

ALUNTA, Ukm. pav. **Vartotojų Draugija.** Sausio 29 d. blaivininkų „arbatinėje" buvo visuotinas metinis vart. draugijos susirinkimas. Iš 140 painiukų susirinkiman atvyko tik 50. Susirinkimo pirmininku vienbalsiai išrinktas kun. A. Tvarjanavičius. Iš sąskaitos pasirodė, kad nuo draugijos pradžios t. y. 3 balandžio 1911 m. iki 1 sausio 1912 m. apyvartos buvo suviršum 20,000 rublių. Prekių 1 sausio buvo už 7046 r. 62 kap., o gryno pelno per 9 mėnesius 2079 r. 2 k.; iš jų geležinin kapitalan paskirta 500 rub., likusius gi paskirta namų pataisymui. Paskui buvo renkami išdininkas ir sekretorius. Išdininku išrinktas kun. Tvarjanavičius, sekretorium J. Jankauckas.

Aluntos vart. krautuvei ikišiolei taip gerai klojosi, kaip retai kur. **Viturys.**

JONIŠKIS, Šaulių pav. **„Artojas".** Vasario 19 d. buvo joniškiečių ūkininkų klubo „Artojo" narių susirinkimas. Pasirodė, kad klubas „A." da nesuėjus metams nuo pradžios savo gyvavimo, jau turi nemažai narių, ir tas skaičius kaskart didinas. Žiemą buvo surengta du šeiminišku vakarėliu, kame didelė joniškiečių jaunuomenės dalis turėjo progą doroje draugijoje (vienintėlė Joniškyje!) — pasilinksminti, ir persitikrino, kad visai netiesa ką kalba apie klubą „Artoją" visokie priešai-šmeižikai.— Susirinkimas tarp kitko nutarė: buvusio vasario 5 d. šeiminiško vakarėlio, ir toliau busiančių vakarėlių gryno pelno penktą nuošimtį, paaukauti „Žiburėliui".

Klubo raštvedys J. B.

„Liet. Žinių" N23 yra pasikalbėjimas p. Petro su kokiuo tai Pakuršės klebonu apie latvių ir lietuvių dorą. P. Petras pasakoja, kaip tai jis, Pakuršėje gyvendamas, nekartą yra girdėjęs per pamokslus bažnyčiose ir šiaip nuo žmonių, kad lietuvių dora daug augščiau stovinti už latvių dorą. Bet gerb. klebonas sako, kad tai netiesa esanti ir tarp kitko pasakoja:

— „Kame latvių nedorybė? tęsia toliau kuningas. Ogi, mat, jie nepasninkauja, jie tyčiojasi iš „leišių-mulkių" už šių nekultūringumą, jie neapkenčia savo kuningų-vokiečių, jie netiki aklai šventajam raštui, daug kame abejodami, jie kartais nesigaili kalboj smarkių žodelių. Tai štai jų nedorybė, štai kodel jie mūsų kuningams taip nepatinka". O štai ką latviai dora vadina ir ko jie prisilaiko:

1) nevogk;
2) nemeluok;
3) nedaryk savo artimui skriaudos, **nesiteisk;**
4) tavo kaimynui nelaimei atsitikus — **padėk iš paskutiniųjų,**
5) su savaisiais **laikykis vienybės,**
6) nuo nieko nepriguėlėk; **visur buk latviu;** mylėk savo tėvynę kokia ji yra.
7) nesvetimoteriauk.

Ir tų savo principų visur jie stengiasi prisilaikyti, visur gyveniman pravesti."

Čia vėl klebonas priveda visą eilę paprasčiausių, taip sakant, kasdieninių gyvenimo faktų, kad darodyti savo žodžių teisingumą.

Bet apie lietuvius to negalima pasakyti. Lietuvių dora daugiausiai tik paviršutiniai apsireiškianti — pasninkuose, kunigų rankų bučiavime, krūtinės mušimesi.

(„Lietuvos Ukininkas".)

VILNIUS. Vakaras. Vasario 23 d. Pagirių gelžkelio salėje buvo vakaras Vilniaus felčerių mokyklos mokinių naudai. Patįs mokiniai vaidino komedijėlę: „Vienuolikta Egipto bausmė".

Vilniaus vyskupija. Peterburge pasklydo gandas, jog Vilniaus vyskupu būsiąs paskirtas kuningas Butkevičius.

Rengimos prie rinkimų į 4 V. Dumą. Vilniaus miesto pirmininkas yra jau gavęs 400 prašymų nuo norinčių gauti vietas tame bjūre, kuris veiks rinkimų į 4 V. Dumą laike.

Senatikiai ir rinkimai į V. Dumą pas mus. Maskvos senatikių suvažiavimų taryba gavo iš „Šiaur-Vakarinio" krašto žinią, jog čia tveriama tam tyčia senatikių organizacija, kuri turės rūpintis neprileisti į 4-tąją V. Dumą tokių reakcijonierių, kokie tą kraštą atstovavo 3-je V. Dumoje.

Parduodamas dvaras. S. Z. T. skelbja, kad grafo St. Huttenčapskio dvaras Zlotarija (Šiaulių pav.) parduodamas. Tas dvaras turįs 500 derlingos žemės dešimtinių, turi gerų pievų ir miško. Trobos irgi visos draug su gyvenamaja geros. Iki gelžkelio stoties Kuršėnų esama iš Zlotarijos 30 verstų, iki Šiaulių 30 ir iki Šaukėnų miestelio vos keli verstai. Jei neatsiras, kas greitu laiku pirktų dvarą, bus jis gegužės mėn. iš taksos parduodamas.

Dvaras, valstiečių bankui parduotas. Dvarininkas Sipavičius pardavė savo dvarą Bardžius, gulinčius Varnių apylinkėje, valstiečių bankui. Tas-pat bankas pirko kitą dvarą netoli Laukuvos iš vokiečių rankų. Valstiečių bankas jieškąs ypač didelių dvarų pirkti.

VADOKLIAI, Panev. par. Antras liūdnas apie mus atsitikimas su amerikiečiais. Pernai Zopelių sunus B., 18 metų vaikinas, Naujamiesčio parapijos, bežemis, dėdėms iš Amerikos laivakortę ir piningų atsiuntus iškeliavo į Ameriką. Išlipus jam iš laivo Amerikos gydytojai atrado akių ligą (trachomą) ir piningų stoką. Vaikiną gražino namon. Kaipo neturintis pasporto buvo jis Prūsų sienoje suimtas ir pusiaužiemyje savo valsčiui visai ligonis atiduotas. Namie, kelioms savaitėms praslinkus, mirė. Ką kentėjo vargšas, jau nebepasakys mums.

Šiemet Užugujo sodž. Vadoklių par. Nemanio Pet. 25 metų, iš ketvirdubjo žemės, bėgęs nuo kareivijos penki metai atgal, grįžo tėvynėn. Liepojaus policija ir kalėjimo valdyba, neradus pasporto, per 3 savaites pargražino jį serguntį, savame mėšle sumirkusį, dvokiantį, sušalusį, maž kalbantį ir sumuštą, į savąjį valsčių, Ramygalą. Sausio 10 d. motina parsigabeno jį į namus, kur į antrą dieną ir mirė.

Turinčius pasportą nuo savo valsčiaus, nuo gubernatoriaus, nuo rusų konsulio Amerikoje — rusų vyriausybė nesuiminėja, o suimtiesiems sunku. Pertai ligoniams, ypač žiemą, nereiktų drįsti keltis per rusų sieną. Taip pat su laiku Lietuvos šviesuomenei reiktų išleisti tikrus vadovėlius keliaujantiems į Ameriką ir atgal.

Į Romą keliaujantiems rodomas kelias; keliaujantiems-gi į Ameriką lietuviams, kurie tūkstančiais rub. neša tėvynėn, — nėra rodos nei menko vadovėlio kelionei pasiimti. **J. Šliogeris.**

Atstovo A. Bulotos byla. Vasario 8 d. Peterburgo teismo rūmai peržiūrėjo bylą atst. Bulotos ir valstiečių Mamiaga ir Noor su girių prižiūrėtoju Davnaravičium. Dalykas tame. Laikraštyje „Novaja Rus" buvo kadaisiai žinia, kad Dumos atstovas Bulota gavęs laišką, kuriame valstiečiai skundžiasi ant girių prižiūrėtojo Davnaravičiaus, kad jis imąs kyšius, o tuos, kurie kyšių neduoda, visaip persekiojąs, pvz. valstiečiams Mamiagai ir Noorui neleido nuomoti girios. Manydamas, kad Bulota sužinojo apie tai iš tų dviejų valstiečių ir padavė laikraštin, Davnaravičius visus tris patraukė teisman už šmeižimą. Byla pernai buvo peržiūrėta apskričio teisme ir visi buvo išteisinti; tuomet Davnaravičius padavė teismo rūmui, kuris išnaujo peržiūrėjęs bylą patvirtino apskričio teismo nuspredimą, t. y. išteisino. Teisme da pasirodė, kad Davnaravičius prikalbinėjo kitus valstiečius prisipažinti būk jie rašę tokį laišką Bulotai. Bulotą gynė prisiek. advokatas S. O. Gruzenberg'as.

Kalinių vienos dienos sąrašas. Vyriausioji kalėjimų valdyba įsakė 1912 m. balandžio 1 d., rugpjučio 1 d. ir 1913 m. sausio 1d surašyti visus kalinius vistiek kur jie kalėtų.

PAGRAMANTIS, Res. p. Vasario 5 d. atsisveikino su mumis ger. klebonas kun. J. Misevičius. Darbavosi 10 metų mūsų parapijoje, skleidė šviesą tarp mūsų, ra

gino kiek galėdamas skaityti laikraščius ir knygeles. Pagramantin pareina keleta „Liet. Žin.'' ir „Liet. Uk.'', bet nei vieno nepavadino pasityčiodamas „pirmeiviu'' ar „bedieviu''. Kaipo dvasiškas piemuo visiems buvo prieinamas kiekvienam reikale.

Ašarojanti Davatka.

Nedegančios trobos. Šiomis dienomis Vilniaus žemės tvarkomoji komisija tarėsi, kokiu būdu intikinti sodiečius, kad jie dabar, besiskirstydami viensėdijomis, imtų nedegančias trobas statytis. Geriausios mūsų krašte nedegančios trobos esą iš molio su smėliu ir iš molio su žabais. Į komisiją šiemet jau kreipėsi 150 valstiečių, norinčių pasistatyti sau nedegančias trobas.

KUŠLIAKIAI, Papilės vals. Vasario 17 d. pas mus pasirodė pempės, vyturiai ir špokai. Sniego laukuose mažai beliko, oras šiltas.

Alb. Ged.

KALVARIJA Suv. Santaikos kaimo Liudvinavo „starša'' klausinėjo S. Paulionio apie kokią-tai jaunimo biblioteką ir apie kokius-tai jaunimo susirinkimus, kas juos taiso ir tt.; girdėti, kad apie tą pat klausinėja ir kitų jaunuolių ir kad teiravosi apie kai-kuriuos jaunuolius valsčiaus raštinėje. S. P. užklausus, kam „staršai'' reikalinga tokia jam pirmą kart girdžiama biblioteka, sakėsi, kad jam būk žandarų viršininkas paliepęs apie ją pasirūpinti.

...**dnys.**

(„Liet. Žinios''.)

LIEPOJUS (Libavas). **Baisi žmogžudystė.** Pėtnyčioje, vasario 17 d., vakare atsitiko baisi žmogžudystė. Savam būte (kvateroje) atrasta nukankinta A. Jankauskienė. Užmušėjų būta baisiausių kietaširdžių, nes apie tokį baisų užmušimą baisu ir pamįslyti. Nabašninkės kaklas užverštas virve, o galva ir krūtinė baisiai sudaužyta kokiuo tai gelžgaliu; spėjama, kad plaktuku. Nabašninkė su savo vyru buvo persiskyrusi ir ji laikė pas save kvaterantus, su kuriais girtuokliavo. Tą baisią dramą užtiko vienas iš jos kvaterantų, parėjęs iš uosto (porto) nuo darbo. Kai kankino, iš priešais jų gyvenanti kitame būte žmonės nieko negirdėjo. Vienas intariamas jos užmušime kvaterantas suimtas, o kitas, kurs pas nabašninkę tankiai linksmindavosi, tą pačią naktį atrastas traukinio (mašinos) suvažinėtas. Jo kišenėje rasta 8 rub., o nabašninkės Jankauskienės būte 100 rub.

Nelaimingas buvo gyvenimas, baisi ir mirtis.

Lietuvis.

(„Žemdirbys''.)

Kunigų permainos Seinų vyskupijoje. Kun. Zachowski, Višonkų klebonas, paskirtas į Nezwiadną, o kun. F. Tiška, Kolno vikaras, — į Višonkus klebonu, kun. Dołągowski — Piontnicos klebonu; kun. Smolenskis, Seinų džiakonas, perkeltas į Seinų Kapitulos kanauninkus.

GELGAUDIŠKIS, Naumiesčio ap. 20 vasario viena šeimyna iš Eiriogalos (Kauno gub.) keliavo į Ameriką. Prisiėjo jiems nakčia važiuoti Nemunu. Kelias ledu buvo labai geras, bet, kad ant Nemuno yra daug praperšų, tai tamsumoj kelionė labai pavojinga. Visi keliauninkai įsmuko į gilią praperšą, nors priešais juos ėjo vadas, apžiūrėdamas kelią. Išsigelbėjo tik moteriškė, kuri užpakalyj sėdėdama, nušoko ant ledo ir suskubo išgelbėti porą vaikų; kiti, išskyrus vežėją, miegojo. Prigėrė penki žmonės ir arkliai. Nieks jų neišgelbėjo ir iki šiol nežinia, kur juos vanduo po ledu nunešė. Mat, kaip atsitinka keliaujantiems į Ameriką nežinomais keliais ir be gero vado!

KALVARIJA, Suvalkų gub. Apie Kalvariją labai inėjo madon lioterijos. Kurie tik turi kokius nekenčiamus daiktus, tai skubina leisti lioterijon, ypač laikrodėlius. Daug kartų leidžiamasis daiktas nevertas rublio, o per lioteriją surenka kelis rublius; mat, noriai daugelis prisideda prie lioterijų, nes leidėjas ir kuris laimi tą daiktą iškelia „pundą''. Leidėjas patiekia pilnai degtinės, alaus, pagaliaus susirenka kur pas ūkininką, pabaigus lioteriją, prasideda ‚pundas'. Geria vaikinai, merginos, seni ir maži, kurie tik prie lioterijos prisidėjo. Pakįla dideli triukšmai, beldesiai, kartais nusitęsia beveik per visą naktį. Tačiau, „pundo'', kartais piningai ir gerai apverčiami. Štai, pavyzdžiui, M. K. išleido laikrodį lioterijon ir susirinkusius pavaišino arbata, pasiskaitė gerų knygų, dailiai pažaidė, o už likusius piningus paskyrė išsirašyti laikraštį.

TRAKAI. Vietinis apskričio isprauninkas praneša, kad jis yra pastebėjęs, jog daugelis uriadninkų visai blogai rašą ir negalį tinkamai surašyti protokolų. Tokie uriadninkai, anot jo, negalį tarnauti, nes esą daug gerų kandidatų. Pagaliaus isprauninkas pataria antstoliams atkreipti į tai akį ir pranešti uriadninkams, kad jeigu kuris jų neišmoks gerai rašyti ir skaityti protokolų, tuojau bus pašalinti iš tarnystos.

LEIPALINGIS, Seinų ap. Nesenai atėjo čia du šundaktariu: vienas vidutinio ūgio, su ruda barzda, kitas augštas, laibas. Jie vaikštinėja po kaimus ir apgaudinėja žmones. Duoda jie neva vaistų, bet tai ne vaistai, tik vanduo užraudonytas, kuris žmogui dar padidina ligą

Juozas Volungevičius.

(„Šaltinis''.)

IŠ LATVIJOS.

Pikti šunįs. Rygos namų savininkai mėgsta laikyti labai piktus šunis, kurių laiko po keletą. Lai sau laikytų, bet dabar tuos savo šunis kaip pridera nepalakina, tai jie valkiojasi po miestą ir užpuldinėja žmones. Daugiausiai palaidų ir alkanų šunų yra Zasengofe ir Sampetre. Kartą vienas žmogus gerai, kad turėjo nusipirkęs dešros galą, tai šunims užpuolus — atsigynė numesdamas dešrą, o šiaip būt blogai buvę.

Tamonas.

(„Rygos Naujienos'').

Iš RYGOS. Rygos Politechnikos Institutan ateina daug reikalavimų del mokytų agronomų. Taip nesenai iš Vid. Rusijos buvę pareikalauti net 5 agronomai su algomis nuo 1500 lig 2400 rub. į metus.

Liko uždaryta latvių visuomeniška draugija „Jupiter'' prie Elžbietos g. N55 už leidimą kortomis lošti.

— **Žydų rašytoją** Dr. Eljaševą Rygoje suėmė, kad atbūtų teismo prispręstą bausmę — 2 mėn. kalėjimo už kokius tęn raštus.

— **Prapuolė** 16 vas. Elena Vanagioka 11 metų po tuo, kada atnešus savo tėvui Kerkoviuso fabrikan pietus.

Administratyviškai nubaudė latvių apšvietimo dr-jos „Atvaze'' likvidacijos susirinkimo pirmininką K. Kaleji ir sekretorių R. Sipolį po 100 r. ar 1 mėn. arešto už daleidimą padaryt nutarimą paduoti skundą apie dr-jos uždarymą ne Senatui, bet V. Dūmos soc.-demokratų kuopai.

— **Rygiškių latvių amatninkų pašalpos draugijos** 19 vas. buvo visuotinas metinis susirinkimas. Pirmininkavo pr. adv. Graudin. Per atskaitos metus draugijon pastojo 51 tikras sąnarys ir 20 sąnarių patarėjų. Lig 1 sausiui šių metų draugija turėjo 556 sąnarius. Per metus inplaukų buvo 22,764 rub. 50 kap., išlaidų — 21,938 rub. 17 kap. Lig 1 sausio šių metų išde draugijos buvo 826 rub. 33 kap. Nejudamasis turtas kainuoja apie 135,000 rub., o inventorius — 14,727 rub. 15 kap. Kaina bibliotekos neišskaitliuota. Laike metų naudojosi biblioteka 82 žm. peėmusieji 2,353 tomus.

Latvių laikraščiuose dabar daug rašo apie darbininkų trukumą kaimuose ir iškur juos gavus.

Pasportų užsienin iš Liepojaus per vasario pirmąją pusę išduota 1600. Kai-kurios šeimynos turi sąnarių 10 ir — 15, taigi jau bent kelios tūkstantįs žmonių apleido savąjį kraštą per 2 savaiti iš vieno miesto. Dauguma važiuoja į Kanadą, kur prie miškų galima esą uždirbti į dieną 3 dolerius. Visi tam tiki nors, tie kurie grįžta pasakoja, kad tai netiesa ir iškalbingas žmogus neskelbs tiems keleiviams, kad tęnai vargai vieni ir nuskurdėliams netiki, kurie savo visa išvaizda rodo kaip mažai tegaunama aukso.

— **Išeiviams** globoti draugija (Christlicher Emigrantenschutz) apgarsino apyskaitą už 1911 m. Draugija turi savo kontorą ant senosios Prūdo gatvės N10 (Alte Teichstr.), kurią veda tam tikras vyras, liuterų pastorų pavaduotojas Stadtdiakon Wihtolin. Tais metais draugija patarnavo išeiviams suradusi darbą 27 žmonėms, parašiusi del jų 143 raštus ir 78 telegramus pasiuntusi. Per tą kontorą prisiųsta 14,302 rublius. — Nors šelpja draugija išeivius, bet visa širdžia geidžia, kad sumažėtų važiavimas į Ameriką, nes žinios iš Amerikos liūdnos: darbų mažai ir daug bedarbės.

Važiavimas už jurių vis auga ir didinas. Atsitinka kad vienu traukiniu atvyksta iki 700 žmonių Liepojun, kad laivais išplaukus į tąją Ameriką, kur auksas pats į rankas lendąs. Pašportų kontoroje dirba iki vidūnakčio ir vargiai suspėja.

Lietgalijos latviai katalikai dar vieną skundą padavę popežiui ant dabartinio Peterburgo katalikų metropolito V. Kliučinskio, del jo prisilaikymo lenkiniamo politikos ir neprielankumo latviams.

(„Rygos Garsas''.)

Iš Amerikos.

170,000 anglekasių ant streiko. Cleveland, Ohio. kovo 29 d. kietųjų anglių unijos kalnakasiai nutarė nuo 1-mos balandžio išeiti ant streiko. Visos derybos su savininkais prie nieko ikšiol neprivedė. Taigi išeina ant streiko apie 170,000 žmonių.

Teatro gaisre žuvo ugnagesiai. Atlantic City sudegė teatras ir Youngo triobėsiai. Begesinant gaisrą viduj užgriuvo tris ugnagesius, kurie liepsnose ir pražuvo.

Sugavo banditų vadovus. Hillsville, Va. tapo sugautas jauniausis Allen, paskutinis iš garsiosios Allen brolių plėšikų gaujos, kuri ilgą laiką terorizavo apylinkę ir anadien teismo rūmuose nušovė penkius žmones.

Suėmė rusus socialistus. Tacoma, Wash. pagal rusų šnipukų nurodymą tapo areštuoti du rusų socialistai, kurie čia atbėgo iš Siberijos kasyklų: Vasil Lichačev ir Feitel Kahan. Juos suėmė kaipo „anarchistus'', kurių Amerikon neįleidžia. Suimtieji atsišaukė į Washingtoną, prirodydami, kad jie nėra anarchistai.

Riaušės delei laikraščio. Rock Island, Ill. anadien iškilo pasibaisėtinos riaušės delei to, kad majoras Schriver uždraudė platinti vietinį laikraštį „News'', kurio redaktorius Looney begalo įžeidęs majorą ir kitus viršininkus. Publika užstojo už laikraštį ir riaušėse užmušė du žmones. Redaktorius dabar areštuotas už kurstymą minios.

Kaip fabrikai smaugia kūdikius. Washingtone, New Jersey'ės atstovas Townsend pranešė, ką jisai dažinojęs savo tyrinėjimuose iš Lawrence, Mass. fabrikų. Tęnai iš 100 vaikėlių žemiau 5 metų kasmet miršta po 47, o žemiau 1 metų — miršta po 35. Niekur Amerikoje nėsą tokios išgąstingos kūdikių mirties nuošimčio. Ir tą padarė sunkios fabrikų sąlygos, kurias reikalauja valdžiai sutvarkyti.

Plieno dirbtuvės — kaip Rusijoj. Philedelphia, Pa. vietiniame Politikos ir Mokslo forume kalbėjo A. F. of L. prezidentas Gompers ir išmetė pirštinę plieno trustui „United Steel'', pas kurį esą sukriušta unijos, bet darbininkų esąs baisus nupuolimas ir nesvietiška kūdikių mirtis. Jis pasakė: „Jųs džiaugiatės, kad pas jums dabar ramu. Taip sykį apskelbė ir Rusijos caras, sakydamas: Varšavoje viešpatauja ramybė! — Bet atsiminkit, kad jųs Amerikos darbininkus varot į pusgyvulių stovį!''

Sufragistės laimėjo. Michigano legislatūra perleido įstatymą, 75 balsais prieš 19, kuriuomi suteikia moterims teisę balsuoti. Dabar reiks tik gubernatoriui Osborn pasirašyti, ir jau šį rudenį Michigano valstijos moterįs galės balsuoti.

Katalikų prieauglius. „The Official Catolic Director'' už 1912 m. apskelbja, kad pernai katalikų Amerikoje priaugta 396,808, o per perėjusį dešimtmetį priaugę 4,038,812. Dabar esą **Amerikoje katalikų 15,015,569.** Kuningų esą 17,491, ir 13,939 bažnyčios. Augštesnės jerarchijos esą tiek: 14 arcivyskupų, 2 tituliariai arcivyskupai, 97 vyskupai, 2 arcivyskupai ir 15 abbotų.

Dar audinyčių streikas. Suviršė 2000 darbininkų sustreikavo mieste Lowell, Mass., audinyčioje Appleton Cotton Mills; reikalauja pakelti ant 20% mokestį. Streiką veda I. W. W. vadovai, kurie čia persikėlė iš Lawrence. Jeigu kompanija geruoju nesitaikįs, tai gali būt, kad išeis į streiką Lowellyje apie 20,000 žmonių.

Išteisino mėsos pakuotojus. Chicago, Ill. kovo 26 d. jury užbaigė teismą ant 10-ties milijonierių: trijų Swiftų, Fowlerio, Armouro, Meeker, Connors, Morris, Heyman ir Tilden. Jie buvo skųsti už suokalbį tarpe visų šitų didelių mėsos pjovyklų, kurios susitarė kontroliuoti mėsos produkciją Amerikoje ir milžti publiką augšta mėsos čienia. Teismas visus juos rado ... **nekaltais.** Kaip tik juos apteisino, tuojaus jie pakėlė ant mėsos kainą, tarsi pasijuokdami iš valdžios ir teismų. Kada taip elgiasi teismai ir glosto milijonierius, tai nejstabu, kad pažangieji amerikonai, su Rooseveltu priešakyje tvirtina, kad mūsų teismai nupuldė savo autoritatę sulyg policmano vardo.

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

PASSAIC, N. J.

Passaic'o Manhattan Shirt Comp. priklausanti Lewis Levy fabriko darb. beveik streiką pralaimėjo. Mokestis pakėlė visiems nuo 7% ligi 25%; unijos nepripažįsta. Tas delto, kad Patersono tos pačios kompanijos dirbtuvė viską sudarkė. Mat tęn buvo išėję streikan; bet tuoj ir susitaikė, kada pakėlė mokestį ant 10% —15%, be unijos, be aprubežiavimo laiko. Šneka, kad papirko nekuriuos streiko vadovus; bet ar tas tiesa, nežinau. Šie dar streikuoja — bet pagal mano nuomonę — veltui. Patersono nekurie socialistai atsižymėjo streiko slopininmu.

Passaice Botany dirbtuvėj didelės riaušės; ant Dayton ave. jau buvo muštynės; neužtenka policijos, — streikas vedamas betvarkiai, kitą kart plačiau parašysiu.

P. Norkus.

LAWRENCE, MASS.

Streiką užbaigus. Sunkioji kova laimėta. Nuo kovo 18 iki 22, veik visi audininkai grįžo dirbtų, išskiriant poperines dirbtuves. Dar 21 kovo buvo Wood Mills visi audikai antru kartu sustreikavę. Štai delko. Suėję audikai prie darbo, rado prie savo mašinų kelis streiklaužius. Paliepė bosams juos išvaryt: bet jiems paliepta tylėt. Tada unijistai ir apleido darbą. Bosai pamatė, kad ištikro visi priguli prie I. W. W., pasiergeliavę vieną dieną, liovėsi. Kada ant rytojaus darbininkai sugrįžo, tai bosai tokie meilųs buvo, ir tą rytą išvarė 15 streiklaužių. Ir dabar kasdien po keletą jų prašalina iš audeklinių; pasilieka tik vieni unijistai. Taip ir užsibaigė.

Yra viltis, kad Lawrenco unija laikysis. Dabar kur tik nueisi, vis girdėti kalbasi apie uniją I. W. W. Šios unijos žada būti Lawrence visas centras. Vadovai sako, jog čia daug sąnarių ir aplinkui yra daug miestelių, kur yra susitvėrę unijos. Ypač dabar labai rašosi minėton unijon. Yra apie 20 organizatorių ir ta. ne išsitenka visur nuvažiuoti, kur juos kviečia.

Abelnai apie Lawrenco streikus mažai kas bėra rašyti. Tačiaus, nors sakoma, kad streikas pasibaigė, bet nėra tos dienos kad neišeitų kas atgalios ant streiko. Manau „VL.'' skaitytojams už kelių savaičių kiek galėdamas aprašyti kaipo Lawrenco streiko historiją. Dabar didelis tarpe darbininkų susimaišymas. Organizatoriai veik visi išvažiavo; tvarkos unijoje nėra. Kada sugrįš vadovai, tai viskas bus aiškiai matyti.

Visi Lawrenco streikieriai taria ačiu lietuvių laikraščiams, katrie per streikus prisidėjo gelbėti darbininkus. Taip-pat ir visiems lietuviams ir lietuvaitėms ištaria **ačiu** už aukas.

Bus linksmesni ir Lawrenco darbininkai gavę didesnę mokestį. Dabar gal pradės visi skaityti knygas ir laikraščius. Visi Lawrenco darbininkai ir darbininkės užsirašykim laikraščius, kokie kam patinka. **Gailutis.**

SO. BROOKLYN, N. Y.

Vietinė draugystė Mindaugo, ir Lietuvių Jaunuomenės Klubas, gavėnios laiku nedėldieniais parengė prelekcijas. Pirmoji prelekcija atsibuvo 3 d. kovo. Skaitė p. V. K. Račkauskas, ant tėmos: „Kaip gyventi''. Paskaita buvo gana svarbi ir naudinga.

Antroji prelekcija atsibuvo 10 d. kovo; skaitė p. J. Šukys, ant tėmos: „Kas rėdo draugijos nuotikius''. Paskaita buvo labai svarbi ir pamokinanti; klausytojai suprato, kas rėdo ir valdo jų spėkomis ir protu...

Nedėldieniais 17—24 kovo skaitė p. J. O. Širvydas, ant tėmos: „Jaunuomenės takai''. Paskaitos svarbjos ir labai naudingos klausytojams; klausytojai suprato, kaip turi auklėti patįs save ir ainius; kaip turi pažinti patįs save, kaip turi lavinti savo protą individuališkai ir inteligentiškai. Po paskaitų būdavo diskusijos visokioje prasmėje iki vėlumai. Sykį užsibaigus diskusijoms, paklausiau vieno inteligento: kodel neparašo korespondencijos iš So. Brooklyno į laikraščius? Inteligentas atsakė: taip reikėtų... bet negalima, nes south brooklyniečiai katalikai gręsia pavojum korespondentams... Aš atsiminiau Napoleono žodžius: „Nesibijau, nors visas svietas iškeltų karę prieš mane''. Šie žodžiai pridavė man drąsos ir pasiryžau nors šią korespondenciją parašyti.

Ir taip. So. Brooklyne yra lietuvių apie 500. Gana nemažas skaitlius; bet ant prelekcijų atsilankydavo vos apie 40—50 ypatų, o kiti visi ne tik patįs nėjo, bet dar prieš kitus agitavo, sakydami: neikite ant tų bedieviškų prelekcijų, nes tie bedieviai tik žmogaus protą ištvirkina; socialistai susitarę parengė tas prelekcijas, tegul jie ir klausosi...

Vienas vietinis progresiviškas sekretorius nei akių neparodė ant prelekcijų, nors laikę posėdžių moka riaušes sukelti ir narius supykinti. Tas parodo, kad pas mus žmoniškumas ir apšvieta stovi dar žemiau batų...

Kaipo nesenai atvažiavęs iš kito miesto, aplankiau kai-kurius kaimynus lietuvius, pasižiūrėti, kaip jie elgiasi nedėlios dienomis; užeik pas lietuvius bedievius-šliuptarnius arba cicilikus, kiti skaito knygas arba šnekasi apie visokus reikalus. Bet užeik pas dievotus-katalikus, pamatysi ant stalo dvi-tris bonkas „viskės'', du-tris baksai alaus, arba bačką, bent tris kalades kazirių. Pusgirčiai svyruoja, giriasi kuris daugiau gali išgert, arba kiek vyrų gal sumušt; kiti vėl pasakoja kaip kuningėlis cicilikus iškeikė, treti iš piningų lošia, o paskiaus vieni kitiems su kumščia arba su bonka, galvą arba žandus pataiso...

— Nedėldienį 17 d. kovo ant 3rd ave. ir kampo 18 str., dievoto-kataliko namuose atsitiko šioki tragedija. p. Mač., girtas būdamas sumąstė, kad reikia pačią papjauti; įnamiai greituoju griebėsi ir apgynė moteries gyvasti. Bet paskiaus p. Mač. norėjo su peiliu įnamius išpjauti; bet šitie ėmė drąsos, pavertė M. ant šono ir virvėmis surišo; paskiaus pašaukė policmanus ir padavė jį nugabenti šaltojon. Štai vis valdai kazirų ir „viskės'' ir alaus.

Ex-Katalikas.

CHICAGO, ILL.

Nepraėjo kelios savaitės, kaip Jurgį Pupauskį pasodino į kalėjimą ant šešių mėnesių už vartojimą krasos, savo magiškų stebūklų apskelbimams, štai 24 kovo „Chicago Tribune'' rašo, kad ir kitas „magikas'' esąs tokis, kaip ir J. Pupauskis — tai Mikas Ga-

lotskis. Jisai pardavęs piningų dirbimui mašiną Antanui Bitinui, kuris laiko saliūną prie lietuviškų šv. Kazimiero kapynių. Ta mašina dirba piningus taip greitai, kaip suka rankeną. Prekė jos — $2,500 ir „pataisymas už dyką". Žinoma, mašina tiek padarė piningų, kiek tenai M. Golotskis buvo indėjęs. O kada jau mašina piningų nebedirbo, tai A. Bitinas ėmė du mėnesiu laiko, pakol surado Golotskį. Išpirko varantą jo suareštavimui. Tai tau ir vaisiai tamsybės tarpe mūsų brolių! A. B.

PITTSTON, PA.

Kovo 24 d. vietinė SLA. 7 kp. parengė prakalbas. Kalbėjo Dr. J. Šilupas, kaip galima būtų geriau save pakelti kultūriškai, privesdamas pavyzdžius iš Afrikos gyventojų, nigerių, kurie dabar savo tėvynėje yra gana augštai pakilę kultūriškai, o pakilo vien tik per apšvietimą ir žemdirbystę; ragino, kuriems yra galima, o ypač dabar kuomet pavasarį ištinka streikai, ingyti farmas ir užsiiminėti žemdirbyste, nes ant farmų, kur kas lengviau ir sveikiau pragyventi, negu dirbantiems fabrikuose, ir kasyklose. Kitus ragino užsiiminėti prekyste, kaip daro dauguma italų, kurie būdami tiek-pat kultūriški, jeigu da nežemiau už lietuvius, sugeba padaryti lengvesnį pragyvenimą; tai ir lietuviai, jeigu tik turėtų norą, galėtų tuomi verstis. Tėvus ragino savo vaikus leisti savo vaikus mokintis amatų, nes amatninkams kurkas lengviau pragyventi. O tą galima dasiekti tik per apšvietimą; ragino šviestis; ragino rašytis prie Tėv. Myl. Dr., kuri vien tik ir rūpinasi apšvietimo reikalais. O kad ištikus nelaimei ar tai susirgus, ar tai vienam iš šeimynos numirus, nereikėtų kęsti vargas, ragino rašytis prie SLA., kaipo prie didžiausios ir labjausiai tautos labui pasidarbavusios draugijos. Toliaus kalbėjo ar katalikystė atnešė kokią naudą lietuviams. Nurodė, kad ne: nes iki lietuviai buvo stabmeldžiai, nebuvo vergų; mat visi buvo lygus; o įvedus katalikybę, tuojaus atsirado vergija-baudžiava; atsirado ponija, kuri būk Dievo duota valia jiems, spaudė kiek galėdami vargšus; padarė iš laisvų žmonių vergus, o tai vis ačiu kuningijos skelbjamam paklusnumui. Nurodė, kad kuomet kuningija buvo susigriebusi valdžią į savo rankas, netiek rūpinosi apgynimu savo tėvynės, kiek padauginimu dykaduonių-zokoninkų, kurių tuomet daugybės buvo Lietuvoje, nes tik vienų ordenų buvo 34; pertat tapo apgalėti kaimynų ir pateko po jų valdžia. Privedė pavyzdžius iš airių kuningų ir lietuvių, nurodydamas pavyzdžiais, kuomet Roma išdavė bullą, kad airių kuningai visi klausytų valdžios; airių kuningai pakėlė tokį protestą, kad Roma tą savo bullę tuojau atšaukė; o lietuvių kuningai ką padarė po Kražių skerdynes, kuomet Roma išdavė bullę, kad visame klausytų rusų valdžios! Ugi visose bažnyčiose, perskaitė, prisakydami viską pildyti. Ant pabaigos žadėjo atvykęs kada parodyti krutomaisiais paveikslais, žmogaus išsivystymą.

Publikos buvo prisirinkę pilna svetainė; gana ramiai užsilaikė, o ypač kalbant apie kuningijos veiksmą; pasiūlius parodyti žmogaus išsivystymą, publika užprašė atvykti.

Apart to da buvo deklamuota vienos ypatos apie porą deklamacijų. Pranys.

PASSAIC, N. J.

Darbininkai Manhattan Shirt Co. dirbtuvės, priklausančios Lewis Levy, tarpe kurių yra daug lietuvių, streiką šiandien (29 kovo) išpelnė. Reikalavimai kuone visi išpildyti. Algos pakėlimas visiems ir ant visokių darbų. Rankiniams pakėlė 25%—30%. Už mašininį darbą mokestis pakeltos ant 18%. Ant kitų darbų pakelta 12%—15%. Viskas labai puikiai pasisekė išlaimėt, tik gaila, kad unija likosi nepripažinta. Būtų ir tas išlaimėta, jei paterson'iečiai būtų nenusileidę. Jiems neprisiėjo net nei streikuot, —jų reikalavimus greit išpildė, tik ne norėjo išpildyt jų reikalavimą, kad su passaic'iečiais susitaikintų. (Mat tas pats savininkas turi dvi dirbtuves Passaic'e ir Paterson'e.) Už tai buvo pradėję passaic'iečiai manyti, kad Paterson'o dirbtuvės streiko komitetas beėsąs papirktas. Bet tas netiesa. Šiandien tas komitetas iš savininko griežtai pareikalavo, kad jei jis su passaic'iečiais nesusitaikįs, tai tą minutą Paterson'o 200 rankinių prosytojų iššauks ant streiko. Savininkas prispirtas prie sienos išpildė reikalavimus kaip passaic'iečių taip ir paterson'iečių ir streikas užbaigtas. Rytoj jau eis vieni darban, o nuo panedėlio — visi.

Šis streikas aiškiai parodė, kas labjau susipratę. Airiai ir amerikonai (čiagimai-jankės) buvo visi streiklaužiais. Iš lietuvių tai reikia pažymėti dvi merginos: Konstancija Tamošiuniūtė ir Petronė Kazaičiukė, kurios buvo parsidavę didžturčiams ir uoliai laužė streiką.

„Botany" dirbtuvės daugelis ruimų streikuoja (į 3000 darb.). Šalip to dar trįs audimo dirbtuvės išėjo ant streiko. Pas dirbtuves pilna slaptosios ir viešosios policijos. Girdėtis, kad maždaug visus reikalavimus išpildą tik unijos nepripažįsta. Kas vakaras atsibūna po 2—3 susirinkimus įvairiose vietose. Jau buvo ir pusėtinai kruvinos muštynės.

Apskritai imant skaičius streikuojančių dabar siekia į 8000 vyrų ir moterų, bet trumpoj ateityj žada dar išeiti kita tiek, I. W. W. organizatorių visa atidžia atkreipta į milžinišką dirbtuvę „Botany".

Kitan N parašysiu daugiau.

P. Norkus.

NEUŽMIRŠKIME!

Skaitydamas „Vien. Liet." 12 N užėjau ypatišką atsišaukimą į visuomenę mūsų poeto Jovaro. Jisai prašo materiališkos paramos nuo mūsų, kad galėtų pataisyti savo skurdų gyvenimą ir pasigydyti. Lietuviai viengenčiai jau gerai pažįsta mūsų jauną poetą. Jisai papuošė mūsų jaunutę literatūrą savo poetiškais rašteliais. Pats būdamas visados pusbadis, paskendęs varguose, kiek nustvėręs liuosą valandėlę imasi už plunksnos, kad išrašyti savo jautrias mintis, kurias jam gamta inkvėpja; jis visuomet dainuoja apie vargdienius ir jų skurdų gyvenimą.

Jovaras yra biednų tėvų vaikinas, bet tikras Lietuvos sūnus. Tėvas jo yra biednas žemdirbys, visados paskendęs skolose ir, neturėdamas iš ko duoti savo vaikui apšvietos, buvo prispirtas užauginti jį tamsybėje. Bet Jovaras pats šiaip-taip prasimokino skaityti ir rašyti; tuojaus ir pradėjo rašinėti eiles, kurios veikiai tapo populiariškos netik tarpe šiaip žmonių, bet ir tarpe Lietuvos inteligentų, kurie jį pripažino poetu. Būdamas labai silpnos sveikatos, turėdamas sunkiai dirbti del duonos kąsnio, kad palaikyti savo gyvybę, sunkiai begali ir rašyti. Visokie rūpesčiai apie rytojaus dieną, trukumas gero maisto, vis silpnina tą mūsų liaudies poetą ir padarė jį tikru ligoniu.

Aš Jovarą ypatiškai pažįstu. Man teko jį matyti 1908—09 metuose Šiauliuose, taipgi Joniškyje, kur jis atkeliavo šešias mylias rodos bene vienatiniai pėščias, su čemodanėliu rankose, kad platinti knygas po kaimus. Dar aš pats nusipirkau nuo jo keletą knyngučių, tame skaičiuje ir jo paties parašytus eilių rinkinėlius. Tada jau jis ant manęs padarė liūdną įspūdį: veidas jo buvo išbalęs, išdžiūvęs, vidutiniško ūgio, susilenkęs į kuprą. Tai toki buvo išvaizda mūsų garsaus poeto Jovaro, kurio eilutės gal yra dabar dainuojamos po visus Lietuvos kaimus, — liūdnai jos skamba ore, nevienam griaudindamos širdį...

Gelbėkime, pakol dar nevėlu, mūsų poetą Jovarą. Jo gyvenimas yra mūsų rankose! Jis šaukiasi prie mūsų, nes dirba del mūsų. Remkime, kiek kas galėdami, kol dar laikas.

Steponas Raubickas.

Middle Village, L. I.

IŠ ANGLEKASIŲ SRITIES.

Šiuos žodžius rašant, dar nežinoma, kuo užsibaigs šitoji savaitė: ar ji iššauks Amerikos anglių kasyklėse streikus ar bus suspėta anglekasius ir kasyklių savininkus sutaikinti. Laikas pasiliko visai trumpas. Gali būt, kad mums bespausdinant laikraštį jau visą Pennsylvaniją supurtįs milžiniškas streikas ar bent laikinas darbo suturėjimas. Balandžio 1 d. išsibaigė kontraktas, o jo atnaujinti ikšiolei nepasisekė. Kasyklių savininkai taip kietai užsibruožė, kad bevelija tūkstančius anglekasių išmesti iš darbo ir visuomenę prisipirti prie sienos su anglių stoka, negu nusileisti anglekasių reikalavimams, kurie visai nėra taip jau sunkųs, kaip skaitytojai matė „VL." N 12. Aišku, kad anglių industrija, kaipo paliečianti visą kitą šalies industriją, turi būti kaip-nors visuomenės ir kontroliuojama. Šitokį pavyzdį dabar padarė Anglija, kada ją dabartiniai streikai pristūmė beveik prie revoliucijos: ji parliamente išleido įstatymą, kuriuomi nustato darbininkams mokamas algas. Mes Amerikoje netik šito neturim, bet nėra nei geros rimtos komisijos, kuri galėtų iškilusius tarpe darbdavių ir darbininkų nesutikimus taikinti ir apsergėti visuomenę nuo baisaus padrebinimo, bei pačių darbininkų būvį apginti.

Pas mus tada šunis lakinama, kai reikia eiti ant medžioklės. Taip būna visuose streikuose, taip yra ir dabar. Tik dabar kongresas skubinai ėmė tartis išrinkti komisiją, kuri bandytų anglekasius sutaikinti ir paskui daboti apie visus kitus streikus. Geriaus vėlai, negu niekad. Bet šitas šūvis gal nebesuspės užkliudyti Pennsylvanijos streiko. Taip mislija ir tenykščios valdžios. Taip va pereitą savaitę Wilkes-Barrėje, Pa., susivažiavo aplinkinių miestų majorai ir burdžiai ir municipaličių vardan pasiuntė prezidentui Taftui sekančią peteciją: **„William H. Taft, President of the United Sates, Washingto, D. C. — Gerbjamasis Tamsta: Mes žemiau pasirašę, majorai ir burdžiai iš aplinkinių miestų ir priemiesčių kietosios anglies apygardėse, maloniai prašome jūsų augštybę, kad jeigu nuo 1-mos balandžio 1912 per dešimtį dienų kietosios anglies operatoriai (savininkai) ir anglekasiai neprieitų prie santaikos, tai tamsta paskirtumėt nepartiviską komisiją, ar kad jųs imtumėt kitokias panašias priemones ar veiksmus, kaip jųs matytumėt labjau tinka, ir nevilkintinai suvestumėt santaikon anglies operatorius ir kasėjus."** Pasirašo majorai iš Wilkes-Barre, Corbondale, Pittston ir burdžiai iš Edwardsville, Plymouth, Ashley, Luzerne, Mahanoy City ir Nanticoke.

Ką prezidentas galės padaryti, tai laikas parodys. Tuom tarpu anglekasiai skubinai rengiasi į streiką. Kaip rašo į New Yorko „Times", anglekasiai per visą pereitą savaitę jau gabenosi savo „tulšes"-įrankius iš kasyklių ir prirenginėjo savo darbavietes, kad per ilgesnį laiką jąs apleidus be priežiūros nesugestų. Sykiu eina spartus organizavimas į uniją. Prikalbinėja tuos, kurie nepriguli, kad prisidėtų. Kur neklausys, tai gal boykotą sako bus panaudota, kad nedirbti su tais, kurie nenešios unijos guzikučių. Pastaruoju laiku pareikalavimas naujų guzikučių buvo toks didelis, kokio nebuvo dar nuo 1902 metų, kada garsusis vadovas John Mitchel iššaukė visuotinąjį Pennsylvanijos streiką. Daugelis anglekasių iš Shamokin apylinkės važiuoja Europon, iki užsibaigs čia kasyklių ermyderiai. Kaslink kasyklių savininkų, tai šitie irgi rengiasi. Nors jie sako neturi ko daug rengties. Anglių sako turi užtektinai ant kokių šešių savaičių. Bet, jeigu padėkim sau, streikas iškiltų ir prasitęstų į kelis mėnesius, tai žinoma kompanijų tos ružavos viltįs išeitų su vėjais ir riestai prisieitų nėtik joms, bet ir visuomenei, ypač fabrikams ir gelžkeliams, kurie be anglies juk negali nei dienos apsieiti.

Viršuj minėjome apie Pennsylvanijos kietųjų kasyklių bruzdėjimą. Bet negeriau stovi ir minkštųjų anglių kasyklėse. Iš Clevelando rašo, kad ir Illinojaus bei Ohio valstijose operatoriai ir anglekasiai prie santaikos nepriėjo. Tenai irgi svarbjausis nesusitaikymas, kad kompanijos nori atnaujinti kontraktą ant trejų metų, o unija reikalauja tik ant vienų. Gali būt, kad kietosiose ir minkštosiose anglinėse iškils sykiu visuotinas streikas, kuris išmes apie 500,000 (pusę milijono) žmonių iš darbo, su nuostoliu apie milijoną dolerių algų ant dienos.

ŠELPKITE LAIKRAŠČIAIS!

Malonųs Viengenčiai! Širdingai šaukiamės į jumis, kad nenaikintumėt perskaitytų knyngučių ir laikraščių, bet kad tą pasiuntinėtumėt į mūsų tamsų kampelį—Kruonius, Vilniaus gub., kurie turite tenai savo draugus ir pažįstamus. Tuomi atliksitė labai naudingą darbą, nes čia žmonės neišsigali laikraščių užsisakyti, kadangi juk žinote, kaip yra brangi Lietuvoje kapeika.

Lietuvis.

O, tu, kuris jieškai nemariosios tiesos, valdykie savo mintis, jeigu nori tikslą atsiekti! Įsmeigkie savo sielos akis į tą vienintėlį tyrąjį pasaulį, kurio nepavergė aistruma.— Bramanų išmintis.

NAUDINGIEJI PATARIMAI.

Kalbėdamas su žmogum, nelopyk savo kalbos svetimais ir nesuprantamais žodžiais, angliškais bjaurias pakeiksnojimais, kurių patįs nežinot, ką jie reiškia. Tuomi pats save persistatai iš žemiausios klasės.

Neužsiimk tokia šnekta, iš kurios kiti pasipiktintų, labjausiai draugijoje.

Niekados nepajuok kito žmogaus, koksai jis nebūtų, nes tuomi netik jį, bet ir pats save labai įžeidi.

Neik pas svetimą žmogų į namus alkoholiaus pritraukęs, o labjausiai pirmą kartą; tas niekados nepalaikys tavęs mandagum.

Inėjęs į svetimus namus visados nusiimk kepurę.

Neik į svetimus namus nelaiku, tai yra ryto lygi 8, o vakare po 9 val. Nedėlioj taipgi ligi 12-tos nepridera eiti į svetimus namus. J. K. Mikas.

VELYKOS.

Velykos, velykos! Tai linksmiausi pasaulyje šventė; jokios kitos šventės linksmesnės ant metų historija neranda, kaip tik velykas; randa ir išpasakoja jų reikšmę.

„Velykos", žodis pas lietuvius paimtas turbut iš slavų žodžio „velik" (didelis — didelė šventė). Historija pasakoja, kad gilioje, gilioje gadynėj, pirm Kristaus 500 metų, lietuviai jau šventė velykas, po 21 dienos kovo mėnesio. Ta šventė žemieji-žemaičiai lietuviai vadina „Trenpos", o augštaičių lietuvių tautiškoji grupa vadino tiesiog „velykos".

Kaip žinome iš trumposios Lietuvos historijos, kad lietuviai garbino Perkūną, kaipo visų didžiausį gerovės dievą, delto, kad perkūno trenkimo per žiemą negirdėję, kaip jau pavasarį dajausdavo ateinant perkūną, tai patikdavo su didžiausia šventė—„velykomis" ir stengdavosi, kaip galint, duoti jam daugiau permaldavimų ir aukų laike velykinių apeigų, kad Perkūnas, kaipo dievas, suteiktų gausius ir gerus metus lietuviams, ūkininkams.

Kiti historikai pasakoja, kad lietuviai velykose išėję ant laukų miškuose su dideliu pulku jaunų mergaičių, lietuviški kuningai prie sprogstančio medelio bučiavo jo pumpurus ir meldėsi: „Dieve Perkūne, gaivink naujus vaisius, javus, medžius, žoles ir viską mums reikalingą mūsų gyvenime".

Anglai velykas vadina ‚Easter'. Tą žodį turi pasiskolinę iš teutonų kalbos žodžio „austra". Teutonai 500 metų pirm Kr. velykas šventė tuo patim laiku, kaip ir lietuviai ir su tokia-pat prasme, tik pagal savo kalbos vadino „austra". Vokiečiai velykas vadina „asterm". Senovėje latinai velykų šventę vadino „aurora", o paskutiniais laikais latinai velykas vadina „pascha". Sanskrito kalboje velykos reiškė „Asra" ar ba linkėjimo diena.

Senovės graikai šventė velykas ant tos atminties, kad ant Marso planetos prasidėjo nauji metai po 21 kovo. Athenų astronomas Metonas, gyvenęs 500 metų prieš Kristų, aptiko, kad ant Marso metai yra ilgesni, negu ant žemės; mat Marso metai turi 668 dienas, o viena diena turi 24 val. 37 min. ir 24 sekundas. Tokiu būdu Metonas išrodė, kad ant Marso pasibaigia metai apie 21 kovo. Tame laike graikai labai interesavosi planetų padėjimu, kad net ant mūsų žemės įsteigė šventę delei Marso planetos naujų metų.

Naujoj gadynėj velykos yra pašvęstos būk tai ant atminties Kristaus iš numirusių prisikėlimo; bet šitokia velykų šventė prasidėjo tik 700 metų atgal, kada visa valstybės tvarka pateko Krįstaus inpėdinių rankosna.

Mikas Stakėnas.

Gardner, Mass.

KVĖPAVIMAS — PUSĖ DAKTARO.

Anuosyk męs kalbėjome, kad vaikščiojimas labai pagelbsti. O tai delto, kad žmogus eidamas smarkiau kvėpuoja. Bet reikia mokėti ir vaikščioti. Buvo anais laikais labai madoje vaikščioti susilenkus ir atkišus smakrą priešakin. Tas net už tūlą ‚mandrumą' buvo laikomas. Ypač tokią pajuoktiną madą sekė moterįs ir merginos. Bet tas jau praėjo. Mat tapo patirta, kad vaikščiojant įsiryžus priekin išsitampo kaklo raumenįs ir užuot suteikti vaikščiojant smagumą, padaro blėdį, kadangi perilgą iškreivina nugara ir nuolat skauda galvą. Blėdinga yra ir dabar mada amerikonkų, kurios nuo pat jaunystės vaikščioja dvilinkos ir gorseto suvaržomos padaro ilgainiui savo kūną panašų į litarą ''S''. Suprantama, kad tokių moterių kūnas visuomet nusviręs ant oro, muskulai išsitampo ir iš to gimsta visokios ligos, taip kad daktarai du trečdaliu laiko praleidžia pas tokias moteris begydydami iš tokių ligų, kurias pačios moterįs išsigydytų, jei pradėtų geriau vaikščioti. Norint dailiai vaikščioti, reikia eiti stačiai, atstačius krūtinę ir giliai kvėpuoti. Reikia eiti taip, kad žmogus jaustųsi iš visų pusių liuosas. Tokiu būdu gali be nuoilsio nueiti toliausį kelią. Povaliai išsidirba pas žmogų labai gražus kūnas ir gracija, ką kiekvienas mėgsta ir niekuo žmogus taip nepatiks, kaip gražum savo kūno užlaikymu. Nieko negelbės karaliui karūna, jeigu jisai klyvos, o visi pavadįs tą žmogų meilum ir gražum, kuris turi gražią sveikatą. Kiekvienas nori atsikratyti nuo daktarų tyranijos. Tas galima tiktai per protingą panaudojimą vaikščiojimo ir kvėpavimo, kurie visuomet žmoguje palaiko mitrų kraujo bėgiojimą ir visuomet jį daro žvalum ir jaunu. Tai laimingiausi žmogaus išlyga. Todel niekuomet neužmiršk eiti stačiai ir kvėpuok taip giliai, kaip tik gali. Nes tai tavo paties gerovei.

Ne Daktaras.

IŠ ŽEMAITIJOS.

II.

Šiek tiek pasilaikąs ūkininkas, kurio vaikas užbaigia „narodną-ją", parduoda arklį, gerai apgalvoja ir atiduoda savo sūnų į Liepojaus ir Šiaulių gymnaziją arba į pavietavą mokyklą. Savo krūtinėje tėvas auklėja saldų, paslaptingą jausmą-svajonę: „Gal Viešpats padės; ant kuningėlio gal pasiseks išleisti". Vaikas išpradžios mokinasi neblogai. Bet ant kvateros jį mažai kas teprižiūri. Greitai sueina į „kompaniją". Būdamas jau antroje klasėj pradeda jis jau rūkyti poperosus ir traukti šnapsą; greit ir apie „panienkas" pradeda sparną sukti. Ant vakacijų parvažiavęs, ponaitis prie

darbo — anei žingsnio. Kada tėvai atvažiuoja į miestą jo aplankyti, jis šalinasi, nes tėvas miliniais apsivilkęs. Pradeda jis prastai mokinties. Sėdi kiekvienoje klasėj po 2 metus. Atsitinka prasti metai. Tėvas inkrinta į skolas. Vaikas išstoja iš antros arba trečios klasės arba tampa išvarytas iš mokyklos už prastą mokinimąsi. Gerai, jeigu tėvas apart jo turi ir daugiaus sūnų. Tuomet tėvas jį išvaro į miestą ant tarnystės arba jis papuola į kariuomenę, kur jis tampa kanceliarijos sekretorėliu arba išsimokina ant feldšeriaus. Bet jeigu jis vienatinis sūnus pas tėvą, tai kur gi jį išvarysi? Tėvas išpradžios inkiša savo sūnų į valsčiaus kanceliariją prie pisoriaus prasitrinti. Bet jau ir čia negerai. Vieni iš jų, senterėjus tėvui, paima gyvenimą į savo rankas. Gyvena poniškai, pakol į skolas inbrenda. Pakliūna į valsčiaus vyresnybę, nes mokintas. Antri, kurių gyvenimas prarastas per juos pačius arba per jų tėvus, apsigyvena miesteliuose. Rašo jie žmonėms prašymus, apsiima vesti net visokias bylas. Pradeda jie užsiiminėti advokatyste ir rodas davinėti. Jie pamyli tą amatą: čia ir piningų ir magaryčių. „Neveltui aš, brolau, gymnazijas išėjau", giriasi mūsų advokatas: „visus ‚zakonus' žinau". Ir daro jie visokias dokumentų falsifikacijas, neteisingus paliūdijimus, prisiegas, etc.

Paskutiniuose laikuose, ypač laikuose reakcijos, dora Žemaitijoje labai nupuolė. Pasipildo visokios piktadarystės; pjaunasi tėvai su vaikais, broliai su broliais; bylojasi kaimynai su kaimynais del niekniekių. Blogas likimas tėvų-senučių, atsidavusių sūnui ant karšybos. Vaikų pasielgimai su savo tėvais senučiais daeina iki negirdėtų žiaurumų. Nėra abejonės, kad priežastis doriško nupuolimo mūsų krašte yra gana įvairios ir sudėtinės; bet neapsiriksiu, jei pasakysiu, kad nemažai prisidėjo prie to nupuolimo ir tie ištvirkę — nedamoksliai. Pirmieji, pakliuvę į valsčiaus vyriausybę, turi tankius prietikius su žmonėmis. Apie jų dorą visi žinome. Rublis ir butelis del jo — tai viskas. Tas teisus jo akyse, kas turi rublį. Už rublį jis parduos ir savo brolį. Antrieji, šunadvokačiai ir valkatos, tai jie tuomi ir užsiima, kad tik žmones tarp savęs pjudyti, — nes jie iš to gyvena. Nekartą juk girdėjome kalbant tuos advokatus: „Tame dokumente nėra paminėta to ir to; neduok jiems išimtinės, neduok broliui dalies, etc." Arba vėl. „Pusrublis ir puskvaterkė, ir — kriukis atliktas; tuojaus „prošenią" nurašysiu, pamatysi, kaip tavo kaimynui išeis". Randasi jų tarpe, kurie skaito kningas. Taip, vienas, perskaitęs brošiūrėlę Darvino „Kova už būvį", kalbėjo savo pažįstamiems: „Kas tai žmogus? žmogus juk tai gyvulys, nuo bezdžionės paeina. Kovok, bratcia! Ką sugriebei, tai tavo. Kas tai artimas, kas tai meilė?"... Ant laimės, panašių „filosofų" čia randasi mažai. Tokie tai, augščiau paminėti typai randasi Renavos ir Sėdos juodašimčių-išdavikų eilėse. Tie nedamoksliai, prisigėrę ištvirkusių ruspalakių dvasios, niekina gražų ir teisingą savame krašte būdą. Užaugino juos teisingi, bet tamsus tėvai. Užuot duoti jiems praktišką amatą į rankas, tėvai užaugino juos ištvirkusiais nedamoksliais ir priešais savo tėvynės. Žmonės, vietoj to, kad boykotuoti ir naikinti iš savo tarpo tuos kenksmingus gaivalus, turi su jais visokius prietikius ir draugiškai bičiuoliaujasi su jais.

Tie niekšai-išdavikai, be tikybos ir doros, o neturinti nei principo, nei jausmų, turėtų būti teisiami, kaipo **kriminalistai**. Bet jie prie dabartinio režimo prisiglaudė prie žandaro skverno ir pildo visokias piktadarystes.

Mūsų tauta raitosi konvulsijose po dvigalvio letena, o čia į jos organizmą įsiveisia mikrobai, kurie jį nuodija ir ardo...

Nežinomas.

ŽURNALISTO IŠRASTOJI MAŠINA.

VI. **Žurnalistas-išradėjas savo būte.**

Sėdėjo už stalo tai užsimąstęs, tai švilpaudamas per savo smailius auksinius dantis tas pirmutinis išradėjas stebūklingosios mašinos ir kilojo tarpe rankų savo manuskriptą (rankraštį), ką-tik jo parašytą, kurį jis paruošė savo naujame laikraštyje, kuris jau nauju būdu spausdinosi, ypač: kurį galėjo skaityti ir akimis ir mašina. Tasai manuskriptas turėjo savyje gilią mintį apie progresą, lygiai ir apie gamtos įstatų perkeitimą-pergimdimą.

Keletą sykių jau jis perskaitė pats savo straipsnį ir galų gale jis pamąstęs buvo labai užganėdintas savo straipsniu; net nusišypsojo savyje ir glostė savo jau gerai pažilusius plaukus. Vienok, jam parūpo, kad pirm atspausdinimo to straipsnio laikraštyje pasiklausyti pačiam savomis ausimis tos savo minties iš savo mašinos nasrų. Tuojaus nei mirksnio nelaukdamas, patsai savomis rankomis atliko zecerišką darbą. Sutaisė tą visą straipsnį į metalinę plytą ir išspaudė ant storo poperiaus tą visą straipsnį, kurį galėjo dėti į kalbamąją mašiną paleidus.

Ir taip žurnalistas, padirbęs spausdinį, koksai buvo mašinai reikalingas, klausėsi to straipsnio žodžių, indėjęs į mašiną spaudinį. Klausėsi ir šypsojosi. Jis šypsojosi delto, kad nebereiks jam skaityti, ko jis taip labai ven gė.

— Taip — sakė jis pats į save — dabar aš, gal būt galėsiu pasekmingiau rašyti straipsnius. Seniau skaitymas suspausdavo mano smegenis ir atimdavo medžiagą jų rašymui.

Kaip pabaigė žurnalistas klausyties savo minties žodžių, sėdo vėl už stalo. Jis dabar pasinėrė svajonės viešpatystėje. Ir svajojo apie ateitį, ypač apie mechanikos amžį, kuriame netik darbas rankomis, bet ir liežuviu, bus pakeistas mašinomis. Sulyg jo išvedimų, mokslas žmonijoje turėsiąs būti iškaltas-inkaltas vien tik su pagalba mechanikos.

Ir dar svajojo... Jo galvoje gimė vis naujos ir naujos mintįs; juo toliau, juo labjau gimė vis gilesnės ir gilesnės. Ėmė svajoti net ir apie mechanišką mintį-protą, su kuomi jau ir priėjo rubežių savo svajonių.

Daigelis.

Teisme. Teisėjas: Ir taip, Tamsta pripažįsti savo kaltę. Nejaugi sąžinės negraužia?

Teisiamasis: Labai... kad taip kvailai papuoliau.

::::::::::

Savo teises gina. Ubagas balsiai kalba bažnyčioje poterius. Vietinis viršaitis sako:

— Ko tu taip šauki, reikia poteriaut tylomis.

— Čia ne valsčius, nepabaidysi, — atrėmė ubagas.

PAMINĖJIMAS VELYKOMS.

Kas iš mūsų nežinom, jog mūsų gyvenime nesiranda nieko ilgai patenkančio — amžino. Žvelgiant iš materiališko taško, žmonijos visos pastangos yra tuščios. Lopšys tuštinasi į grabą. Puvėsiai renkasi ant tvirto mūro ir monumento. Pati visa žmonijos rasa yra tai ne kas daugiau, kaip tik kirminams patiektas bankietas. Vienok nesuteptojo žmogaus gyvenimas, to žmogaus darbai ir mintįs nežūsta. Vaisiai tosios dangų sėklos amžinai žydi žemės lankose ir jie auga tiktai ramybės patakėmis. Ant žmonių viešpatauja tas, kuris nenešiojo kardo nei ženklo didybės, nei buvo apteiktas titulu kitokiu, kaip jo tai vardas girdisi viršuj visų niekinančiu pravardžiavimu, ir kitų pasaulės vardų: jis girdisi iš tamsiosios kalėjimo kelnorės, iš ligonbūčio — iš mirties lovos, iš krūtinės motinos laikančios ant rankų mirštantį savo kūdikį; čia ir kitur jis atsiliepja, kaipo balsamas antagonijoje besiraitančios dvasios. Šį sekmadienį, daugiau negu trečdalis pasaulės žmonijos apvaikščioja šventę velykų — tai paminėjimas „prisikėlimo" žmogaus iš Nezareto. Nūo surūkusios vargšo grintelės iki blizgančių karaliaus palocių girdisi „Alleluja". Vargšų minia nežiniomis atjaučia, kad tai paminėjimas nužūdymo pirmutinio jų reprezentanto ir vado. Karalius gi ir jo draugai gal negirdėjo ar nesuprato, kad užmušimas Kristaus, tai anų dienų didikų siekinys — paniekinti proletarą iki paskutiniam paniekinimo laipsniui. Kryževojimas žmonių — tai anų dienų bauginimas minios vergų iki galutiniam prielankumui. Romos Imperijoje, šeši suviršum tūkstančiai kryžių su prikaltais ant jų žmonėmis, buvo nustatyta pakelėmis, kaipo ženklas pergalėjimo sukilimo vergų po vadovyste Spartako. Vidury je kiekvieno dvaro bei darbavietės buvo pastatyta du ar trįs kryžiai su prikaltais ant jų žmonėmis, kaipo paveizdas vergų luomai. Spartakas užmanė vesti žmones iš vergijos ir mokino kovoti kardu. Tuščias pasikėsinimas. Kristus vedė žmones išvergijos ir mokino: „Jei tave kas ištiks per veidą, atkreipk jam ir kitą". Tiems, kurie sekė paskui jįjį, jisai sakė: „jei sekat paskui mane, neškitės su savim kryžių", nes tuom laik, kuris tą pasikėsino, to laukė tiktai mirtis ant kryžiaus, ant kurio žuvo ir patsai Kristus. Žuvo jisai, vienok paskui jį griuvo ir anų dienų didikų prakeiktoji sauvalė, užsibaigė žmonių neapsakytosios kančios ir pekliškoji aktrošija žmogaus ant žmogaus. Nyko vis tai ir nyksta iki mūsų dienų, kada jau pasaulis artinasi prie gadynės, kurioje žmonės visi ir vienodai užgiedos vieną ir tą patį „Alleluja".

Ir kodel mus pajuokia už tai, ką jį garbiname, kaipo sūnų Dievo, nors tai buvo dailydė iš Nazareto? **P. Bijūnas.**

LAIŠKAI IŠ LIETUVOS.

KRUONIS, Vilniaus gub., Trakų pav. Šių apylinkių kaimiečiai daugumas jau suprato naudą skirstymosi į vienasėdžius; mato kaip pirmieji kaimai, kurie išsiskirstė, puikiai dabar gyvena, mažiau darbo ir tas-pats parankesnis; taipgi ir gyvuliai geresni negu ant kaimų, arba šiaip kaimuose yra visokių nesusipratimų. Todel sukruto daugelis kaimų skirstyties, — taip daug, kad šiemet jau turbūt nei nesuspės visų žemės išmatuoti. Tik dar tas yra bloga, kad ūkininkai pirma gerai nesusitaria, ir kada jau viskas gatavas ir atvažiuoja matuoti, tai pasidaro vėl didelės riaušės kaip ir pernai metuos Vaigūnuose; da ir dabar jų teismas nepasibaigė. Reiktų tasai inprotis jau į muzėjų padėti. **Dubickas.**

STAČIŪNAI, Šiaulių pav. Kapančiškių vienasėdžio Grigelis mokino sūnų. Pabaigus 4-rias klases, priverstinai prispyrė važiuoti seminarijon. Nuvažiavo, išlaikė kvotimus, pabuvo per vasarą namie, o rudenį reikiant važiuot į seminariją, ėmė nepaklusnus sūnelis ir nebevažiavo, niekaip nebeišvarė. Gavęs 35 rublius išvažiavo Siberijon į vaistinyčią. Užtai tėvai pasakė: „Tu mūsų ne sūnus, o męs tau ne tėvai, — važiuok sau kur tik nori!" Ir išvarė vaikiną su didžiausia neapykanta. — Kada pas mus tokios tragi-komedijos pasibaigs? Laikas būtų lietuviams susiprasti ir neveržti mūsų jaunuomenės eiti į tokį „stoną", kurio visai žmogus nemėgsta. **A. Tilvikas.**

GELAŽIAI, Panevėžio apsk. Pas mus ūkininkai rodos jau gerokai apsišvietę; ir laikraščių jau nebesibaido, — nebevadina jų „velnio pagunda". Delto daugumas ir ūkininkauja neblogai, taip sakant „pagal naujausią madą", — vartoja dirbtines trašas ir pagerintus ūkio įrankius. Tarp jaunuomenės ir gi jau randasi apsiskaičiusių vaikinų, nors didžiuma vis dar tebejieško apšvietos pas Maušą ar Leizerį. Užtai tokie neretai nuleidžia kraują vieni kitiems, net ir nekaltiems. Taip va po vienos čionai buvusios peštukų karės nevienas da ir dabar tebeserga, atsimindami skaudumą pliauskių. Oi kada mūsų jaunimas nustos save bjaurinęs su ta degtine!

J. Gurk. Mažeikaitis.

RUSIJOS SPAUDOS PARODA.

Nesenai Peterburge, buv. valstybinės spaustuvės rūmuose atsidarė rusų spaudos paroda, kurioje išstatyta viskas, kas išėjo iš-po preso per 1911 m. Paroda užima 14 salių ir talpina 32,360 egzempliorių kningų, laikraščių ir kitoniškų išleidimų. Pirmiaus buvusioje spaudos parodoje buvo išstatyta tiktai 29,000 vardų spaudiniai. Dabar išstatyta spaudiniai 52 kalbose (ar buvo lietuviškoje, nežinia). Iš pakabinėtų lentelių žiūrovai gauna patirti, kad pernai metais Rusijoje dikčiai **nupuolė skaičius kningų tikėjimiško turinio.** Bet labai pasididino reikalavimas ant mokslo vadovėlių, kas žinoma, labai yra džiuginantis apsireiškimas. Podraug išleistieji mokslo vadovėliai pradeda laimėti kokybėje, nes daugybė visai pigių vadovėlių atsižymi labai dailia spauda, poperium ir sutaisymu. Vėlgi labai **nupuolė skaitlius pornografiškų** (nepadorių) išleidimų; taip gi pasimažinta reikalavimo ant okkultiviškų raštų (magijos ir slaptingųjų mokslų), beje mažiau beperkama ir beleidžiama „pinkertovščina" — tai yra sensacijinės pasakos apie pradarbes vagių ir detektivų, nuo kurių anais metais buriai jaunimo iš galvos išeidavo. Pasididino skaitlius rimtų kningų, — apie vaikų auklėjimą, gamtininkystę, mediciną ir lyties klausimą.

Apie ką rusų laikraščiai rašė per 1911 metus? Ant šito atsako išstatytos lentelės. Daugiausiai laikraščiai duodavo vietos ekonomiškiems klausimams, potam valstijiniams, tarptautiškiems ir tt. Apskritai rimti straipsniai viršijo polemikas ir ginčus. Dar labai indomus yra jubilėjinis skyrius. Šiemet mat sukako 100 metų, kaip Napoleonas su miniomis francūzų antūžė ant Rusijos ir sudegino Maskvą, bet ir patįs francūzai su baisia pragaištim turėjo iš Maskolijos pabėgti. Taigi rusai neveltui švenčia tam tikrą paminėjimą. Delto šiemet išėjo labai daug laikraščių su jubilėjiniais numeriais ir kningų su aprašymais „Tėvyniškosios karės". Čia surinkta puikųs ir brangųs išleidimai, kurie tik turtingiems žmonėms kiti tėra inkandami; taipgi ir kapeikinės bei gražinės brošurėlės ir lapeliai.

Apskritai šitoji rusų paroda perstato vaizdžiai ir ryškiai, kad rusų visuomenės protiškasis judėjimas pereitaisiais metais nemiegojo sustingime. Kada męs, lietuviai, pabandysime tokias parodas surengti, kurios taip reikalingos!

PO ŠVENTENYBĖS PRIEGLAUDA.

(Liuosos mintįs.)

Pas mus Lietuvoje visi laikraščiai taip garsiai šaukia apie Macocho bylą. Iš liaudies-kaimiečių mažai kas žino apie tą atsitikimą. Nežinau kodel? Turbūt delto, kad kuningai per pamokslus žmonėms neuždavė poterių kalbėti už tuos prasikaltėlius, kad jiems Dievas duotų dvasią šv., suklupdytų žmogžūdžius, šventvagius... Apie tą, neskaitanti laikraščių liaudis nežino, nes dvasiškijos yra užginta kalbėti apie Macochą. Bet kada buvo apiplėšta Šidlavos bažnyčia, kuningas-klebonas verkdamas pa sakė pamokslą, keikė cicilikus, būk tai jų darbai. Uždavė kalbėti poterius, melstis. Bet už ką melsties? ar kad vagiliams Dievas duotų dvasią šv.? Ne, melsties už tai, kad Dievas juos nubaustų, suklupdytų. Kaip tai garsiai kuningas apšaukė: „Cicilikai — tai vagįs apiplėšė bažnyčią". Bet ką gal žinoti? Gal tą padarė toks-pat Macochas. Apie Šidlavos bažnyčios apiplėšimą kuningai labai apgarsino, pamaldas darė; bet kodel dabar jie užtyli, net užgina kalbėti apie jį. Kodel neduoda pamaldų, poterių. Juk dar ne viena davatka būtų sudilinus ražančių. Mat gal iš ekonomijos. Mat gal delto, kad jis buvo zokoninkas? Būdamas Macochas vagimi, šventvagiu, žmogžūdžiu ir tai palieka nekaltais. Jį kuningai užtyli, slepja. Vagis svietiškus labai apšaukia, bet vagis dvasiškus užslepja. Kodel toks skirtumas? Mat, gal pasakys tūlas, jis buvo kuningas. Bet man rodos, būdamas ir kuningu neturėjo teisės vogti liaudies kruvinomis rankomis uždirbtą ir sudėtą skatiką. Mokina mus būti dorais; bet kodel jinai daro nedorai? Negaliu pasakyti, kad visi; bet daug dar tokių Macochų yra, ne dešimtimis, bet šimtais. Kaip puiku! Mokina žmones, skelbja šv. raštą — nevogti, nepaleistuvauti, ale jinai tai duoda puikų pavyzdį. Tai pagirtini darbai. Matyti iš to, kad kuris skelbja šventenybę, gali jis pats viską daryti.

Kiekvienas žmogus išdėsto savo nuomones liuosai. Dvasiškija išdėsto labai puikiai klaidas svietiškas; kodel gi man ne išdėstyti jos klaidas? Nuomonės liuosos, ir aš tuomi remdamosi, parašiau šitą straipsnelį.

A. Tilvikas.

KAS ANGLIJĄ IŠGELBĖS?

Londono laikraščiai labai negandauja. Jie įvairiais komentarais ir puse žodžiais ėmė nelemtai pranašauti. Suėmę į daiktą visus pastaruosius anglių kasyklų streikus Vokietijoje, Francijoje ir pačioje Anglijoje, taipgi Amerikoje, būtent Lawrenco perėjusį streiką, ir iš to viso išveda štai ką: esą didesnių šalių socialistai susitarė kurstyti ir palaikyti visame sviete streikus, o su jų pagalba esą jie tikisi išjudinti iš pašaknų visą civilizaciją ir ant jo senųjų institucijų griuvėsių pastatyti naują socializmo idealų Jeruzalę. Tą nuomonę patvirtina net ir toksai įžymus publicistas, kaip Victor Smith, kuris Londono dienraštyje **Daily Mail** suveda visus neužsiganėdinimus darbininkų masose ir vaizdžiai išklosto, kad dabartiniai streikai yra visai ne streikai, bet prasidėjęs senosios politiškokos ir ekonomiškos tvarkos išgriuvimas. Ir tas einasi netiktai Europos monarchijos, bet ir respublikose, kaip Francijoje ir Amerikoje, kur juk yra politiškoji laisvė, bet šitas jau nebepakakina liaudies, kurios pragyvenimas vis eina sunkyn. Viskas einasi prie naujo pertvarkymo išdarbijų ir pirklybos. Nežiūrint, kad Anglija yra bėne turtingiausi šalis ant svieto ir politiškoji laisvė tai jau tikrai čionai didesnė negu kur kitur (net anarchistai sau gali tverti koalicijas), bet draugijinis nuvargimas niekur nėra toks didelis ir toksai vaizdus, kaip karaliaus Jurgio valstybėje. Tiesa, kad parliamentas dirba-prakaituoja pagerinimui liaudies būvio; bet tas būvis nepasigerina ir gana. Todel neindomu, kad Anglijoje streikai iškįla milijonais ypatų. Streikai baisiai užgula ir ant visuomenės. Bet ką gali darbininkai padaryti, kada jie patįs, gaudami apie $5 ant savaitės, beveik badu miršta. Gerai Londono **Labor Leader** laikraštis piešia šiokį paveikslėlį. Didelis milžinas — tai anglekasių organizacija stovi ant plynios, o prieš jį aplinkui suklupę būriai liliputų — tai jau visa tauta, meldžiasi į milžiną: „Susimildamas eik dirbtų, nes męs badu mirštame!" Ant to milžinas su gera širdžia atsako: „Yes, broliai, aš nenoriu jūsų badu marinti, bet negi privalote jųs ir manęs ant bado pasmerkti!" Tas paveikslėlis visai teisingai atvaizdina Anglijos industrijinį padėjimą. Reikia dar ir šitą prisiminti, kad įstatymai Anglijos darbininko buities toli gražu neapsergėjo. Kasmet žųsta neišpasakyta daugybė žmonių kasyklose delei stokos geros ant kasyklų priežiūros. Persistatykime šiokį paveikslėlį. Paimkime žemės šniūrą nuo 43 mylių ir nuguldykime ant šito šniūro eile žmonių greta viens kito. Iš šitų žmonių ant kiekvieno šimto bus **lavonas,** o kiti vis sužeisti kasyklose, — nes pusė Anglijos darbininkų beveik yra iš kasyklų. Apskritai Anglijoje ant dienos yra užmušama apie keturius anglekasius!... Šitokia industrijos tvarka negali

KAZYS PUIDA.

Rutu vainikas.

Triveiksmė kruvina pasaka.

6.

Ramota (*į tarnus*). Rengkite viską iškilmei.— Čia skobnį iš akmenų sukraukite ir šventąją Gabiją aižiebkite.

Tarnai. Klausomės.

Ramotą (*į Survilą ir Vinką*). Rengkitos ir judu iškilmei. (*Vinka ir Survila eina į rūmus*). Noriu iškelti puotą, kokios dar neivienas dykūnas nėra surengęs.

7.

Šauklys (*ineina iš kairės*). Kuningas-valdovas siuntė mane pranešti, kad pusiaunaktį atvyks kvieston puoton. Prašė aukojimo iškilmės neatidėlioti ir su puota jo nelaukti.

Ramota. Širdingai priimsiu savo valdovą ir paliepimus kaip matant išpildysiu. (*į tarnus*). Baigkite skobnį greičiau rengti.

Šauklys. Tuo tarpu prašysiu sau ir žirgui pastogės.

Ramota. Pilis mano šiandien visiems atvira: ir valdovui, ir pakeleivingam ir elgėtai.

Šauklys (*vienam tarnų*). Šauklio arklį paimsi ir jį į rūmus nuvesi. Prie vartų užžiebsite šešis smalos bosus (*Šauklys ir tarnai išeina*).

8.

Ramota. Šviesos — tiek šviesos užžiebsiu šią naktį, kad net nakties tamsybės jos išsigąs, ir bent valandėlei skaisčiomis varsomis nuklos ūkanotą sūnaus ateities taką. (*Ant verandos pasirodo Rimvydas ir atidžiai klausos*).— Aukų nepasigailėsiu dievams — geriesiems ar piktiesiems — vis viena kuriems — by tik puotos, linksmybės ir iškilmės naktis ramiai praeitų.

Rimvydas. Nesibijok, galingasai dykūne, viskas bus ramu — ramiau negu sapne.

Ramota. Negązdink, seneli, manęs. Aš pats save vos-vos bepažįstu.

Rimvydas. Viskas, dykūne, praeis — taip greitai, neregėtai ir netikėtai — o paskui ateis tyla — ramybė — niekas jau jos nebesudrums.— Visos šmėklos ir baidyklės išnyks — sužibs nepabaigtinoji tamsybių šviesa — ir joje surasi sau amžiną ramybę...

Ramota (*nesupratęs*). Koks tu geras, seneli.— Tai prižadi man ramybę?

Rimvydas (*iškilmingai*). Prižadu — ir prižadėtą išpildysiu.— Mėnuo antai teka — eik ir ragink visus.

Ramota (*linksmai*) Einu — einu (*išeina*).

9.

Rimvydas. Išpildysiu, dykūne, savo prižadus (*juokiasi dūsliu balsu*) — išpildysiu... Mirtinosios ramybės paguodą tau ir taviškiams suteiksiu — net dievai jos nesudrums...

(*Ineina Ramota, Survila, Šauklys. Tarnai neša naujagimį ir paduoda jį Rimvydui. Tarnai stovi ištolo. Ramota, Survila ir Šauklys užpakalyje Rimvydo*).

Paduokite aukos gėralus.

(*Tarnas paduoda ragą, nupila kelis lašus ant aukuro, atsigeria patsai ir paduoda Ramotai*).

Gerk ligi dugno, dykūne!

(*Ineina Vinka rūtų vainiku ant galvos*).

Galingiems Lietuvos dievams aukojamė naujagimį Ramotą...

(*Iškelia naujagimį augštyn, atsisuka į užpakalyje stovinčius ir staiga meta jį kūdron. Ant kūdros kranto stovi Sigutė. Paviršutiniai Rimvydo rūbai prasiskleidžia ir matyti po jais turtingo dykūno drapanos plačiu diržu perjuostos, ant kurio kybo ilgas, smailas medžioklės peilis. Ramota sušunka, išmeta ragą ir bėga prie kūdros. Sigutė apkabina Ramotą ir nuskęsta su juo kūdroje*).

Išpildau savo žodį, dykūne.

(*Vinka, tuoj Ramotai nugriuvus, sušunka baisiai ir puola prie kūdros. Survila ją sulaiko*).

Rimvydas. Už mano dukters rūtų vainiką kerštą pakėliau... Toks buvo dievų įsakymas!... (*Girdėti griaustinis, žaibuoja ir nutrenkia Rimvydą. Visi tarnai ir Šauklys išbėgioja*).

(*Survila stovi valandėlę už galvos nusitvėręs ir išeina svyruojančiais žingsniais*).

(*Valandėlę mirtinoji tyla ant scenos. (Paskui kįla iš kūdros Sigutė nušvitusiu veidu. Pamačius Vinką sustoja ant kūdros kranto.*

Vinka. (*Ilgai stovėjusi yt, sustingus, staigu susijudina.*) Praeitis mirė... (*Pamažu eina verandon*).

(*Sigutė vaikščioja po sceną lyg ko jieškodama. Prieina prie tėvo lavono ir klaupja prie jo. Po valandėlės*):

Sigute (*sopulio balsu*). Mano rūtų vainikas! (*pradeda tylomis, lyg suslopintu balsu, verkti*).

(*Už valandėlės girdėti tolimas kuningo-valdovo ragas. Sigutė staiga pakįla ir svyruojančiais žingsniais eina prie kūdros. Jai ant kranto kūdros belipant, uždanga pamažu leidžiasi*).

Vilnius—Šauliai
1907—31. XII. 1908.

G. SUDERMANN

JONINES

KETURIŲ VEKSMŲ DRAMA
Iš vokiečių kalbos vertė
K. PUIDA.

(Tąsa.)

VOGELREITER.

O kas paskui bus... Kas gali žinoti, ką tu daryti manai, kas per naktį atsitikti gali?

GEORG.

Tai užgavimas, kurio aš...

VOGELREITER **(išsitiesdamas prieš jį)**.

Na ir kas?... Na?... Kas tokio?...

Scena IX.

Tie patįs—Kristina—Marikė.

KRISTINA **(pasiruošus išeiti)**.

Ką tu, Henrik, padarei su Trūda? Sėdi kambaryje ir verkia.

VOGELREITER.

Ar prirengtas punšas seneliui?

MARIKĖ.

Prirengtas, bet —

VOGELREITER.

Na, te paverkia pirma. Vėliau gal atnešti.

MARIKĖ.

Gerai, tėveli.

KRISTINA.

Tai mudu jau galiva eiti, Henrik?

VOGELREITER.

Ko-gi tau dar reikia?

KRISTINA.

Aš klausiu, ar galiva jau eiti.

VOGELREITER.

Palauk valandėlę. Mudu dar turiva pakalbėti.

KRISTINA.

Kas-gi Georgui pasidarė? Jis visiškai...

VOGELREITER.

Aš truputį kauliukus jam pamankiau. Rodos, kad tas jam nelabai tiko.

KRISTINA **(švelniai)**.

Pakęsk, Georg. Paskui apsivedęs pasijuoksi iš mudviejų.

VOGELREITER **(pusiau į save)**.

Na, tai dar pamatysime.

(Kristina ir Marikė išeina.)

Scena X.

Vogelreiter—Georg.

VOGELREITER.

Taip kalbėties mudu ilgiau negaliva. O tai galų-gale ištikrųjų susikalbėsiva. Bet vis-gi, sūnau mano, reikės man vieną dalyką šiurkščiai paliesti.

GEORG.

Indomu žinoti — kokį.

VOGELREITER.

Mano duktė myli tave. Del jos tu viskas. Apie pačias vestuves nėra kas kalbėti... Bet, ė— pasakyk man, kokią tiesą turi tu taip atkakliai elgties?

GEORG.

Ar man tavo leidimo klausties? — a?

VOGELREITER.

Kuomet matau tave taip atkakliai besielgiant, taip ir rodos, kad tai tavo tėvo nabašninkas vaikščioja.

GEORG **(nustebęs)**.

Ko-gi tau iš mano tėvo reikia? Jau dvidešimtis metų, kaip kapuose ilsis.

VOGELREITER.

Apie tą, kad jis pavedė man tavimi rūpinties, aš nekalbėsiu, nors tu privalytum atminti tą ir ne taip jau labai šiaušties prieš mane. Bet...

GEORG.

Dėde, su manim gali daryti, ką nori, bet nejudink mano tėvo! Duok jam ramiai ilsėties!

VOGELREITER.

Man rodos, jis gali ramiai ilsėties; aš jau senai jo ramybe pasirūpinau.

GEORG.

Tu nori tuo pasakyti...?

VOGELREITER.

Kas-gi galų-gale, jam pasimirus išmokėjo skolas, kurios būtų dorą vardą teršusios?

GEORG **(po valandėlės)**.

Dėde, to nereikėjo man sakyti. **(Susmunka ant kedės ir uždengia veidą).**

VOGELREITER.

Taip, mano mielas... **(nori kalbėti, tylėdamas vaikščioja po kambarį).** Matai... **(išsiima cigarą, nori užrūkyti, laužo jį ir meta šalin).**

GEORG.

Dėde, to nereikėjo sakyti.

VOGELREITER.

Viešpatie, juk tu žinojai tą.

GEORG.

Taip, aš žinojau, bet vis-gi to nereikėjo sakyti. Tuomet, prieš dvyliką metų, mudviem susipykus, kuomet tu už bizūno griebeisi, o aš už peilio...

VOGELREITER.

Tiesa, neprivaliau to daryti.

GEORG.

Taip, tu neprivalei griebties už bizūno, o aš už peilio. Tuomet tai teko man tas pirmą kartą išgirsti. Tas ir buvo priežastim, kodel aš nieko daugiau iš tavęs neėmiau. Dabar tu žinai tą. Pasiryžęs buvau tuomet rankomis kasti auksą iš žemės, kad drėbti tau jį į akis. Neapkenčiau tavęs, iš visų jėgų neapkenčiau tavęs.

VOGELRTER.

Ir tai už tą, kad išgelbėjau tavo tėvo gerą vardą?

GEORG.

Bet pasinaudojai tuo, kaipo priemone, kad mane nužemintumei, tas tai jau ne taip gražu buvo.

VOGELREITER.

Ką-gi daryti, mano mielas, naudojamės tuo, ką turime.

GEORG.

Kad ir bizūnu. Na, ką-gi, aš kaipo vaškas suminkštėjau. Taip, ištiesų, matau, kad neturiu teisės būti prakilniu. Tėvo palaika to daryti man neleidžia. Duok, ką tik nori. Viską paimsiu.

VOGELREITER.

Ne, ne. Tokiu būdu kalbėties aš nenoriu. Galų-gale tu vėl pradedi manęs neapkęsti.

GEORG.

Liaukis, dėde. Tas jau praėjo. Prarysiu ir tą. Na.

VOGELREITER.

Georg!

Scena XI.

Tie patįs—Marikė.

MARIKĖ.

Atsiprašau tėvelio. Mama liepė paklausti, ar jau pabaigėte?

VOGELREITER.

Aš pabaigiau. **(Griebja kepurę.)** Na, pakabino nosį. Duok jam, Marike, degtinės stiklą, kad prakrutėtų... **(Eina prie durių ir da kartą atsisuka).** Georg!

GEORG.

Dėde!

VOGELREITER **(pratiesia į jį rankas)**.

GEORG.

Nepaduoti tau rankos, žinoma, aš negaliu. **(Spaudžia viens kitam ranką).**

VOGELREITER.

Viskas ilgainiui ateis, prakeikta, atkakli galva! **(Išeina).**

Scena XII.

Marikė—Georg.

Ką jis tau padarė?

GEORG.

Neklausk! neklausk! **(Vaikščioja po kambarį).** Visą savo gyvenimą tik ir tegalvojau: laisvu būti, laisvu, dabar-gi vėl reikia lįsti į jungą... Kad Trūdai viskas nebūtų svetima, rodos, viskas galėtų atgrįsti. Na — kad lįsti — tai lįsti į jungą!

(T. b.)

VISUOTINOJI Historija

(SATYROJE)

Teffi, Dymov'o ir Avierčenko's prisiskaitęs parašė

T(oks)... Š(ioks)... K(itoks)..

(Tąsa.)

jo suimti visus tuos tuščiagalvius vadovus, kurfiurstus ir landgrafus, ir, akis užsimerkus bei nosis užsispaudus, suėsti visus! Ir šalis nebūtų buvusi nuvarginta, ir nebūtų likę suėsti nekalčiausie žmonės.

Apie anų laikų žmonių užsitikėjimą paliūdija sekantie dalykai.

Nei Vokietijos katalikai prieš protestantus, nei protestantai prieš katalikus neturėjo nieko. Bet užpakalyje hercogo Ferdinando atsirado jėzuitai ir ėmė jam saldžiai šnabždėti:

— Kaip tai? Čechai — protestantai!? Kokia tai baisi bjaurybė! Ko tamsta lauki? Mušti jie reikia!

(Jezuitai šnabžda hercogui Ferdinandui.)

O kardinolas Rišelje užsipuolė ant protestonų iš kitos pusės:

— Ko jųs, mulkiai, laukiate?! Duokite į kailį katalikams!

Dabar tokiu būdu galima supjudyti dvi girtuoklių kompaniji, r tai jų peštynė tesitęstų neilgiau, kaip kokį pusvalandį; kartais ir trumpjau, jei „angelas-sargas'' yra kur arti. O anuose laikuose panėšios pjudynės užtrukdavo net 30 metų, ir Vokietijos gyventojų skaitlius sumažėjo ant penkių dešimčių nuošimčių.

Viešpats sunkiai nubaudė abi kariaujanti pusi: katalikų vadas Vallenšteinas buvo nužūdytas savo miegamame kambaryje; protestonų vadas Gustavas Adolfas liko užmuštas karės laike. Kiti Fridrikiai, Ferdinandai ir kurfiurstai pasimirė nuo visokių priežasčių, ir nei vienas jų neužsiliko iki mūsų gadynės, kad papasakoti apie tas neišmintingas kares ir kovas.

KARĖS PASEKMĖS.

Nualkusios šalįs, galų-gale, suvažiavo Westfalijoje — kur, kaip žinoma, yra pagaminama geriausi kumpjai.

Chronikų rašytojai pasakoja, kad kariaujančios pusės nesipuolė vieni prieš kitus, bet šokosi prie kuningų ir pavalgė iki sočių pirmą sykį po 30 metų! O kaip atėjo dalykas, tai kvaili vokiečiai katalikai ir protestonai tegavo špygas; geriausius kąsnelius pasiėmė gudragalviai francūzai ir švedai.

(Visi šoko prie kumpjo.)

Tūlas kurfiurstas, pamatęs tokias nelemtas karės pasekmes, pasikasė pakaušį ir tarė:

— Taip! Dabar, kuomet pabaigiau karę, persitikrinau, kad aš buvau senas kvailys!

— O kuomet tamsta ją pradėjai — tai buvai jaunas kvailys! — pasijuokė iš seno kurfiurstо francūzas.

Visi dalyvavusieji suvažiavime širdingai kvatojo.

LIUDVIKAI XIV. ir XV. FRANCIJOJE.

Francūzų karaliai turėjo vieną ir tą-patį paprotį visi: užimdami viešpatystės sostą, jie pasirūpindavo surasti sau pirmą ministerį ir pirmą numylėtinę (tankiausiai sugulovę). Ministeris visados pirmuoju pasilikdavo, o numylėtinės būdavo ir trečios, ir ketvirtos, ir tt.

Paveizdan:

Karaliai	Pirmieji ministeriai	Numylėtinės.
Liudvikas XIII.	kardinolas Rišeje	Kelios.
Ono Austrijietė	kardinolas Mazarini	Buvo vyriškos lytiės
Liudvikas XIV.	Kolberas	De-Ca-Valjer, Mentao ir kitos.
Liudvikas XV.	kardinolas Fleri	Pompedour.

Karaliai mokėjo išnaudoti gyvenimą. Jiems niekad nenusibosdavo, nesa buvo tai gadynė menueto, Versaliaus švenčių ir visokeriopų meilingų nuotikių.

Kiekvienas karalius palikdavo kokį-nors garsų historišką sakinį ir tauta neužmiršdavo savo karalių. Liudvikas XIV., paveizdan, tarė:

— Valstybė — tai aš! (L'etat c'est moi!)

Žmonės pavadino jį „Karalius—Saulė". Ir ištikrųjų ta saulė buvo taip karšta, kad, jai bešildant, Kolbero finansai labai greitai išgaravo ir patį pirmąjį ministerį, galų-gale, saulė užgavo.

Antras, garsus Liudviko XIV. išsitarimas, siunčiant anuką Ispanijon:

— Nebėra daugiau Pirenėjų!

Visgi juokingai pasakyta. Tiek-pat būtų juokinga, jei mes pasakytume:

— Nebėra jau Šatrijos kalno su jos Ragana! Nebėra jau Rambynkalnio!

Bepigu pasakyti, bet tu ištikrųjų padaryk, kad jų nebūtų.

Liudvikas XV. pasakė dar garsesnį sakinį:

— Spjauju aš ant viso, kas paskui bus, bile tik man gerai gyventi būtų! (Apres nous le deluge!)

PIRMIEJI BANKIERIAI.

Liudviko XV. ir jo numylėtinės Madame Pompadour laikuose tūlas škotas John Law gudriai sumanė būdą leisti poperinius piningus auksinių vieton.

Išradėjas, regentui paliepus, įsteigė toms operacijoms banką; į poperinius piningus žiūrėdamas džiaugėse yt mažas kūdikis...

Ir kas iš to išėjo? Pasirodė, kad išradėjas, suėjęs su karaliaus regentu, Orleano hercogu*) į bendrovę, prispausdino poperinių piningų ant kelių milijonų vertės ir abu džiaugėsi, šokdami:

— Štai kad sugalvojova, tai sugalvojova!

Bet kada tų asignacijų kupetos išėjo į žmones, ir žmonės pareikalavo atgal savo auksą — tai bankas plyšo, arba subankrūtijo, o pats išradėjas, įspaudęs kumščias į akis, bliovė:

— Ui—ui—ui...— Nežinojau, kad taip išeis!...

ŠIAURĖS AMERIKOS SUVIENYTOS VALSTIJOS.

Amerikoje be vietinių raudonveidžių žmonių buvo ir kolonistai, atkeliavę Amerikon iš Europos. Anglai, laikydami kolonistus savo pavaldiniais ir pradėjo pamažėliais varžyti kolonistų laisvę iš pirklybos atžvilgio. Kolonistai tylėjo.

Anglai užmanė įvesti herbinį poperių ir kaikuriuos mokesčius. Kolonistai tylėjo. Anglai pradėjo imti muitą už įvežamus tavorus. Kolonistai truputį pasišiaušė, pagniaužė kepures rankose ir staiga nei iš šio, nei iš to, tarė:

— Ar neisite jųs po velniais!

Savmyliai anglai užklausė:

— Kaip tai! ką tas reiškia?

— Aišku, ką reiškia. Eikite su savo muitais po šimts velnių!

Tarę tai, pagriebė anglus už pakarpų, pasuko Anglijos linkui ir stumtelėjo keliais į nepadorias vietas.

*) Buvo ne tik Orleano mergelės, bet ir Orleano hercogai.

—:o:—

LIETUVIŠKI ŽAIDIMAI.

Marginius austi. Vienas ar viena atsisėda ant kedės, ar suolo, ir padeda sau ant kelių pagalvį. Iš būrio eina vienas, ar viena ir kniupščias deda galvą, o kiti visi apstoja aplinkui įsikniaubusį, ir vienas iš būrio užtraukia su kančium iš abrūso susuktu, per užpakalį gulinčiam, ir greit iš rankos kančių paleidžia, kad nespėtų gulintysis pamatyti, kas jam uždrožė, ir visi atkišę rankas laiko. O gulintysis atsistojęs turi įspėti, katras audė jam per užpakalį. Sako: „tas audė marginius!" Jeigu neįspėjo, tai vėl gula, o jeigu įspėjo, tai tas turi užimti jo vietą, eina ir deda galvą ant pagalvio, o šis eina į būrį. Žaidžia iki pabosta. Daug yra juokų šiame žaidime. **A. Č.**

—:o:—

VELYKOS.

„Sveiki sulaukę šventų velykų,
„Didžios linksmybės del katalikų,
„Išganytojas kėlės' iš grabo,
„Traicės švenčiausios antra asaba".
Taip tai giedojo anoj gadynėj
Seneliai mūsų mieloj tėvynėj,
Lietuvoj brangioj mūsų šalelėj,
Kapų ir kryžių — vargo žemelėj.
Tęn tai sulaukus velykų dienos,
Linksminos, džiaugės žmogus kiekvienas:
Anksti dar naktyj jie kėlės tyčia
Ir linksmai rengės eit į bažnyčią.
Vos vyturėliai tik uždainuoja,
Jie būriais traukia — eina, važiuoja,
Dauguma sunkiai pakreipę šoną
Palaimint nešа valgių „švenčioną":
Kiaušinius, kumpį, kepsnį ir sūrį,
Vargšas ir turčius — katras ką turi.
Kokis tai džiaugsmas, kokia linksmybė,
Kokia jų širdžiai tuomet ramybė:
Kada bažnyčioj' žvakių daugybės
Įvairiai mirga keistos šviesybės;
Kad varpai skamba — gaudžia, dejuoja,
Vargonų balsas graudžiai liūliuoja.
Kada pakeltas yr' sakramentas,
Kad Žvisi gieda: „šventas, o šventas";
Vis tai į vieną virsta čielybę,
Kuri padaro tokią galybę,
Kad žmogaus vargšo dvasę sušildo,
Gražiausiais jausmais širdį pripildo;
Ir grįžta namo, pilnas gyvybės
Apsemtas rodos, dangaus šviesybės;
Sveikina jisai savo šeimyną
Sutikęs draugą ar šiaip kaimyną,
Širdingai lanko susieds susiedą,
Ir „Alleluja" linksmai sau gieda.

P. Bijūnas.

—o—

MANO MANYMAI.

Norėjau ką tokį rašyti,
Apie save, ar kaž-ką tokį,
Lyg tą karštųjų žmonių šokį,
Nagi imu plunksną kraipyti.
Bet į paklaidas nedaboki,
Žinai suvargus galva sukas.
Nelabos mintįs į ją brukas,
Jei ką užgausiu — dovanokit.
Valandoms laiko aš galvojau,
Iš kur tas urmas ėmė plūsti,
Kuriuo mųs laikraščiai prigrūsti? —
Bet priežasties nesužinojau.
Tas mano protą lyg kad žeidžia,
Negeistina ugnis liepsnoja,
Ar liaudžiai tas pasidaboja?...
Bet jos vaikai su ją gi žaidžia.
Jei ką tas žaislas jų užgauna,
Tas anuos pabara, papeikia,
Kitokio žaislo nesuteikia,
Jie žaidę vis gi nesiliauna.
O jau tas žaislas žmonių protui,
Jis nieko gero nepriduoda.
Kur ugnis degė tęn jau juoda.
Neskanus tvaikas visam plotui.
Yra žmonių — tai vaiko prote
Jiems tai iš niekų kalnai matos,
Jie pyksta, nirsta, purtos, kratos,
Ant galo ima net burnoti...
Šlykštu jau daros net klausyti:
„Tu renegatas, idiotas,
„Tavo kasdieną mainos protas", —
Ir taip toliaus, ką čia rašyti.
Galėjo tą daugums matyti
Kiek tęn to brudo jų išlieta,
Ir kame jie surado vietą, —
Tęn kur kits nor pasimokyti!...
Kokį absurdą bematyti:
Pilti į spaudą tokį nieką,
Kuris geltones tik palieka, —
Tai jau negeistina matyti!...

Pinavyjas.

—:o:—

EPIKTETUS.

Epiktetus buvo senovėje labai žinomas graikų filosofas-galvočius, iš taip vadinamų „Stoikų" mokslo. Gimė 60 metuose po **Kristaus** ant mažos Hiepolio ukės, Phigia paviete. Jo tėvas buvo medžiotojas; iš to jis ir pragyvenimą darė. Patsai Epiktetus savo veikale „Mano gyvenimo šuoliai" kalba, kad jo tėvas mėgdavo ančių kiaušinius kepti ir gražiai juos išmarginti su įvairiais dažais, išsunktais iš visokių medžių lapų. Šituo remdamies, kiti rašytojai ir tvirtina, būk tai nuo to laiko ir inėjusi pas graikus mada valgyti ančių ir vištų kiaušinius, ir būk tai nuo tada greitu laiku išsiplatinęs ir pas egyptiečius valgymas kiaušinių. Pirma Epikteto da niekas nežinoję, kad galima valgyti paukščių kiaušinius; mat tada, anot graikų supratimo, paukščio kiaušiniai yra tai „organizmo mėšlas". Ir tik Epikteto laikuose kiaušiniai užėmė pirmą vietą prie valgymo, kad net garsus Romos cezaris Nero bandęs uždėti mokesčius ant tų pietų, kur buvo paduodama kiaušinius valgyti.

Epiktetus buvo gana gabus vaikinas, kad 20 metų sukakus jau buvo mokytojum Domitano mokykloj. Tame laike graikų mokyklose mokslas buvo laisvai išguldomas, sulyg mokytojaus noroė Buvo laisvai išguldomas, sulyg mokytojaus noro. Bumetų gyveno sutikime. Tik po 50 metų atsirado nekoksai Romos arėlis-cezaris Nero (graikai jį pramine Klaudius-Drusus-Germanikus, arba garsus, stiprus, karvedys), kuris su keletu šimtų žalnierių pradėjo po Graikiją kelti kares ir vergti graikų laisvą kultūrą. 89 metuose, 15 gegužės Epiktetui bemokinant vaikus Domitiano mokykloje, atjojo raitelis ir sušuko:

— Epiktete, Epiktete — gelbėk tėvynę!

„Ar jau Merus Nero naikina mūsų tėvynę?" — sušuko Epiktetus ir nusiminęs, su mokiniais taip greitai bėgo gintų tėvynės, kad bebėgdamas slydo ir nusilaužė sau dešinę kojа...

Sunku buvo Epiktetui užbaigti gyvenimo dienas; mat inpuolė Nero žalnierių naguosna, ir pagaliaus Nerui liepjant, buvo pasodintas kalėjiman. Tačiaus Epiktetus ir kalėdamas kalėnės ruime daug, daug tėvynės labui veikė. Kada Epiktetus pateko Nero žalnierių naguosna, jis labai gailėjosi savo mokinių netekęs ir maldavo Nero, kad jam numirus nors jo lavoną palaidotų pagal graikų būdą, tai yra su muzika ir šokiais, be jokių kitų religiškų ceremonijų. Nero ant to sutiko. Bet, pasakė: Iki gyvas bus Epiktetus, laikysiu jį kalinėj. Epiktetus eidamas į kalėjimą kalbėjo: „Mintis — tai ne mano pajėga, bet noras — tai mano galė".

Visą laiką jam sėdint kalėjime — iki gyvos galvos, — jo buvo vienintėlis draugas, tai — maža žibintuvė. Jo stambesnis veikalas kalėjime parašytas, yra — „Meška per mešką"; jis susideda iš keturių knygų, vertės dabartiniais piningais 35 kapeikų (tiek-pat, kiek verta buvo ta žibintuvė). Epiktetus kalėjime prabuvo vos 3 metus ir gailesčio liga pasimirė jaunas, vos 33 metų, mokytojas ir filosofas už kalėjimo kietų sienų. Epikteto lavoną palaidojo taip, kaip augščiau minėjome, sulyg jo noro — be religiškų apeigų. Po Epikteto mirties, jo draugas Epirus jo kalinės kambario žibintuvę pardavė už 35 graikiškas kapeikas, o veikalą „Meška per mešką" — už 500 graikiškų rublių. (Čia pridurtume pasargą, kad apie Epikteto mirtį yra žinios nevienodos. Kiti historikai rašo, kad Domitianus Romos cezaris, supykęs išvarė iš Italijos visus graikų filosofus tų tarpe ir Epiktetą. Paleistas iš kalėjimo, Epiktetus grįžo Graikijon, ir apsigyveno iki mirties mieste Nikopolis. Taigi, anot tų žinių, E. užbaigė gyvenimą ne kalėjime. **Red.**)

Epiktetus, nors buvo vienas iš didžiųjų Graikijos galvočių, vienok jis mažai tegavo pagarsėti. Mat romėnai nuo 140 metų P. Kr. su graikais pradėjo kariauti, o tarp savęs graikai vėl-gi pradėjo skirstytis: vieni rėmė mokslus, kiti kariavo su romėnų arėliais, tai yra gynė tėvynę. O Epikteto laikuose ir dar 50 m. pirm Kristaus, romėnai kuone visas svarbjausias graikų provincijas buvo užkariavę. Graikija vis slinko nupuoliman, taip kad ir graikų galvočiai vėliaus jau persiėmė romėniškuoju patriotizmu, tai yra — pasigaudavo jau Romos imperijos papročius, persiėmė jų mokslus ir graikų kalbą sudarkę, tvėrė tiesiog romėnų civilizaciją. Delto nebe buvo kam Epikteto mokslą peremti Graikijoje. Pati Graikija baigė virsti į Romos imperiją, o Romos mokslinčiai: Cicero, Tacitus, Seneka, Lukretius ir visa jų eilė, tvėrė vis naujus mokslus, romėnų tautos garbei, o graikiškų mokslo vyrų raštus aplenkė ir neplatino tarpe graikų. Romėnai norėjo, kad graikai nebepakiltų atgal į savo augštąją kultūrą, kaip pirmiau buvo. Kiek Epikteto mokslas mums yra žinomas, tai tik iš jo paties raštų. Epiktetus nors paliko didelį skaičių savo mokinių ir prisakė jo mokslą platinti, bet jo mokiniai, pateko Romos cezario Nero rankosna, ištautėjo, liko vien tik romėnų imperijos gynėjais ir romėnų kultūros nešėjais.

Epiktetus paliko šiokius savo mokslo įstatymus:

1. Mylėti savo tėvynę ir kalbą taip, kaip savo kūną ir kraują.

2. Puošti savo tėvynę ir kalbą turite taip, kaip savo veidą, kad ir krislas nedorybės neužkristų nakties viduryje.

3. Atimti žmogui tėvynės meilę, reiškia tiekpat, kiek atimti žmogui pajautimą.

4. Mylėti tėvynę, reikia mylėti visą žmoniją ir vieną labjau ištikimą savo draugą.

5. Kuri tauta daboja tėvynės meilę, ji gyvena sutikime ir gryną mokslą su kultūra augina; tas reiškia, jog toji tauta visoje žmonijoje palaiko sutikimą.

6. Garbinkite visa, kas yra nauja, bet mylėkite ir kas yra sena.

2. II. '12. **Mikas Stakėnas.**
Gardner, Mass.

ALKOHOLIS IR BLAIVYSTĖ.

(Tąsa.)

ir svaiginantis. Bet kada jau buvo išrastas maždaug grynesnis bei stipresnis t. y. labjau svaiginantis vynas, negu tas, kuris buvo spaudžiamas prastai iš vynuogių, tai tokį pastarąjį gėrė tiktai karaliai ant savo didžiųjų puotų bei karės išlaimėjimų.

Graikijoje kultūros laikuose, kaip mes randame historijoje, vynas buvo labai išsiplėtojęs. Taspat buvo ir po visas šalis, ir jau vynai buvo nebe kokie skįstimai, bet jau tokie kaip dabar, jeigu dar ne šaunesni — tai jau buvo gryni alkoholio nuodai. Ir taip, nuo iškilimo civilizacijos Graikijoje girtuoklystė inėjo į plačias vėžes ir išsiplėtojo veik po visą pasaulį.

Reikia pažymėti, jog senovėje gėrė vyną daugelyj atsitikimų; gėrė ne vien delto, kad pagirtuokliauti, bet idant tas gėrimas, kaip jie manė, atneštų naudą. Ypačiai gėrė laike karių arba prieš pat išeisiant į karės lauką. Gėrė visi, kaip vadovai, taip ir kareiviai, idant turėti drąsos, žvėriškumą bei narsumą. Taip. Jie gėrė. Bet vienok, ar jie žinojo apie tai, kad tas gėrimas vyno arba alkoholio, kenkia jųjų organizmui? O jeigu ir žinojo kai-kurie iš augštųjų moklinčių, tai tik jiems to žinojimo ir užteko.

Ar ir mes dabar visi žinome apie tai, jog gėrimas mūsų dabartinių vynų kaip taip: alaus, degtinės bei šiaip jau stipresnių gėrimų, kurie turi savyje dar daugiau alkoholio, negu tokie vynai turėjo senovėje, yra mūsų organizmui (kūnui) kenksmingas? Ar mes visi žinome, kad tokie gėrimai, kaip alus, degtinė, vynas ir kitokie stipresni skįstimai gerti mūsų organizmui yra pavojinga? O jeigu ir žinome, tai ar mes paisome apie tą pavojingumą? Ar mes paisome apie tai, kad, kai mes esame girti, pražūdome taip brangų laiką, per kurį mes galėtume daug, daug jei ir ne del kitų, tai nors del savęs ką-nors gero padaryti? Ar mes paisome apie tai, jogei mes gerdami alkoholį, ant visados silpniname protą, užnuodydami smegenis? Ar mes paisome apie tai, jog mes gerdami alkoholį, užnuodijame organizmą, iš kurios priežasties kaip mes, taip lygiai ir mūsų kūdikiai iš-pat apsigimimo jau yra užnuodyti reumatikai (t. y. sergantieji reumatizmu), pas kuriuos jau labai lengvai atsiranda širdies ligos ir dar labjausiai tiems, kurie geria alkoholį? Ar mes paisome apie tai, jog gėrimas alkoholio, yra didis pagelbininkas atsirasti džiovai? Ar mes paisome apie tai, jog gėrėjai alkoholio, tankiai gimdo vaikus ne tik girtuoklius, nustojusius doros palaidūnus bei žmogžudžius, bet ir bepročius? Ar mes paisome? — Ne! O jeigu kurie ir paiso, tai vistiek atranda priežastį, kad nuo to nesusituręti. Jie sako, jog kokiame nors susiėjime negalima yra atsisakyti gerti, kai labai kas prašo arba duoda; o kitą sykį ir gėda, sako, atsisakyti, ypač kokiems jauniems, taip kaip daugelis iš jaunųjų kaip iš vaikinų, taip ir iš merginų, paniekina tuos, kurie negeria, sakydami, jog tasai, kuris negeria bei nesitranko, sako, neturi girdi, visai vyriškumo. **Adomas Dagis.**

(Užbaiga seka.)

RUSIJOJ DISCIPLINOS BATALJONAI.

Nemanau, kad šis rašinėlis nebūtų naudingas žinoti Lietuvos jaunuomenei, einančiai tarnautų į kariuomenę. Bet, kad nupiešti visą teisingai, turėsime pažvelgti į praėjusį laiką, kaip ir kada disciplinos bataljonai Rusijoje žydėjo ir prie ko jie priveda nelaimingus kareivius.

Iki 1906 metų Rusijoje buvo trįs disciplinos bataljonai: Bobruiske, Chersone ir Voronieže. Blogiausis iš jų skaitėsi Voronieže, nes tęnai dar 1890 m. buv nukankintas garsus sektantas Drožinas, ir po metus bei daugiau kankindavo po drėgnus, tamsius ir dvokiančius urvus, visus nepaklusnius kareivius, neintinkančius despotiškų generolų ir oficierių ūpui, ir trokštančius tiesos ir laisvės. Tęnai pakliūti buvo labai lengva, o išeiti — retas tešeidavo. Į čia einantis žinodavo, kad jam teliеka tik du keliai: ar į katorgą, ar į aną amžinąjį gyvenimą! Nes ir „unteriai" tą patvirtindavo, pasitikdami savo naujus svečius, sakydami: „Dabar jau galas jums". Bet sulyginus su tuo viso, kas čia dėjosi, tai ir katorga dar galėjo pasirodyti rojum. Taip va buvo prie komendieriaus Burovo, kuris net ir savo vaikus karšdavo rykštėmis, o kareivius (kalinius), iki mirties užkapodavo už menkiausį prasižengimą, — kas tokioje vietoje atsitikti visai nesunku buvo — būnant kankinių kalėjime (kazarmoje).

(Toliaus bus.)

Amerus.

VAGIS.

(Užbaiga.)

— Kaip čia dabar toliau gyventi? — mąstydavo dieną ir naktį vienas sau Andrius.

Ir šiaip ir taip galvojo Andrius — ir niekaip negalėjo išrasti tokį lengvą būdą, idant galima būtų savo vargingas gyvenimas pagerinti. Kasdieninis jo valgis su pasninku jam dagrįso iki gyvam kaului ir sumavojo jis: ar pasikarti, ar da toliau gyventi ir žiūrėti, kaip bus.

Tokios rūpesties graužiamas jis kartą išėjo į tyrą, platų lauką ir pasileido tekinas eiti, patsai nežinodamas, kur eina. Ėjo, ėjo ir pamatė netoliese kiaulę svilinant. Ta kiaulė buvo ūkininko Karklienio, pas kurį Andrius eidavo dirbti. Net apsilaižė Andrius, kaip pamįslijo apie kiaulę ir jos lašinius. Kaip jis gardžiai, mįslija sau, tuos lašinius valgytų, jei jie jo būtų. Ir Andrių vienkart pavydas ir apmaudas pradėjo imti. Iš susikrimtimo jis negalėjo žiūrėti į tą pusę, kur nuo svilinamos kiaulės dūmai kėlėsi į padanges.

— Tai kokia teisybė ant žemės... Vieni mėsą ėda ir ėda, kiti jos nei šmotelio negauna... — kalbėjo vienas sau Andrius.— Nėra lygybės ant žemės, nėra... Vieni sotus, kiti alkani...

Nuėjo jis kelis žingsnius toliaus ir jo galvoj pradėjo gimti keistos mintįs.

— Na, o kad taip — mąstė jis — imti tos kiaulės lašinius ir pavogti prisitaikius. Reikia dar palaukti keletą dienų, kol visą kiaulę išdarinės ir lašinius sunešį mėsinyčią, iš kur lengva bus juos paimti. Man visi Karklienio padėjimai yra gerai žinomi ir jo šunįs mane gerai pažįsta, delto niekas negirdės, kaip aš lašinius nešiu. Tik, Dieve, padėk man tą viską gerai atlikti...

Net apsidžiaugė Andrius, suradęs būdą, kurio jieškojo, jog galima bus pagerinti savo gyvenimas. Jis dabar ėmė tvirtai tikėti, jog visi jo vargai susimažins ir jis jausis laimingesniu esąs.

Sustojo jis, atsisėdo ant grabkrančio, pasikasė galvą ir giliai užsimąstė. Mąstė jis, ką jo pati pasakys, kada jis savo užmanymą jai išpasakos. Ar pagirs, ar papeiks jį su tokiu užmanymu— jis to dar tikrai žinoti negalėjo. Jam taip bemąstant, besvajojant prisiminė Dievas, kuris savo įsakymuose tarp kitko liepja žmonėms neužsiimti vogimu, nes kas vogs — tam bus uždaryta dangaus karalystė. Net šiurpuliai perėjo per visą Andriaus kūną, kaip atsiminė šitą Dievo įsakymą: nevogk. Ir jis labai nusiminė. Tačiau, neilgai toks nusiminimas pas jį tęsėsi. Jis atsiminė, jog žmogui nuodėmės gali būt atleistos per išpažintį ir tokiu būdu žmogus tampa vėl nekaltas. Delto, jis pradėjo galvoti, jog ir jo nuodėmė bus atleista, jei jis viską kuningui per išpažintį išsipasakos. Šitokios tai mintįs jį ir suramino; jis nutarė taip padaryti: pavogti, o paskui eiti į išpažintį, idant ilgai nenešiojus savo širdyj tos nuodėmės. Nusiraminęs, jis pasikėlė eiti namo. Ėjo greitai, skubindamas, nešdamas savyje viltį susilaukiant geresnių dienų.

Netrukus jis parėjo ir inėjo į savo grinčią, kaip nesavas. Jis bijojo savo užmanymą parodyti pačiai. Bet galų-gale Andrius ingavo drąsos ir pasakė savo pačiai:

— Žinai, ką aš sumįslijau?...

— Na, ką...

— Aš sumįslinau vieną daiktą, kuris mus iš vargo gali išgelbėti...

Nagilienė atidžiai pažiūrėjo į savo vyrą, norėdama greičiau sužinoti, ką jis jai toliau ims pasakoti. O Andrius nuleido žemyn akis ir pradėjo išlėto kalbėti:

— Taip mes gyvendami — kalbėjo jis — nedaug pelnysime ir galų-gale badu numirtume... Čia mūsų šalyje ar prie šiokio ar prie tokio darbo stversiesi — vistiek daug neuždirbsi. Kiti, ana, nei dirba, nei nieko... jiems nieks nerūpi... o turi visko užtektinai. Jie ką nori, tą ir valgo; nieko jie nesibijo, niekam nereikia jiems galvos lenkti, nei rankų bučiuoti ko-nors prašant... O čia žmogus, vargk ir savo vargų galo negali užmatyti. Daug aršiau mums gyventi dabar, negu šuniui kokiam. Pas šunį daug mažiau yra rūpesties, negu pas mus. Jis jei palakęs, niekas jo nemuša, tai daug laimingesnis yra, negu mes. Taip aš mįsliju ir mįslysiu. Man rodos, jei aš paimčiau vieną kitą daiktą nuo to, kuris tokių daiktų užtektinai turi, tai jokios nuodėmės nepapildyčiau, o jei ir papildyčiau, tai labai mažai, kuri per išpažintį visai pasinaikintų. Man šitokios mintįs dabar nesenai inėjo galvon, kada aš buvau išėjęs į laukus ir ėjau, pats nežinodamas, kur aš einu. Eidamas pamačiau laukuose kiaulę svilinant. Kiaulė, matyt, Karklienio esanti, nes netoli jo namų svilino. Ir man taip nesmagu ir liūdna pasidarė, kad nežinojau, kur dėties. Vėjas iš tos pusės pūtė ir aš gerai suvuodžiau dūmų kvapą, kuris ėjo nuo kiaulės. Piktumas mane ėmė, jog jau senai mėsą burnoj turėjau. Ir aš sumįslijau tos kiaulės mėsą pavogti... Juk man rodos, jei nuo turtingo ūkininko pavogtum, tai nedidelę blėdį jam padarytum. Ugi pernai ir kuningas per rekolekcijas sakė: jei nuo biedno pavogsi — didelė nuodėmė, jei pavogsi nuo turtingo — mažesnė nuodėmė.

Andrius pabaigė pasakoti ir, užsirėmęs alkūnėmis į stalą, uždengė rankomis veidą, tarytum gėdinosi jis pasakytos savo kalbos. Ona gailiomis akimis pažiūrėjo į jį, atsiduso ir, apsižvalgiusi aplinkui, žiūrėdama, kad niekas daugiau neišgirstų, kukždomis ėmė kalbėti Andriui.

— Taip ir aš mįsliju, — tarė ji. — Ką gi tu čia žmogus pas mus uždirbsi... Nors visą prakaitą išliek, visą sveikatą palik, o pelno vis mažai turėsi. Kiti jau senai suprato tai, o męs dar tik dabar dasiprotėjome. Jie mato — kas perdaug visko turi, tai nuo to, kaip niekas nemato, ateina atimti. Visi juos vadina vagimis. Bet aš juos tikrais vagimis nevadinu, nes jie vagia ne iš gero, vagia paties gyvenimo stumiami, žadinami. Tokie tai ne vagįs — bet svieto lygintojai... Ir aš tau dabar pasakyčiau, jog labai gerai padarytum, jei eitum pavogti tos mėsos... Tu visus Karklienio padėjimus žinai, matei, kokiais užraktais užrakinta, kaip tęn viskas intaisyta, ir tau bus nesunku tą viską padaryti. Tik Dieve duok, kad pasisektų tuos lašinius išnešti. Aš jau ir pati nepatingėsiu su tavimi eiti ir padėsiu tau juos parnešti. Pas svetimą ūkininką eiti — būtų neparanku, greičiau pagautų, o čia viską gerai žinome, ir šunįs mus pažįsta... geriau nei nereik; tik dabar nutarkime, kada geriausiai būtų eiti...

— Už kokių dviejų savaičių,— tarė Andrius.— Tada lašiniai visi mėsinyčioje kabos...

— Na, tegul bus taip, — pritarė Nagilenė, nusidžiaugusi, jog neužilgo gal turėsianti geros mėsos.

Su dideliu nekantrumu laukė jiedu tos dienos, kada buvo susitarta eiti tų lašinių paimti. Jiemdviem ir dienos išrodė begalo ilgos, ilgos, kaip ištisos savaitės. Beveik kasdien jiedu apie nieką kitą tiek nesikalbėjo, kaip apie tuos lašinius. Kada gi liko iki paskirtam laikui tik viena diena, tai Andrius iš neramumo nežinojo nei ką daryti. Išeis į orą, pavaikščios, pavaikščios ir vėl grįžta atgal į savo grinčią. Pabus grinčioj valandėlę, vėl jam darosi neramu, ir jis bėga laukan ir ima žiūrėti į tą pusę, kur ūkininkas Karklienis gyvena, pas kurį eis lašinių vogti.

Pagaliaus atėjo ir ta laukiamoji diena, kuri pasirodė jiedviem begalo ilga ir nuobodi. Tą dieną buvo tykus, ramus vakaras. Dangus apsitraukė nepermatoma balta ūkana, kuri išlengvo artinosi prie žemės ir darėsi vis tamsesnė. Pagaliaus pradėjo ant žemės lėtai pulti sniego gniužtelės, „bobų kąsniais'' vadinamos. Andrius bijojosi, kad daug neprisnigtų, nes tada jo pėdos gali būti labai aiškiai matomos ir jį galėtų greitai surasti. Jo pati tuo tarpu prie suolo atsiklaupusi meldėsi. Turbūt, prašė Dievo, kad jos Andriui viskas nusisektų.

O naktis vis darėsi tamsesnė, nepermatoma. Andrius dar kartą išėjo iš grinčios, apsidairė aplinkui, pamatė, jog pas aplinkinius ūkininkus žiburiai užgesinti, reiškia, jog visi jau miega. Sugrįžo jis į grinčią, atsikosėjo ir tarė pačiai:

— Tai jau dabar galima eiti...

Apsirengė jiedu lengvai, galima sakyti, vasariškai, kad reikale galėtų greičiau bėgti, jei pajustų pavojų. Andrius nuo pečiaus pasiėmė nuo aršinos ilgumo gelažgalį, su kuriuo reikės užraktas atlupti. Pati Nagilienė įsidėjo į kišenius duonos šmotukų, kuriuos duosianti šunims, kad nelotų. Taip jiedu susitaisę ir pasiėmę viską su savim, kas reikia, išėjo.

Nepoilgam jiedu jau priėjo prie ūkininko Karklienio triobų. Šunįs, pamatę juodu, ėmė loti. Per Andriųšiurpuliai perėjo, kaip išgirdo šunis lojant; norėjo jis net bėgti. Bet į tą tarpą jo pati ėmė tildyti šunis: ciu-ciu, šuniukai, ciu-ciu, ve duonos... Šunįs, gavę duonos, ištikrųjų nutilo ir ėmė lementies prie jiedviejų. Andrius nusiramino ir pradėjo savo darbą.

Pirmiausiai jis nuėjo į pašiūrę, pasiėmė iš tęn kopėčias ir atsinešė jąs pas klėtį, kur ant viršaus buvo pritaisyta mėsinyčia. Lipdamas ant stogo, jis prisakė pačiai, kad ta žiūrėtų gerai, ar kas neateina. O patsai, greitai praplėšęs šiaudus klėties stogo kelis kūlelius, įlindo į vidų. Drebančiomis rankomis inkišo jis geležgalį į užrakto tarpą, pasuko į šoną, ir užraktas lengvai nusisuko. Tada jis greitai atsidarė mėsinyčios duris ir patamsyje pradėjo grebalioti, jieškodamas lašinių. Ir šęn ir tęn griebja, o lašinių nesuranda. Iškarto buvo nusiminęs, bet paskui dasiprotėjo, jog reikia augščiau palypėti, kad pasiekti lašinius. Taip jis ir padarė. Nusikabino jis tiek lašinių, kiek panešti galėjo. Ir visus šituos lašinius įsidėjo į maišą, kurį rado čia-pat, ant klėties viršaus prie pat mėsinyčios durių.

Kaip išgąsdintas spruko jis atgal per stogą, nulipo žemėn, užsidėjo maišą su lašiniais ant pečių, ir abudu neatgaudami kvapo leidosi eiti namon, tankiai atsigrįždami, ar kas paskui neatsiveja. Nors šalta naktis buvo ir jiedu lengvai buvo apsirengę, tačiau iš abiejų kaktų ėjo prakaitas.

Kada jiedu priėjo prie savo grinčios, tai abudu sėdosi ant žemės pasilsėti. Andrius vos kvapą atgaudamas ir sykiu džiaugdamasis tarė linksmai į pačią:

— Dabar tai kas kita... Nereikės tokį mums vargą kęsti... Būsime pavalgę ir smagiau bus gyventi...

— Taip, taip, Andriuk, — tarė pati, — bus mus dabar geriau... Ir kitą sykį būsime šimtą kartų išmintingesni!... **A. Kelmutis.**

11—II—12.

MINKLĖS.

Bėga ratu meška maurodama, baltas pusnis pustydama (Girnos).

Ar tai dieną, ar tai naktį, vandenyje torielka šviečia (Mėnuo ar saulė).

Ant dviejų raudonų laktų, baltų gaidukų pritūpę (Dantįs).

Plumpė plumpena, po špižiniu tiltu (Ugnis po katilu).

Čigonė grįčioj, krūtįs ulyčioj (Grįčios balkiai).

Senis žilas, barzdotas, per vidurį varstotas, tarpuretyj veselija (Verpjamas ratelis).

Du bėga, du veja, niekad nepaveja (Ratai).

Numiręs guli paguldytas, visų sumintas, akių neturi, bet į visų tarpkojį žiūri (Slenkstis).

Mėsiniam puode gelžis verda (Arklys pažabotas). **A. Č.**

UŽUODOTĮS IR GALVOSUKIAI.

27. Zuikis, šunies vejamas, buvo ant 85 šuolių pirmiau šunies. Jis daro 9 šuolius tame laike, kaip šuva padaro tiktai 6; bet trįs šuoliai šunies, lyginasi 7 šuoliams zuikio. Kiek šuolių turi padaryt šuva, idant pavyti zuikį?

28. Atspėti piningus dviejų žmonių, taip: jeigu piningus pirmojo padidint 36 doleriais, tai jis turės piningų tris kartus daugiau už antrąjį; jeigu gi piningus antrojo numažint 5 doleriais, tai jis turės du sykiu mažiau už pirmąjį. Katras kiek turi?

29. Vienas pirklis pirko gyvulius: arklius, karves ir kiaules. Už arklį mokėjo 50 dolerių, už karvę 40 dol. ir už kiaulę 30 dol. Iki pristatymui į vietą jam pastipo 1 arklys, 2 karvės ir 12 kiaulių. Bet idant atpildyti pragaištį, jis pardavė kiekvieną arklį už 70 dol., — karvę — 50 dol. ir— kiaulę — 35 dol. ir gavo pelno 160 dol. Kiek buvo pirkta arklių, karvių, kiaulių? Kiek jam kaštavo tie gyvuliai ir kiek jis už juos paėmė?

30. Vienas tėvas, turėdamas žinomą sumą piningų, padalino ją tarpe savo vaikų, šitaip: pirmam davė trečią dalį visų savo piningų; antram — septintą dalį visų piningų; trečiam — du syk daugiau negu antram; ketvirtam — penktą dalį likusių piningų; penktam — penkius sykius mažiau negu pirmams, ir sau dar pasiliko 2600 dolerių. Klausimas kiek buvo pas tėvą piningų ir po kiek dolerių gavo kiekvienas jo sūnus? **R. Baltrūnas.**

IŠRIŠIMAI UŽDUOČIŲ IŠ N 12.

16. Sklepas.

17. Vasario mėnesį, nes tas mėnuo turi 28—29 dienas.

18. Kvapas.

19. Ant liežuvio.

20. Ant žemlapjo.

Teisingai išrišo šie:

F. Mikelionis, New Britain, Con..: 19.

K. Domaševičius, Brooklyn, N. Y.: 17.

J. Virbickas, Pittsburgh, Pa.: 19.

P. Balčiūnas, Detroit, Mieh.: 19, 20.

Prie to pp. Mikelionis sakė, kad moteris mažiausiai šneka kai miega, o Virbickas — kai mįslija, o p. p. V. Bernotas (Worcester) ir P. Balčiūnas (Detroit) — kai supyksta. P. Mikelionis 19 užduotį įminė „pečius'', o p. Virbickas 20 užduotį: „sapne kai sapnuoji tai viską matai, o kai pabundi— nieko nėra''. Tai arčiausi įminimai, bet visgi netikri.

ATSAKYMAI. p. J. Wistert: anuos įminimus pervėlai gavome. **P. Mikelioniui:** Tai buvo miesto varde klaida.

LAIŠKAI IN REDAKCIJĄ

Gerb. „Vien. Liet.'' Red!

Labai būtų malonu rasti „Vienybėje Liet.'' ką daugiaus iš gilesnių ir filosifiškų straipsnelių, panašių kaip buvo N11 „Ypatybė'' ir „Šis-tas'' iš senovės kningų; nes tai yra labai daug reiškiantįs rašiniai, kadir trumpai pasakyta; kiti straipsniai greita užsimiršta, bet šie gilųs sakiniai galima ilgai palaikyti.

A. Barzdenis.

***

Gerb. Redakcija: —

Būkite taip geri patalpinti jūsų garbingam laikraštyj žemiaus padėtą korespondenciją.

Su tikra guodone,

Lietuvių Ukėsų Klubas.

Kaip tai keista išrodo, kad tūli mūsų laikraščiai, kaip „Keleivis'' ir „Kova'', kurie save persistato kaipo darbuojančiaisi pagerinimui lietuvių darbininkų būvio ir jų vedimo prie pirmžangystės, bet arčiau susipažinus su jų darbais, tam jų pasigirimui jie toli neatsako. Ir stebėtina, net liūdna, kad tokie mūsų laikraščiai, vartojantįs mūsų brangią lietuvišką kalbą, neturi savo lapuose vietos del teisybės, kas jau mums aiškiai pasirodė.

Kaip jau pirmiaus buvo laikraščiuose rašyta apie mūsų prakalbas, atsibuvusias 17 d. gruodžio, 1911 m., ant kurių męs turėjom užkviesti kalbėtoją p. B. K. Balutį. Apie tas prakalbas tilpo labai melaginga korespondencija 1-me „Keleivio'' numeryj š. m. iš Rockford, Ill. parašyta kokio tęn Prakalbose Buvusio, ir kita tokia korespondencija 2 „Kovos'' N. kokio tęn K. Z. Strišikos. Korespondentai, matyti iš pirmiaus kokios neapykantos ar pavydumo, apvertė teisybę augštyn kojomis, bile tik šmeižti kalbėtoją. Bet kad tos prakalbos atsibuvo jau senai ir apie tai buvo rašyta „Vienybėj Lietuvninkų'', „Katalike'' ir kituose laikraščiuose, kur korespondentai galėjo parašyti teisybę, męs čia neužimsim daug vietos. Tiek turim pasakyt, kad p. J. M. Kirtiklis, pribuvęs Rockfordan, kalbėt ir sugadino mums dailų vakarą.

Taigi pamačius tokias keistas žinias apie mūsų prakalbas „Kovoje'' ir „Keleivyj'' per mūsų mėnesinį susirinkimą buvo nutarta officiališkai paaiškinti tas melagystes. Ir taip jau suvirš 6 savaitės atgal, mūsų officiališkas protestas buvo nusiųstas į „Kovą'' ir „Keleivį''. Pirmoji korespondenciją tuojaus sugrąžino, atsakydama, kad jau apie minėtas prakalbas buvo rašyta „Kovoj'', „Keleivyj'' ir kituose laikraščiuose, tai būk nėra reikalo apie tai rašyti. Čia pasirodo, kad su „Kova'' negalima susikalbėti. Na, o „Keleivis'' nedavė jokio atsakymo, nors apturėjo, nes buvo registruota. Teisybės nerasdami, kreipjamės į kitus laikraščius, o „Kovai'' ir „Keleiviui'' širdingai patariame su jų korespondentais keliauti prie teisybės ir už ją kovoti, tai tada būtų teisinga girtis apie savo „pirmynžengystę'', kad „Męs einam pirmyn'' (?).

Lietuvių Ukėsų Klubas,
M. Miklaševičius, Pirm.
K. Miklas, Rašt.
A. Zolis, Kas.

Nuo Redakcijos. Indedame šį protestą, verčiami laikraštininkų nutarimo ir savo gerb. skaitytojų norui. Bet męs norėtume kuomažiau matyt tokių protestų prieš „Kovą'' ir „Keleivį'', su kuriais rimtos polemikos niekas nenori vesti. Geriau tų laikraščių melagėlius korespondentus visai ignoruoti. Tai geriausi jiems pabauda.

***

Gerb. „Vien. Liet.'' Red!

Meldžiu paaiškinti man šį da-

lyką.

Kodel lietuviški laikraščiai nepraneša — nieko nerašo savo skaitytojams (skaitau tris lietuviškus laikraščius, dar nei viename neesu patėmijęs) apie New Jersey'ės gubernatoriaus Woodrow Wilson'o parašytą knygą, kuri užsivadina: „History of the American People", kurioje minėtas gubernatorius pastato europiečius žemiau už chinus, kad europiečiai stovi kur kas žemiau kultūroje ir visame kame, ir kad chinietis geresnis ėsą darbininkas. Aš knygos neėsu matęs, bet angliškuose laikraščiuose daug sykių plačiai buvo aprašyta. Regis anglus bei amerikonus nelabai tas apeitų, vienok jie plačiai aprašo savo skaitytojams; tad kodel lietuviškiems laikraščiams nebūtų reikalo aprašyti nors kiek apie tai? Juk tai žingeidi žinia. Lenkai, slavai, italai ir kiti daro protestus. Per savo didelių organizacijų susivažiavimą nutaria kokią rezoliuciją ir pasiunčia tiesiog pačiam gubernatoriui, kuris buvo prisiketinęs lenkams pertaisyti minėtą knygą. Gal tas lietuvių visai nepaliečia, gal toje knygoje lietuviai yra skyrium, pastatyti augščiau už lenkus, italus, slavus ir kitus, bet vis gi žingeidu būtų žinoti.

„VL." skaitytojas — J. Zujus.

Apie tą p-no Wilsono veikalą męs girdėjome iš laikraščių. Bet, kiek matės iš spaudos komentarų, p. Wilson esąs rašęs išimtinai blogai tik apie vengrus (ungarus) ir slavus. Delto vengrai savo susirinkimuose aštriai ir protestavo. Apie kitų tautų protestus nebuvo girdėtis. Žinoma, p. Wilson gal turėjo omenyje nužeminti visus ateivius iš Europos, tų tarpe ir lietuvius. Gal ir lietuviams priderėjo prieš tą pakelti balsą. Bet lietuviai pastaraisiais metais tek užimti protestais prieš patįs save: Jonas prieš Baltrų, o šie abu prieš Jurgį, etc. Šioje betarpėje daug kas iš svarbjų atsitikimų išslysta kaip iš laikraščių, taip ir mūsų visuomenės akių.

KLAIDOS PATAISYMAS.

„Vien. Liet." 13 num., ant 4-to pusl., rašte **Parduodu „Trimitą" pasidarė spaudos klaidos.** Žemutinėje dalyje pirmosios dalies rašto (3-čioje skiltyje) esti: — ant ko atsiliepė p. Herman-Purvis per „Kovą", ant ko aš vėlei atsiliepimą parašiau 16 vasario, idant patalpintų „Kovoje"; jis padavė „Kovos" redaktoriui, p. Vidikui — O turėjo būti šitaip: — ant ko atsiliepė p. Herman-Purvis per „Kovą", ant ko **aš** vėlei **pasiunčiau „Kovos" Administratoriaus adresu**, idant patalpintų „Kovoje"; jis (Administratorius) tą raštą padavė „Kovos" redaktoriui, p. Vidikui ir tt.

P. Mikolainis.

Yra da ir kita paklaida, būtent turi būti sumainyta: kad 1000 egz. poperiaus apdaruose kaštuoja po 9 centus, o audimo apdaruose — po 17c.

Lietuvių progresas. Jonas: Tu skaitai daug laikraščių. Pasakyk: kas šianedėl svarbaus pas lietuvius atsitiko?

Baltrus: Radau apie pusę tuzino koliojimosi žodžių, kaip va: supuvusmėgenis, renegatas, margadūšis, skebajantis ir tt. ir tt. **Mačys.**

::::::::::

Atrado pats save. Tik pamįslyk! Atsikeliu šįryt, žiūriu — palovėje guli žmogus!

— Kas tai buvo? Ar vagis?

— Ne! Tai buvau aš pats.

Tev. Myl. Dr-tes reikaluose.

CENTRO VALD. ADRESAI:

Pirmininkas: V. Daukšys, 443 N. 9th St., Philadelphia, Pa.
Jo pagelbininkas: J. Kazakevičius, 103 N. Main St., Pittston, Pa.
Raštininkas: J. Žemantauskas, 789 Bank St., Waterbury, Conn.
Kasierius: A. J. Povilaika, 804 Bank St., Waterbury, Conn.
Knygius: J. Simanavičius, 331 Barnes St., Plymouth, Pa.
Literat. Komitetas: J. Laukis, 3001 Farrel St., Chicago, Ill., V. S. Jokubynas, 425 Lincoln Ave., Rockford, Ill., J. Gabrys 11 rue Sommerard, Paris, France.

PASARGA: **Kuopos ir pavieniai nariai, raštus T. M. D. reikaluose siųskite T M D Lit. Kom. nariui-redaktoriui, šiuo adresu: V. S. Jokubynas, 425 Lincoln ave., Rockford, Ill.**

TAI JUMS!

Po didžiam darbui, po išleidimui raštų V. Kudirkos, TMD. lyg ilsėjosi, nes visuose jos kampeliuose buvo tyla. Bet ji neilsėjosi, tik veikė, tyliai, žengdama savo tikslo keliu vis tolyn ir tolyn. Ir štai, po ilgam tylėjimui, jos vadovas, pirmininkas V. Daukšys organo 12 numeryje apreiškė nariams, jog greitu laiku TMD. vėl dalys savo nariams taip pat diktą laidą knygų, beveik tokią-pat kaip ir laida Kudirkos raštų, susidedančių iš 4 tomų J. Žilinsko poezijos raštų ir vieno tomo Dr. Garmaus referatų, kas sykiu padaro 5 tomus knygų.

Štai! TMD., visą šią laidą, 5 knygas, duos savo nariams dykai, nes narių metinė mokestis negali apmokėti tokią krūvą knygų, kadangi metinė mokestis yra labai maža. O TMD., už narių sumokamus pinigus, kiek palaukus ir vėl leis naujus raštus, ir vėl juos dalys nariams. Taigi Jųs, Tėvynės mylėtojai, nariai TMD., ne užilgo gausite 5 knygas, už mažą, metinę mokestį. Bet tas pačias knygas gali gaut ir tie, kurie greitu laiku taps nariais TMD., užsimokėdami savo mokestis (40c. įstojimo ir 60c. metinės mokesties). Taipgi gali gauti tas pačias knygas ir tie, kurie yra užvilkę savo metines mokestis už 1911 ir 1912 metus, jeigu jas tuojaus užsimokės. Todėl — visi lietuviai ir lietuvės, kurie šiądien nėsate nariais TMD., eikite ir stokit TMD. narių eilėn ir pasiimkit po glėbį vaisių TMD. trūso — 5 knygas, nes **tai Jums** jos išleidžiamos.

Bet nemalonu būtų, kad dabar, kuomet toks glėbis raštų išleidžiama, TMD. susibruktų tokie, kurie užsimokėję už vienus metus, pasiėmę knygas ir nueitų sau švilpaudami, nė ačiu nepasakę, kaip daugelis padarė pasiėmę Kudirkos raštus: prisirašė pasiėmė knygas ir vėl prie draugijos nepriklauso. Tai tikras išnaudojimas ir apjuokimas draugijos, nes metinės mokestis tokių, kurie prisirašo tik su išnaudojimu turi panešti draugija, leisdama knygas. TMD. savo išleidžiamas knygas, už metines mokestis dalina savo nariams su pasitikėjimu, jog priimanti knygas, pasiliktų jos nariais ant visados ir ateityje jei prigelbės jos darbe, leidime knygų. **Žemaičių Antanas.**

Pametė raktą. „Tautiečiai vagia laiškus!" — taip sušuko socialistai dėlei Pruselaičio laiško, dyvinu būdu pakliuvusio Mikolainiui. Net P. Butėnas uždėjo iškilmingą aplombą ant „tautiečių" sugedimo. O to laiško autorius Račiutė — tyli ir neatidaro šitos paslapties spintos. Turbūt raktą pametė. **Kuku.**

::::::::::

Svečiuose. Šeimyninkė: Meldžiu Tamstos dar mėsos kąsnelį suvalgyti!

Svečias: Širdingai ačiu, esu taip privalgęs, kad ne tik mėsos kąsnelio nesuvalgyčia, bet ir musės nepraryčia.

New Yorko žinios.

¶ **Išvažiavo Lawrenco vaikeliai.** Subatoj apie 8 val. ryte pagrįžo į Lawrence, Mass. 300 vaikelių, kurie buvo per streikus išgabenti į New Yorką, Philadelphia, Barre, Vt. ir Manchester. Visi jie čia būryn suvažiavo ir puikiai griaudų įspūdį darė, kada ant Grand Central vagzalo, išvažiuodami pas save tėvus į Lawrencą, uždainavo amerikonų hymną „Star Spangled Banner". Juos išlydėjo šešios moterįs, kurios buvo tam tyčia pasiųstos, kad apie vaikelius visu keliu rūpintųsi.

¶ **Antra bomba teisėjui.** Anadien teisėjo Rosalskio siuntiniuose, kuriuos gauna iškrasos, atrado antrą bombą, da pavojingesnę, negu ana, ką dvi savaiti atgal kažinkas prisiuntė. Kas užsibruožė ant Rosalskio gyvasties, nežinoma. Dabar policija pasiuntė tris detektivus apie Rosalskį ir pačta peržiūri mažiausį daiktą, kas siunčiama į tuos namus.

Vietines Žinios.

— **Lietuvių Ukėsų Klubo** — išleistoji kningutė: „Kaip pasilikti šios šalies piliečiu" tapo labai išgirta per vietinius amerikonus, įžymesnius veikėjus, kurie sako, jog da pirmutinė tauta atsirado, kuri taip dailiai savo kalboje išleido Amerikos konstituciją. Dabar šitos kningutės vertimas tapo Washingtone užkopiruotas ant 28 metų; o po to laiko bus galima perspausdinimo drausmė vėl atnaujinti. Kaip praneša mums klubas, šitą kningutę dabar reikalauja lietuviai į visus kraštus. Kaina jos — 25 centai. Kningutė turi 83 puslapjus. Galima gauti po šiuo adresu: Lithuanian American Citizen Club, 372 Bedford ave., Brooklyn, N. Y. Čia priduriam, prašant L. U. Klubui, šitos kningutės nuorašą iš copyright dokumento, kuris skamba sekančiai:

Lithuanian American Citizens Club,

Brooklyn, N. Y. ——— Title of book: Kaip pasilikti Amerikos Piliečiu. How to become an American Citizen. Joseph Otto Širvydas.

Date of publication Jan. 7, 1912. Affidavit received Mar. 20, 1912. Copies received Mar. 20, 1912. Entry: Class A, XXc., No. 312049. (seal)

Thorvald Solberg.
Register of Copyrights.

— **Nepamirškite!** — kad panedėlyj, vakare nuo 7:30, McCaddin Memorial Hall salėje atsibus didelis koncertas ir šokiai — vakarėlis surengtas „Aušros" kuopos, dailiam pasilinksminimui ir pasiklausymui muzikos ir dainų, baigiant žiemos sezoną. Koncerte dalyvaus vietiniai ir iš svetur atvažiavę dainininkai ir muzikantai.

— **Moterių prakalbos.** Pereitą šubatą Taut. Name buvo prakalbos, kurias surengė Liet. Moterių Progr. Susiv. kuopa. Kalbėjo pakviestas Bagočius ir Purvis.

Ant rytojaus Bagočius toj pačioj vietoj skaitė prelekeiją.

— **Dainos choro vakarėlis.** Nedėlioj po pietų East New Yorke „Dainos" choras kėlė savo vakarėlį, kuriame dalyvavo daugelis svečių ir iš kitų miesto dalių, ypač iš Williamsburgo. Tarp ko kito Lietuvaičių Klubo choras dainavo; buvo žaidimai, muzika ir abelnai dailus draugiškas pasilinksminimas. Vakarėlis buvo paprastoje „Dainos" choro salėje, ant kampo Pitkin ave. ir Chestnut str.

Oras. Šią savaitę prasidėjo dailus orai. Aną ketvergą supyškėjo perkūnija, apsčiai palijo ir pasirodė pavasario žymės.

Studentai vagiliai. Buvo jau rašyta, jog pakliuvo cypėn du medikališkos mokyklos (daktarijos) studentai: Gibbons ir Jacobs, už vagystę. Pas pirmąjį padaryta krata ir rasta namuose apie $8,000 vertės visokių brangenybjų, kurias šie studentai išplėšė Bedford ave. apylinkėse. Šaunus studentai!

— **L. Ū. K. atidžiai!** Mus prašo paakinti Lietuvių Am. Ukėsų Klubo sąnarius, kad pripuoląs velykose klubo mėnesinis susirinkimas, delei metinės šventės tampa perkeltas ant 14 balandžio, t. y. kitan nedėldienin.

— **Del transfero išdūrė akį.** Eastern Parkway, įlipo tūlas mėsininkas Burz ir padavė konduktoriui Lewis transferą, kuris buvo išspunčiuotas dviem valandom anksčiau. Konduktorius, žinoma, nepriėmė. Iškilo barnis, ir pikčiurna bučeris su lietsargiu išdūrė konduktoriui akį. Žinoma, jį tuojaus suėmė.

AUKSO GRUDELIAI.

Tikroji filosofija ne tame, kad gaudą (šlovę) kojom paminti, o tame idant savo laimę pastatyti nuo gaudos nepriklausybėje, net rūpinanties pasilikti tos gaudos vertu. — **d'Alamber.**

Truputis filosifijos žmones patraukia betikybon; daugelis filosofijos sugrąžina žmones į tikėjimą. — **Platonas.**

Norėdamas, kad tau galvą iššukuotų, spiauk kitam į akį. — **A.Baranauskis.**

Veizdėk galo, o būsi gudrus! — **A. Baranauskis.**

Kas gimęs kovu — tas kovas, o kas povu — tas povas. — **A. Baranauskis.**

Didžiausioji brangenybė pasaulyje— tai darbas.

Mūsų gyvenimas tik akimirksnis, taigi neleiskime dovanai brangaus laiko.

Kurioje šalyj yra labai daug daktarų ir advokatų, tęn visuomenė blogai sutvarkyta.

Juo žmogus tobulesnis, juo jis labjau atjaučia gerą ir piktą.

Meluoti — visai nemeluok, o teisybę kalbėk apmąstęs.

NAUJI RAŠTAI.

Papasakojimas apie septynis pakartuosius. Leonid Andreev. Apysaka. Vertė S. Biežis. Išleido „Lietuvos Ūkininko" Draugija. Chicago, Ill. Spasta J. Ilgaudo. 1912. Pusl. 95.

Naujosios giedojimo pslamės. Pagalba išvalninimui žmonių kūnų ir dvasių iš žemiškų kančių. Parašė Vilius Belaisvis. Išleido J. Gudelis. Chicago, Ill. Spausta J. Ilgaudo. 1911. Pusl. 32. Kaina 10c.

Teisybė, trimėnesinė lietuvių darbininkų brošiūrėlė. N8. Leidžia K. Rutkus. E. St. Louis, Ill.

KRASOS DĖŽUTĖ.

J. E ...niui:— Vaizdelis „Persigando" silpnokas.

V. Blažaitis:— Žinote Tamsta, kad gerai rašyti eiles, reikia prigimtos dovanos ir net didelio pasilavinimo literatūroje. Šiame gi atveyj matosi, kad vieno ir kito trūksta. Geriausiai reikia pradėti lavinimąsi nuo rašinėjimo šiaip ko, bet ne eilių. O tuom tarpu daugiau skaityti gerų raštų.

P. Aleksynui: — Nepatalpinome delto, kad nieko ten nebuvo svarbaus, o labai ilgai rašyta. Jeigu prieš kiekvieną Jono korespondenciją ims protestuoti Juozas, tai užimtume laikraštį tik vienais protestais. Gali būt, kad korespondentas biskį perdėjo. Bet keli gi mūsų — lietuvių korespondentai yra liuosi nuo šitos nuodėmės? Šiaip gi nebuvo jokių blogų norų, kaip T-ta užsimenate. Nereikia užsiganti mažmožiais ir kaip nendrelei bijoti bile vėjelio papučiant...

J. Šaulėnui: — „Iš atsiminimų" nedėsime. Tėma nebloga, bet del tokio ilgo Tamstos gyvenime persivertimo, pertrumpai aprašyta. Geriausiai būtų buvę, kad T-ta būtum aprašęs tik po kokį vieną atsitikimą, o ne visą tą periodą. Bet ir tai kažin ar būtų nusidavę. Meldžiame rašinėti žinutes ar trumpus dalykėlius, kad ir vertimus iš svetimų kalbų. O kodel, padėkim sau, neimtumėt rašyti straipsnelių ant to ar ant kito klausimo, kas mūsų visuomeneje ir laikraštijoje būna pajudinta?

K. Wistert: — Vat būtų gerai, kad T-ta išrišimus pasiskubintumėte prisiųsti iš laiko. Neblogas išrišimui vartojate formulas, kurias pavyzdžiui panaudotumėm. Pamėginkite!

Dr. Rutkauskui: — Perdavem p. Martui, kad pridėtų savo atsakymą.

A. Tilvikui, Šiauliai: — 1) „Parvažiavo rabins" mums netiko. Persiuntėm „Tarkai". 2) Nesuprantame, kam reikalaujate laikraštį siųsti ir kas, ką bei iš kokio archivo paimtą?

AUKOS KANKINIAMS.

Per pasidarbavimą 29 kp. SLA. ir 26 kp. LSS. tapo pasiųsta Lawrenco streikieriams suviš $50. Dabar da randasi $20.40. Pagal aukautojų noro skiriam kankiniams. Aukavo šios ypatos: kun. K. Skripka, P. Mauricas — po $2. M. Plaut, F. Kaminskas, St. Miliauskas, T. Lukas, M. Burba, T. Jotkavičius, J. Slazas — po $1. J. Varnagis, M. Čiupas, A. Mineika, N. Gudžiūnas, J. Jonikas, P. Vraška — po 50c. J. Mazalauskas — 30c. F. Majauskas, J. Juodsnukis, A. Ilginis, J. Žimontas, K. Bačukas, J. Dabašinskas, J. Raulinaitis, M. Leikis, P. Leikis, A. Rukas, P. Vetavičius, V. Dzivilis, P. Jononis, F. Aleliūnas, J. Rakauskas, A. Buseliūnas, S. Kasmuskis — po 25c. Smulkių $1.85.

Viso $20.40

Persiuntimas 15c. Visiems aukautojams ištariu širdingą ačiu.

Joe. Uždavinis.

AUKOS JOVARUI.

South Windsor, Conn. Skaitydami „VL." suradome atsišaukimą Jovaro į visuomenę, kur meldžia paramos savo silpnai sveikatai. Tai męs suaukavom keletą centų: J. Strazdas, V. Visockas, J. Totorėlis, A. Totorėlis — po 50c. V. Godonis — 15c.

Viso ..... $2.15.

Jonas Strazdas.

PRANEŠIMAS.

Šiuomi pranešame visuomenei, kad šiomis dienomis važinės musų agentas P. Petronis po šias vietas: Niagara Falls, Buffalo, Batavia, Syracuse ir kitas, po New Yorko valstiją organizuodamas TMD. kuopas. Todel galite pas jį užsirašyti „Vienybę Lietuvninkų", duoti užsakymus ant knygų ir apgarsinimų ir klausti patarimų apie siuntimą piningų ir pirkimą laivakorčių (šifkorčių).

J. J. PAUKŠTIS & CO.,
120 Grand St., Brooklyn, N. Y.
(91)

MUSŲ AGENTAS

J. J. JAKŠTIS,
56 K. Market st.,
Brighton, Mass.

Čia galite užsisakyti "Vienybę Lietuvninkų", klausti **patarimų** apie šifkortes ir piningų **siuntimą** į Lietuvą.

J. J. PAUKŠTIS & CO.,
120 Grand st.,
Brooklyn, N. Y.

ŽMONIŲ VERDIKTAS.

Dr Stewart laikraštij **„Medical Herald"** sako, kad iš **daugybės** gyduolių, kurias išleista **per 30** pastarųjų metų, tik dešimta dalis nuošimčio (viena iš **tūkstančio**) išsilaikė. Visos **tokios** gyduolės buvo išbandytos **ir paliktos** žmonių nusprendimui. **Gyduolė**, kuri daugiaus **negu per 22** metu yra nuolatiniu **šeimynos** draugu ir kurios vis **daugiau ir** daugiau yra parduodama — **tai** Trinerio Amerikoniškas **Kartaus** Vyno Eliksiras. **Jis yra labai ge**ras visose pilvo ir **vidurių li**gose, taipgi nerviškume, **anemi**joj, užkietėjime, galvos **skaudu**liuose, priešais vėmimą, **nustojus** apetito arba susilpnėjus **kunui**, taipgi daugumoj moterų **sirgu**liavimų, ypatingai **jeigu tas yra** surištas su **gromuliavimu. Ap**tiekoše. Jos. Trner, **1333—1339** So. Ashland ave., Chicago, Ill.

10—METINĖS SUKAKTUVĖS.

AUŠROS DRAUGIJOS.

Sausio mėnesyje, 1912 metų, Chicagos inteligentų būrelio **tapo sumanyta** ir įsteigta **Aušros Draugija** su mieriu šelpti mūsų jaunuomenę **mokinnančiąsi** daktarystės, tiesų, matematikos ir dailės Europos kaip ir **Amerikos universitatėse**. Reikalingumą mokytų žmonių, ypatingai daktarų, visi **pripažįsta ir** kad pasiekti tą mierį, vienur tai kitur susiorganizavo **Aušros Draugijos kuo**pos, kaipo ir daugelis lietuviškų pašelpos draugijų ir pavienių **ypatų aukavo** nemažas aukas **Aušros** Draugijai — šelpimui studentų. **Didžiausią auką, kas** metai, aukaudavo Susivienijimas Lietuvių Amerikoje.

Studentų, norinčių gauti pašalpą nuo **Aušros** Draugijos, **visados buvo ga**na daug, bet **Aušra** galėjo sušelpti tik ant tiek, kiek **iš**de (kasoje) buvo piningų; daugeliui **turėjo atsakyti pa**šalpą delei stokos piningų, ir nežiūrint į tai, **Aušra** visgi sušelpė **pagal iš**galėjimą **nemažą** skaitlių studentų, kurių tūli jau ir atmokėjo **Aušrai tą pašal**pą, kaipo ir visuomenei — dirbdami jos labui, kiti **atsimokės ateityje.**

Taigi tokia Draugija mums yra labai reikalinga, **ir mūsų visų priedermė** yra tos Draugijos nariais pastoti, taip, kad **Aušros Draugija būdama turtinga** galėtų sušelpti visus atsišaukiančius gabius studentus **ir studentes, kurie** baigę gimnazijas, negali lankyti universitetų delei visiškos stokos **piningų** arba jų dalies. Tokiems visiems **Aušros** Draugija geidžia pagelbėti.

Taigi švenčiame taip naudingos Draugijos 10—metines **sukaktuves—ju** bilėjų. Brooklyn'o **Aušros** Draugijos 2-roji kuopa parengia tam **tikslui kon**certą su pasilinksminimu (šokiais)

PANEDĖLIO VAK 8 d. BALANDŽIO (APRIL, 2-rą d. VELYLŲ).

McCADDIN HALL SALĖJE.

Berry str. (tarpe South 2-nd ir 3-rd Streets) Brooklyn'e, N. Y.

su sekančiu programu:

1. **Trumpas paaiškinimas apie Aušros Draugijos mierius.**
2. **Jojau dieną, jojau naktį** — ..... M. Petrausko,
   Dainuos P. Rimkus.
3. **Allegro iš Sonate Pathetique** — ..... Beethoven
   paskambins ant piano P. Čiurlionis.
4. **Skambančios stygos** — ..... M. Petrausko,
   Dainuos duetas: A. Mikuliutė ir A. Kvederas.
5. **Kur bakužė samanota** — ..... St. Šimkaus,
   Dainuos K. Strumskis.
6. **Midsummer Night's Dream** — ..... Mendelssohn-Smith,
   paskambins ant piano P. Čiurlionis.
7. **Tėvynė** — ..... L. Liebe,
   Dainuos kvartetas: A. Kancieriutė, J. Vindrinckiutė, K. Brazys ir A. Kvederas.
8. **Laivinė daina** — ..... B. Guonodo,
   Dainuos P. Rimkus.
9. **P. Čiurlionis skambins ant piano kompoz. iš Grieg'o.**
10. **Stebuklingas šaulys** — ..... Weber'io.
    Dainuos K. Strumskis.
11. **Šaltyšius** — ..... St. Šimkaus,
    Dainuos kvartetas: A. Kancieriutė, J. Vindrinckiutė, K. Brazys ir A. Kvederas.
12. **Tu Lietuva, tu Dauguva** — ..... pagal S. Rakauską,
    Dainuos parapijos choras.
13. **Pasisėjau žalią rūtą** — ..... pagal J. Neimontą,
    Dainuos parapijos choras.
14. **Nauji kliasiški šokiai,**
    Pašoks O. Žukiutė.
15. **Per šilą jojau** — ..... St. Šimkaus,
    Dainuos Scenos Mylėtojų Choras.
16. **Einu per dvarelį** — ..... St. Šimkaus,
    Dainuos Scenos Mylėtojų Choras.
17. **Šiu nakcelį per nakcelį** — ..... M. Petrauskas,
    Dainuos K. Strumskis.
18. **P. Čiurlionis skambins ant piano kompoz. iš Lyszt'o.**
    Šokiai iki ryto.

Visus lietuvius ir lietuvaites šiuomi užkviečiame imti dalyvumą šiose sukaktuvėse ir taip dailioje iškilmėje, ant ko visus užkviečiame.

Aušros Draugijos 2-ros kuopos **KOMITETAS.**

INŽANGA ir SĖDYNĖ KIEKVIENAM PO 25 CENTUS.

Tikietai parsiduos nuo 7 lygiai.
Gaukite tikietus išanksto ir atsitikite į laiką, nes galite netekti sėdynių.

Kraujui išvalyti ir paturtinti, visam organizmu atnaujinti, reikia vartoti gyduoles vadinamas

SEVEROS VALYTOJAS KRAUJO

(SEVERA'S BLOOD PURIFIER)

Kaina bonkai $1.00

Norint prašalinti invairius išberimus ir išsigydyti nuo invairiu odu ligu, reikia vartoti

Severos Mostis del Odiniu Ligu

(SEVERA'S SKIN OINTMENT)

Kaina 50 centu.

Kad turejus odą visada valią, kad plikoji ir plaukuotoji oda butu sveika, maudyklai ir nusiprausimui reikia vartoti

Severos Gydantis Odinis Muilas

(SEVERA'S MEDICATED SKIN SOAP)

Kaina 25 centai

Augščiau privestieji vaistai tai geriausios priemonės kraujui ir odai valyti, taipjau išsigydyti nuo begalo inkirių dedervinių, išbėrimų ir šiaip nemalonių odos ligų. Jie yra tam tikrai sutaisyti, kad palaikius

Kraujo, Plikos ir Plaukuotos Odos Sveikata.

Parduodama visur aptiekose. Neimkite kitokių, jei kas jums siulytų. Žiurėkite, kad ant luobelių butų padėta vardas

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

BALIUS!

Ir vėl gera proga kiekvienam pasilinksminti. Artinasi Lietuvių **Gymnastikos Kliubo** 11-tas metinis balius, **kuris bus** 13-tą d. balandžio (April), **1912 m.** PALACE HALL, 93 Grand **St., Brooklyn**, N. Y. Duris bus atdaros nuo 7:30 vakare.

Ir turime pranešti, kad tokio baliaus **Brooklyne** tur but da nebuvo. **Balius bus su Grand March.** Muzikantai puikiausia griež lietuviškus ir angliškus šokius po vadovyste prof. **Stepono Vaišvilo.**

Ant virš minėto baliaus užkviečiame **visus lietuvius** ir lietuvaites iš Brooklyno ir iš kitų visų aplinkinių miestelių. **Įžanga** ypatai tik 25 centai.

Kviečia **KOMITETAS.**

REIKALAVIMAI.

Reikalingas korespondentas, mokantis kelias kalbas. Atsišaukite laišku, prisiųsdami aplikaciją vartojamose kalbose antrašu:

J. F. Sosnowsky,
287 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.
(15)

Reikalingi keli preseriai pirmos kliasos. Mokestis nuo nedėlių ir nuo štukių.

B. Stern & Son,
632-634 Broadway, New York City.

Pajieškau Jurgio Sadaucko, Suvalkų gub., Seirijų valsčiaus, Borciunų kaimo. Jau 24 metai kaip Amerikoje. Jeigu kas apie jį žino ar jisai pats, tegu atsišaukia sekančiu adresu. Turiu svarbų reikalą.

Teofilė Sadauckiutė,
162 Metropolitan ave., Brooklyn, N. Y.
(14)

Pajieškau savo brolio Franciškaus Žvirblio ir puseserės Barboros Norbutukės, po vyru Vaitkienės. Brolis pirmiaus, 8 metai atgal, gyveno Brooklyne. Paeina iš Pauločių kaimo, puseserė iš Meižalių kaimo, abudu Šveksnos valsčiaus, Reseinių pav., Kauno gub. Jei kas apie juos žino, prašau duoti žinią, nes turiu svarbų reikalą.

Elzbieta Žvirbliutė,
172 Hope st., Brooklyn, N. Y.
(51)

ANT PARDAVIMO.

Parsiduoda ketvirtainis pianas (Chickenny darbo. Naujas kaštavo $900. Parduodame už $30. Tur but parduota prieš 10 balandžio (April) 1912 m. Dasižinokite pas savininką

Olvany,
58 So. 10th St., Brooklyn, N. Y.

Parsiduoda candy ir cigar's Stationery už $110. Įeigos, renda su 2 kambariais $18.00. Kaina $800.

A. J. Hanson,
112 Berry st., Brooklyn, N. Y.

Parsiduoda saliunas, gera vieta, per 20 metų išdirbtas biznis, intaisymas geras, prekė pigi. Dasižinokite šiuo adresu:

A. M. Martus,
120 Grand st., Brooklyn, N. Y.
(91)

Groseris ant pardavimo geroj vietoj, apgyventoj lietuvių ir lenkų; biznis nuo seniai išdirbtas ir sekasi gerai. Priežastis pardavimo, moteries liga. Norintieji, kreipkitės šiuo adresu:

120 Grand St., Brooklyn, N. Y.
(41)

Parsiduoda krautuvė visokių stiklinių bei įvairių kitų daiktų. Vieta apgyventa lietuviais ir keletas lenkų; biznis eina gerai, nes nuo senai jau išdirbtas ir gana pasekmingas. Priežastis pardavimo — ėjimas į kitą biznį. Kurie norite dasižinoti ir gerą gyvenimą padaryti ir užsidirbti pinigų, taipogi sanlygas sužinoti kreipkitės šiuomi adresu:

Jonas Raudonaitis,
48 Hudson ave., Brooklyn, N. Y.
(15)

FARMOS! FARMOS!

Farmos: New Yorko lietuviškoj kolonijoj yra da daug farmų ant pardavimo. Čia paduodu nekurių prekes: 86 akrai už 2100, 100 už 2000, 99 ak. už 100, 135 ak. už 200, 100 ak. už 2000 ir daug kitokių pigesnių ir brangesnių. Daug lietuvių farmierių čia yra, visos farmos su reikalingais gaspadorystei budinkais. Rašykite pas

GEORGE KLEEK,
Poolville, N. Y.

Del atsakymo — indėkite už 2c. markę.
(91)

„Vien. Liet." išleistų knygų

Katologas.

Adomas Mickevičia	15
Ar socijalistas gali būti kataliku?	10
Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje	15
Apuoko sapnai	15
Anatemos knygelė	10
Apie kūno išlavinimą	15
Albumas lietuviškas, parodos Pažiuje 1900 m.	40
Apieka Dievo (Aprašymas iš padavimo XVIII amžiaus	50
Baltrus Turazeris. (Drama trijuose veiksmuose	20
Dangus ir Žvaigždės. Populiariška lekcija iš astronomijos	10
Davatkų gadzinkos	10
Dangaus augštumas ir žmogaus sėnumas. Anykščių šilelis	20
Darbininkų kalendorius 1904 m.	15
Eglė žalčių karalienė. (Drama 5-se apsireiškimuose)	15
Emigracija. Apysaka iš emigrantų gyvenimo	20
Gyvenimas Genavaitės	50
Gudri našlė. (Juokažaislė dviejuose veiksmuose)	15
Ggutė. (Eilės)	10
Girtuoklių Adynos	10
Graudus Verksmai	10
Herbertas Spenceris .Trumpa peržvalga jo philozophijos	15
Istorija Septynių Mokytojų	50
Idėja ant mėšlyno. Apysaka mūsų dienų	10
Istorija apie gražią Katriuką	10
Istorija katalikų bažnyčios	$1.00
Iš po budelio kalavijo ir Kajimas (Dvi apysakos)	30
Išgriovimas Kauno pilies. (Drama 4-se apsireiškimuose)	20
Iš bažnyčios istorijos	10
Iš kur atsiranda nusidėjėliai?	10
Įtekmė socijališkų sanlygų ant visų kultūros šakų	15
Intekmė dantų ant žmogaus gyvenimo	10
Juozas Arch Sodietis—deputatas	
Anglijoje	10
Jonas Krikštytojas (Penkiaveiksmė tragedija su prologu)	30
Juozapas Koniuševskis arba kankinimas Unijotų	25
Kabalas	10
Kėkštų Simas. (Apysaka iš ūkininkų gyvenimo	10
Kainas. (Misterija. Trijuose aktuose)	25
Kaip Sicilijos kaimiečiai kovojo už savo tiesas	10
Kur mūsų išganymas?	25
Kunigija ir svietiška valdžia	15
Keletas minčių apie mirties bausmę	10
Kaip valstiečiai kovojo už žemę ir laisvę	15
Kaip apsivesti ir laimingai gyventi	15
Kaip darbo žmonėms išsiliuosuoti	10
Keletas žodžių apie lietuvius ir naudingi pamokinimai	15
Knygelė dėl lietuviškų kareivių	

KIŠENINE KNYGA.
dėl kirpėjaus arba siuvėjaus paišymui kvormų ir kirpimui vyriškų drabužių. 50 puslapių. Gražiai apdaryta. Prekė $4.00
Tokia pat knyga del moteriškų drabužių. Prekė $4.00.

Amerikoje	10
Laima ir planetos	25
Lietuvos Istorija Knyga I	$1.50
Apdaryta	$2.00
Lietuvos Istorija. Knyga II	$1.50
Apdaryta	$2.00
Abi drūtai apdarytos į vieną tomą	$4.00
Lietuvių tauta. Tomas I	$1.50
Apdaryta	$2.00
Lietuvių tauta. Tomas II	$1.75
Apdaryta	$2.25
Abu tomai apdaryti į vieną	$4.25
Lietuviškos dainos iš visur surinktos	$2.00
Lengvas dūdas, pačiam per save pramokti rašyti	10
Mythai, pasakos ir legendos žemaičių	50
Mūsų Dielės. (Per ką Lietuva kenčia)	10
Mokslinčius Tvardauskas	50
Miškas vis smarkiau degē	15
Maskoliai 1612 metuose arba Jurgis Mikalovskis	50
Našlaitė. (Apysaka eilėmis)	10
Pasikalbėjimas apie dangų ir žemę	25
Parsidavimas ir pelnas	10
Paveikslai (Dvi apysakos)	15
Palemonas ir Giržduta. (Apysaka eilėmis)	20
Puota — Nuskintas žiedas. (Dvi apysakos)	10
Pagieža — Jurgis Durnelis. (Dvi apysakos)	25
Pirmoje Gegužės Sapnas	15
Ponas Bartkus. (Eilės)	10
Pažvelgus atgal. (Romas)	$1.00
Palocius ežero dugnuose. (Trijų veiksmų drama)	15
Pamokinanti aprašymai iš gyvenimo žmonių	20
Sausio devinta	15
Švedų liaudies švietimas	25
Senkaus Jurgis	15
Švicsa Dievo dienos tamsybėje	35
Tamsybės Guolis	10
Užsistanavik ant to gerai	15
Vargdieniai. (Apysaka iš baudžiavos laikų)	50
Vilius Tell. (Drama 5-se aktuose	30
Valkata	10
Vilkų Lizdas. (Apysaka iš Kryžiuočių laikų)	35
Vytauto prisieka. Paveikslas, didumas 27½x21½	30
Vienybės Lietuvninkų 25 metų sukaktuvių Jubilėjinė kningelė (su 57 paveikslais	50
Žemių dulkės. (Labai akyva apysaka)	50
Ženybos Paikių Miko	10
Žmogus. (J. Akuratero apysaka	15

J. J. PAUKŠTIS & CO.,

VISIEMS DEL GEROVES!

Mūsų viengenčiai skaito visokius raštus, kaip menkesnių, taip ir geresnių rašytojų, bet tankiai atsitaiko, kad randasi suvisai nesuprantami žodžiai, kurių be tam tikro vadovėlio jokiu būdu negalima suprasti. Todėl mes kiekvienam patariame nusipirkti *Svetimų ir nesuprantamų žodžių žodynėlį*, kuris skaitytojui gali labai daug pagelbėti, susitikus nesuprantamus žodžius. Kaina tik 35 cent —Galima gaut pas:

J. J. PAUKŠTIS Co.
120 Grand s. Brooklyn N.Y.

Telephonas 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir Garšva

Graboriai ir Laidotuviu Direktoriai.

Laidojame Numirelius ant visokiu Kapiniu.

PARSAMDOME KARIETAS

vesėlioms, krikštynoms ir šiaip pasivažinėjimams. Atsišaukit ypatiškai ar per telephoną. Ofisas atdaras dieną ir naktį.

227 Bedford Ave. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

Kaip pasilikti Amerikos piliečiu.

Kningutė lietuviškoj ir angliškoj kalbose. Turinys: Įstatymai apie pilietystę, Klausimai ir atsakimai išsiimant popieras, Suvienytųjų Valstijų konstitucija, Neprigulmybės dekleracija (ir) Konfederacijos straipsniai. Lietuvių Amerikos Ukėsų Klubas, matydamas kad yra reikalas kiekvienam tapti piliečiu šios šalies, išleido šią kningelę savo triusu. **Kningelės čienia tik 25 centai.** Todėl norintiejie gauti šią kningelę turi po draug su užsakymu prisiųsti ir 25c. krasos ženkleliais, arba per Money Orderį. Adresuokite.

LITHUANIAN-AMERICAN CITIZENS CLUB
372 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

BIRUTE

LIETUVIŲ TAUTOS VEIDRODIS.

Savaitinis laikraštis skiriamas visiems lietuviams.

„**BIRUTĖ**" išeina kas pėtnyčia Tilžėje (Mažojoje arba Prūsų Lietuvoje).

„**BIRUTĖ**" yra vienatinis prūsų lietuvių laikraštis, kuris visu pasišventimu darbuojasi atgaivinti savo brolius tautiškai.

„**BIRUTĖ**" spausdinama lietuviškomis raidėmis ir išeina grynoj lietuvių kalboje.

„**BIRUTĖ**" jau eina trečius metus ir supažindina savo skaitytojus ypačiai su reikalais prūsų lietuvių, šale to praneša apie lietuvių tautišką ir kultūrišką kilimą Didž. Lietuvoje, Amerikoje ir Anglijoje.

„**BIRUTĖ**" nori būti „apžvalga" visoms apžvalgoms, ant kiek jai pasiseks tą įvykdinti, prigulės nuo savo tautiečių.

„**BIRUTĖ**" tekainuoja visose Suvienytose Amerikos Valstijose visiems metams **tiktai $1.50.**

Priederme kiekvieno lietuvio yra išsirašyti „**Birutę**", tuomi paremia reikalus prūsų lietuvių ir kartu visos lietuviškos tautos.

„**BIRUTĘ**" **galima užsisakyti per p. J. J. Paukštį, 120—124 Grand str., Brooklyn, N. Y., kuris yra „Birutės" atstovu visos Amerikos.**

Telephonas: 3254—T—Market.

Daktaras
Jonas J. Kaśkiaućius
Gydo vyrų, moterių ir vaikų ligas, pagelbsti prie gimdymo.

VALANDOS: Nuo 9—12 ryt. nuo 6—8 vak.

88 Jefferson Str. prie Ferry Str.
NEWARK, N. J.

KINEMOTOGRAFU KRAUTUVE.

Pirmutinė Lietuviška Krautuvė Judančių Paveikslų Amerikoje.

Užlaikome visokių gatunkų APERATUS. Parduodam ir randavojam labai pigiai su visokiais Elektrikiniais ir Gaziniais intaisais naujausios mados. Į Stak užlaikome suvirš 1.000 ratų filmos. Importytų iš visų šalių svieto, specijališkai turime padarę daug Lietuviškų Illiustracijų dėl Dainų, Deklemacijų, Referatų ir Prakelcijų, dirbam ant orderių labai pigiai. Kuris užsiimat arba norit užsiimti šiuomi bizniu, reikalaujanti pagelbos šaukitės prie:

American Film Exchange
A. T. Raćiunas Mgr.
630 Halsey Str., Brooklyn, N. Y.
Phone 3536 W. Bedford.

Juokkis per visus metus!

Užsirašęs „TARKĄ" nuvaikysi nuo savo kaktos visas raukšles.

Turėsi juoko, kada tik atsiminsi, kaip „TARKA" perleidžia per savo brazdinį visokius išvirkėlius ir liurbas.

Gražių giesmelių su gaidomis
Juokingų uždavinių, šaradų. Pilna karikaturų, juokingų paveikslų.
Tik vienas dol. metams.

Adresas: „TARKA",
P. O. Box 895, New York City

Telephonas: Greenpoint 8.

Daktaras
A. Szliupiute-Jankauckiene.

gydo visokias ligas moterų, vaikų, vyrų ir lanko prie palagų.

VALANDOS: Nuo 12—2 po piet, nuo 7—8 vakare.

165 Berry St., prie Grand St.,
BROOKLYN, N. Y.

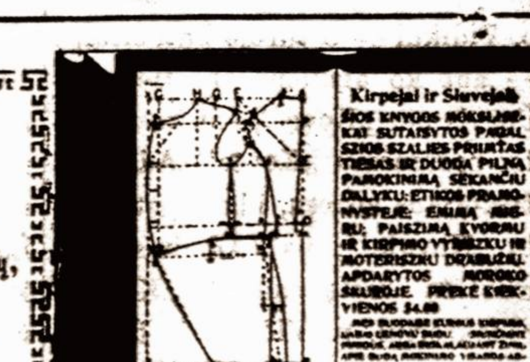

Joseph Topilis & Co.
195 Norman ave., Brooklyn, N. Y.

REIKALAUJAMA

pirmos kliasos preserių ir forepreserių. Gera mokestis; darbas — nuo savaičių arba štukių.

Atsišaukite pas
Alf. Benjamin & Co.,
740 Broadway, New York City.
(13)

Rusiška linija į Canadą oficijališkai gavo žinę generališkas agentas nuo Russian-American Line į New York, A. E. Johnson & Co., kad laivas nuo šio laiko sustos Halifox'e, taigi bus pirmutinė linija, kuri darys susinešimus Maskolijos su Canada. Iš priežasties, kad rusai perka žemes ir keliauja Canadon, kompanija matydama reikalą padaro sustojimą Halifox'e, iš ten į New-York, ir paėmus tavorą ir keleivius važiuos į Roterdam ir Libava (Liepoją).

REIKALAUJAME ŽMONIŲ.

Mokame $20 algos ant savaitės del agentų, kurie parduoda auksinius, sidabrinius ir nikelio laikrodėlius (ziegorėlius) su lenciugėliais tarp savo pažįstamų ir kitų, ant išmokesties mėnesines po $1 ir po $2 ant mėnesio. Reikalaujame keliaujančių agentų, kurie važinėtų nuo vieno miesto į kitą, taipogi reikalaujame vietinių agentų, kurie būtų ant vienos vietos. Mokame $20 algos ant savaitės agentams, kurie visą savo laiką dirba del mus, $8 algos mokame ant savaitės agentams, kurie dirba tiktai vakarais užbaigę savo dienos darbą. Reikalaujame žmonių gero pasielgimo ir blaivų, taiposgi norėtume žinoti jų dabartinį užsiėmimą.

North American Sales Company.
BoX 954 — Dept. 76,
NEW YORK CITY.
(91)

BENNETT TYPEWRITER. Kaina $18.00

Bennett Typewrite yra tai naujausio išradimo drukuojama mašina ir drukuoja teip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su universališkais, raktais, teip kaip mašinos už $100.00, arba ir brangesnės. Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių į minutą. Padaryta iš labai tvirto plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atramentuojasi nuo kaspino.

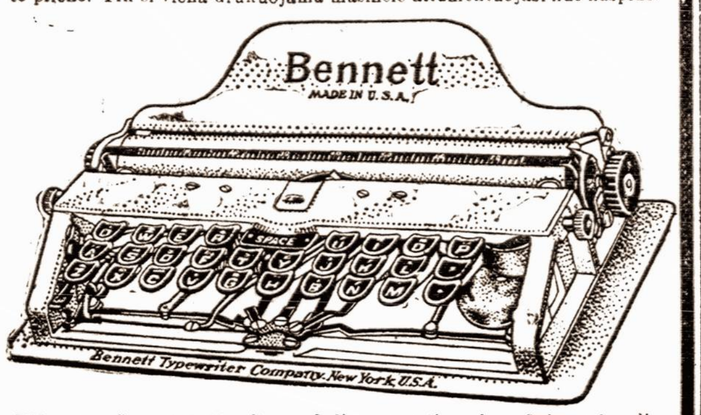

Diduma mašinos 2x5x10 colių. Galima vartoti popierą 8 ir pusės colių platumo. Turi 84 litaras ir ženklus. Volelis su literomis mainosi ir tokiu budu ant jos galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 atskirų dalių, sveria 3 ir pusę svaro. Sudėta į labai puikią skrynelę ir ją galima nešiotis rankoje, arba kišeniuje. Ji yra netiktai naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ypatai, o už tokią prekę, tai kaip dykai.

J. J. Pauksztis & Co.,

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Nauja Krautuve

Atidariau naują krautuvę visokių

Vyriškų ir Drabužiu

KAS TIK VYRAMS REIKALINGA.

Kaip pavasarinių taip ir vasarinių.

Reikale kreipkitės pas savo tautietį.

Peter T. Markevich

131 Grand St. **Brooklyn, N. Y.**

TIK KĄ IŠĖJO IŠ-PO SPAUDOS:

APIE KUNO ISLAVINIMĄ

Pagal prof. Bliunčli parašyta P. Norkaus. Su 25 paveikslais. Pusl. 74. Kaina 15 cent'. Autorius išdėsto žmogaus kūno, ypač krūtinės, sustatymą. Pagaliaus nurodo, kokia svarbia rolę lošia kasdieninė kūno gymnastika, kaip ji žmogu sustiprina fyziškai ir protiškai; kaip per gymnastiką žmogus palaiko savo kūno sveikatą, gražumą ir pailgina gyvenimą. Tas atsiekiama tik pašvenčiant kasdieną po desėtką minučių ant gymnastikos. Kningutė reikalinga turėti po ranka ir atvejų atvejais perskaityti. Tas veikalėlis mūsų kalboje dar pirmutinis tokios rųšies.

VILKU LIZDAS

Apysaka iš kryžiuočių laikų, parašyta Zuzanos Moravskos, sulietuvinta A. Vėgėlės. Pusl. 117. Kaina 35 c. Niekas taip neišlavina jaunuomenės, niekas tiek neinkvepia meilės prie savo tėvynės ir visų prakilnių darbų, kaip historiškos apysakos. Francūzus pakėlė apysakos Diumo, Hugo ir Zolo. Pasaulį pralenkė anglai išmintingame patriotizme ačiu historiškiems romanams Walter Skotto. Lietuviai da maža teturi historiškų apysakų, išskiriant Kraševskio „Kuningas", „Vitoliorauda" ir kit. Todėl „Vilkų Lizdas" yra labai brangintina kninga. Nors ji skiriama tik jaunuomenei, bet ją su didele nauda ir smagumu perskaitys kiekvienas lietuvis ir lietuvaitė.

PAZVELGUS ATGAL

Didelė sociologiška apysaka arba romanas, garsaus amerikonų romanisto Edwardo Bellamy,, versta P. Siulelio. Pusl. 356. Kaina $1. Šitas veikalas, išverstas veik į visų civilizuotų tautų kalbas, ir turėjęs visur milžinišką pasisekimą, lietuviškame pilname vertime pasirodė dar pirmą sykį. Bellamy nupiešia dailios apysakos formoje apie žmogų, kuris pramiegojęs šimtą suvirš metų, prabudo ir rado visai naują draugijos surėdymą. Čia jis aprašo viską, kas buvo naujai sutvarkyta ir kaip tuose laikuose buvo laiminga žmonija. Norints tai didelės fantazijos aprašymas, bet jis suteikia skaitytojui tūkstančius prakilnių minčių. Galima drąsiai sakyti, kad šita kninga yra socialistų vadovėlis. Ją perskaitęs žmogus pasisems sau labai gilių idealų. Ji privalo rasties kiekvieno lietuvio kningynėlyj.

J. J. Paukštis & Co.

120–124 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

New Telephone 1070 R.

Vienatinis ir Geriausis Fotografistas.

Jos. Shukis

20 East Market st. **Wilkes-Barre, Pa.**

Pigiausios kainos — Didziausia apsauga $100.000.00

Pigiausios kainos -- Didžiausia apsauga $100.000.00

Skaitykite atydžiai! Nesiduokite apgaudinėt triukšmingiems ir melagingiems Agentų apgarsinimams. Jeigu kuris sako jogei kame nors Jus užtikrina, paklauskite apgaviko, kuomi užtikrina ir kur jo gvarancija? Atsakomasis Agentas ir bankierius sudeda gvaranciją į Valstijes kasą. Pirm negu pavesite savo pinigus taupinimui arba pasiuntimui Tėvynėn, pasiteiraukite kaip ir kuomi užtikrina Jųsų sunkiai uždirbta skatiką. Sudėjan Valstijos kason Šimtą tukstančių dolerių kaipo užtikrinimą Jums. Įsitėminkite, jogei netikrojo bankieriaus reik lenktis. Jųsų patarnavimams yra senas datyrusis Agentas, kuris: Siunčia **50** rub. už **$26.15, 100** rub. už **$51.90, 500** rub. už **259.40, 1000** rub. už **$518.00.** Parduoda laivakortes į Eurodą ir į Ameriką. Padaro kontraktus ir įgaliojimus (daviernastis) visą tą atlieka pigiai atsakančiai ir greitai. Reikalaukite pinigų kurso ir laivakorčių kainų. Atsakinėju greitai, o patarimai dykai.

HENRY J. SCHNITZER

141 Washington st. **NEW YORK.**

Pigiausios kainos -- Didžiausia apsauga $100.000.00

Pigiausios kainos — Didziausia apsauga $100.000.00

Mūsų aptiekorius yra lietuvis

FRANAS URBONAS

Visi, kurie jieškote sveikatos, galite ją apturet.

Musu aptiekoriaus vaistai (liekarstos) ir gera roda parodys tikrą kelią in sveikatą : : : : :

SU PAGARBA FRANAS URBONAS

151 Metropolitan Ave. (co r. Berry st.) **BROOKLYN, N. Y.**

DIDŽIAUSIA LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA S. L. A.

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje susideda iš 250 kuopų, turi 10,000 sąnarių, New Yorke savo namus vertės $40,000.00. Išleidinėja savaitinį laikraštį „Tėvynę", savo iždė turi grynais piningais suvirš $25,000.00. Apšvietos reikalams ir kitokiems labdaringiems tikslams išmoka šimtus dolerių, kas metas. Todėl geistina, kad Susivienijimas turėtų bent 100,000 sąnarių, tuomet tokia organizacija galėtų atlikti mums ir mūsų tautai milžiniškus darbus. Jeigu S. L. A. kuopos rastųsi kiekvienoje Amerikos vietelėje, kur tik yra burelis brolių, lietuvių ir kad visi suaugę butų jo sąnariais, kaipo pasekme to, našlės ir našlaičiai ir nusenę, po mirusiam sąnariui gautų 600 ar 1000 dol., tai pamąstyk, kiek apsunkinimų, kokius dabar nuolatos lietuviai nukenčia, galima būtų išvengti, kiek našlaičių būtų išgelbėta lietuvystei, kurie dėl prievartos pakliuva į rankas kitataučių ir žuva kaipo lietuviai! Kiek piningų mūsų visuomenė tada galėtų apversti visokiems naudingiems tautos reikalams!

Šituos klausimus reikalaujame rimtai apsvarstyti. Pasvarstyk gerbiamas skaitytojau valandėlę, kaip daug gero gali būti padaroma organizacijos tokios, kaip Susivienijimas Lietuvių Amerikoje.

Inmokėti piningai į šitą organizaciją (S. L. A.), buva pilnai užtikrinami atgavimui atgal sunkiose gyvenimo valandose ir dar daug sykių didesnį, negu tapo įmokėta.

Susiv. L. A. išmoka mirusio nario pašelpgaviui taip: $150.00, — $300.00, — $600.00 ir — $1000.00. Yra keturi skyriai apsaugos pagal virš paminėtas sumas.

Visokios blankos, konstitucija ir mokesčių kningelė gaunama dovanai pas Susivienijimo sekretorių: **A. B. Strimaitį, 307 W. 30th st., New York City.** Jeigu tavo miestelyje dar nėra S. L. A. kuopos, o nori tapti šios organizacijos sąnariu, tai rašyk klausdamas išlygų ir konstitucijos pas sekretorių viršpažymėtu adresu, arba pas prezidentą: **F. Živatkauską, 110 W. Market st., Scranton, Pa.**

Konkursinis

Geografijos Vadovelis

Kaina 75c.

Apdaryta $1.00.

J. J. Paukštis & Co.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

"No Work-No Pay" The Workingman's Problem

Jis tik įsenino šaltį ir paskui turejo gulėti per savaites

DR. RICHTER'IO

Pain-Expelleris

prašalįs pavojingus susirgimus jeigu vartosi su laiku pagal nurodymų, ant dėžutės; 25c. ir 50c. už bonką. Ziūrėk ant **Inkaro** ir vardo ant dėžutės.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York.

Richter'io Congo Pillės yra geros nuo vidurių sukietėjimo. 25c. ir 50c.

Antanas Stašauckas.

Labai puikioje vietoje saliunas, užlaikau skaniausius gėrimus ir kvepiančius cigarus. Lietuviai, nepamirškite atsilankyti pas savo vientautį.

No. 2 Cor. Nesbitt ir B.

EAST PLYMOUTH, PA.

FARMAS PARDUODU.

Galima gauti farmas **Lietuvių Kolonijoj, Michigan valstijoje,** kuri turi pirkę 105 lietuviai. Farmos Mason county, turiu pardavimui gyvenamų farmų su budinkais ir sodais; žemė — molis su smėliu ir juodžemis. Maišytos turiu Lake County, daugybę geros žemąs, neišdirbtos del Farmų parduoti pigiai ant lengvų išmokesčių. Adresuok tuojaus ir gausi lietuvių kalba informacijos kningelę ir mapą dovanai.

ANT. KIEDIS,

Peacock, Lake County, Michigan.

(23)

PIRMAS LIETUVISZKAS

Fotografistas ir Maliorius

VISOKIU FOTOGRAFIJU

Darba atlieku puikiai ir pigiai.

G. BENSON

328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Telephone 2427 Greenpoint

VIENATINĖ IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA

AGENTURA

Parduodam Szifkortes ir siuncziam pinigus.

Jau nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES keliaujantiems į Lietuvą arba norintiems parsikviesti iš Lietuvos savo gimines ar pažinstamus į Ameriką, visados parduodam Šifkortes kuoteisingiausia į kur tik nori, ant greičiausių ir geriausių LAIVŲ už prieinamą prekę. Kurie pas mus pirko Šifkortes, kelionėje neturėjo nė jokio klapato; per tai, kad męs visados suteikiam keleiviams geriausius patarimus, kaip turi keleivis apsisaugot nuo apgavysčių. Priegtam padarome reikalingas popieras pas konsulį dėl perėjimo per rubežių.

Taigi reikalaujant ŠIFKORČIŲ — malonėkit kreiptis prie musų, o busit kuogeriausia aprupinti visame.

Offiso valandos:

šiokiems dienoms nuo 8 ryto iki 9 val. vakare.

Šventoms dienoms nuo 9 ryto iki 3 val. po piet.

120–124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. (Antros durys nuo Berry Street)

PINIGUS SIUNCZIAM IR ISZMAINOM.

Siunčiame pinigus i visas svieto dalis saugiai, greitai ir pagal pinigų kursą.

Teipgi išmainom ant ruskų ir vokiškų.

Parduodam Tikietus ant geležinkelių į pietines ir vakarines valstijas.

Persiunčiam potografijas į Lietuvą ir užregistruojam laiškus.

Padarom aktus rejentalnus dėlei žemės ir kitokių priklausančių savasčių. Tą viską darom su Konsulio paliudijimu.

Užsiimame provomis Europiškomis ir Amerikoniškoms iškolektavojime mokesčių.

Darom daviernastis, išjieškom dales Lietuvoje ir atimam į Ameriką.

„VIENYBE LIETUVNINKŲ"

Seniausias Lietuviu Laikraštis Amerikoje. Įkurtas 1886 mete.

Išeina kas Sereda. Užsirašant „Vienybę Lietuvninkų" Amerikoje prekiuoja metams $2.00, pusei metų $1.00. Užrubežiuose prekiuoja metams $3.00, pusei metų $1.50.

Teipogi spausdinam visokias knygas, konstitucijas, bilas, plakatus ir tikietus baliams, popieras laiškams rašyt ir kitokius spandos dalykus. darbą atliekam greitai ir pigiai.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVE VISOKIU KNYGU.

Čia visokias knygas galima gaut, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip ir maldų knygas. Žodynų, gramatikų, rankvedžių, Biblijų ir t. t.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street, **Brooklyn, N. Y.**

Didžiausis Pasaulyje Teatras

Hippodrome.

ant 6th Ave., tarp 43 ir 44 gatvių.

Šiemet stato ant scenos vieną labai dailiai sutaisytą spektaklį „Aplink Svietą". Būti New Yorke ir neaplankyti Hippodromo, reiškia būti Romoje ir nematyti popežiaus. Lešia kasdien po pietų nuo 2-ros ir vakarais nuo 8-ių. Geriausios sėdynės $1. Augščiau — pigiau.

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etnografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, slidaus popieriaus, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos kiekvieno lietuvio stubelės. Pirmutinė dar tokio didumo mapa lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygyne, tik po 50 centu.

Pasiskubinkite kiekvinas įgyti tą ŽEMLAPĮ ir pamatyti surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlių exempliorių. Šiuo adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 Grand Str., **Brooklyn, N. Y.**

THE AMERICAN Preké $7.00
Labai puiki mašina drukavojimui laiškų.

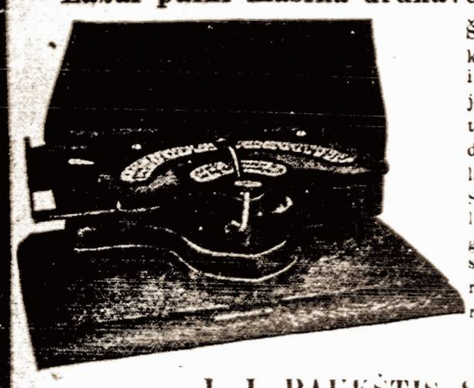

Šita mašina puikiai drukuoja, labai aiškus drukas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiduoda po $10 dol., bet dabar ant trumpo laiko atpiginta tik už 7 dol. Skrynelė 2 dol. Kam reikalinga tank ar kilnotis, tai geriausia pirkti mašiną su skrynele, kurią pasiėmęs į ranką kaipčemodanelį, gali nešti kur nori.

Pati skrynelė $2.00
O mašina $7.00

J. J. PAUKŠTIS & CO.
120-124 Grand Str. Brooklyn, N. Y.

Telephone 1331

Nik. P. Zelwis
Lietuviškas graborius.
Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius. Karietos laidotuvėms, veseilioms ir krikštynoms.
Ofisas ir gyvenimas:
1034 Bank Street,
Waterbury, Conn.
Lietuviai, kreipkitės reikale.

TELEPHONE 1295 GREENPOINT.
P. BUTKUS
LIETUVISZKAS GRABORIUS
(UNDERTAKER)
Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius.
Karietos laidotuvėms, veseilioms ir krikštynoms.
Mano gyvenimo Ofisas atidaras
DIENĄ IR NAKTĮ.
213½ Berry Str. Brooklyn, N. Y
Branch Office: 48 Hudson Ave.
LIETUVIAI KREIPKITĖS REIKALE PAS LIETUVĮ.

Zmijecznikas yra tikrasis
ŽMIJECZNIKAS
Tamyk! Tiktai Groblewskio

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių galvos skaudėjimų, KAULŲ, PERŠALIMO, REUMATIZMO, STRĖNŲ SOPĖS, SAUSGĖLŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO ir DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, nejieškok rodos pas kokius nemokintus žydelius ar kryžiokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locną vientautį, reikalaudamas tikrų, grynų ir gydančių vaistų — pas

ALBERTĄ G. GROBLEVSKĮ.
Plymouth, Pa.

garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių", o persitikrinsi, kad neiškleisi veltui ir ant apgavysčių savo sunkiai uždirbto cento.

Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tiktai randasi ant svieto teip dėl senų žmonių, kaip dėl kudikių, vyrų ir moterų.

„Lenkiškai-Lietuviški" vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį.

Dėlto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laiškui, o niekuomet to nesigailėsi. Adresas:

Albertas G. Groblevskis
Cor. Elm and Main Sts.
Plymouth, Pa.

SAULE

Du-kart nedėlinis laikraštis
Smagiausias lietuviškas laikraštis visoje pasaulėje.
IŠEINA kas UTARNINKĄ ir PĖTNYČIĄ
Prenumerata kaštuoja:
Amerikoj Ant viso meto $2.50 / Ant pusės meto $1.25 / Ant ketverčio meto 65c.
EUROPOJE Rosijoje ir Lietuvoje $3.50 / Angl.ijoj ir Skotlandijoj 15 sh. / Prusuose 15 markių.

MĖNESINIS RAŠTAS
Linksma Valanda
IŠEINA APIE 15 D. KOŽNO MĖNESIO.
Talpinasi visokių gražių Istorijų, Pasakų, ir t. t.
PRENUMERATA:
Amerikoje ant viso meto tik $1. Rosijoje $1.50. Anglijoje 7 sh. Prusuose 7 mk.

☞ Kas užsirašo "SAULĘ" ir "LINKSMĄ VALANDĄ" ir pilnai užsimoka, tai abu raštu gauna per visą metą už $3 in Ameriką, in Rosiją $4.50, in Angliją 7 sh. ☜ Priek tam pilnai užsimokėję skaitytojai kas metas gauna DOVANĄ puikų Kalendorių.

W. D. Boczkowski & Co.
520-522 W. South St.
MAHANOY CITY, PA.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS
pas PETRĄ A. DRAUGELĮ.
Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvepenti cigarai, ir puikus užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veseilių. Nepamirškit šios atsakančiausios vietos, o busit užganėdinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

Telephone 854 W. Williamsburgh.
Williamsburgh BATHS.
E. APRIL, Savininkas.
Rusiškos ir Turkiškos

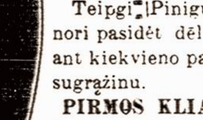

PIRTYS
274 South First Street,
(tarpe Havemeyer street ir Marcy Ave.)
BROOKLYN, N. Y.
Moterims kiekvieną utarninką.

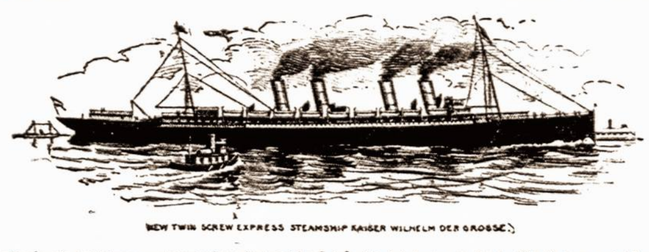

Bischoff's Banking House
287 Broadway Kampas Reade Gatvės
New York N. Y. Telefonas: Worth 2822

Kas reikalauja teisingo patarnavimo ir nori kad jo reikalai butų greitai atlikti, tegu atsišaukia
Seniausį Bankinį Namą. Uždėtą 1848 m.
$100.000 (šimtas tukstančių dolerių) yra mųsų kaucija sudėta į rėdišką kasą.
Pinigus siunčiame į Krajų kuo greičiausiai. Pinigus visų kraštų išmainome pagal kursą. Pinigus priimame ant procento ir išduodame ant pareikalavimo. Šipkortes parduodame ant geriausių garlaivių visų Linijų į ir iš Krajaus už pigiausią kainą. Pašportus dėl keliaujančių į Krajų parupiname. Daviernastis padarome pigiai ir visas kitas rejentališkas popieras su paliudijimu Konsulio. Atjieškojimą dalių atliekame kuoteisingiausiai.
Atidaryta: kas dieną iki 6 vakare.
Subatoje iki 8 val. vakare. Nedėlioje nuo 10 iki 12 val. ryte.

Teisingiausia Lietuviszka Agentura
PARDUODU LAIVAKORTES ant geriausių ir greičiausių Laivų, keleiviai visados bus užganėdintais.
SIUNČIU PINIGUS į visas dalis svieto kuo-greičiausiai ir pagal pinigų kursą. (Stoviu po kaucija $30.000.)
Teipgi Pinigus priimu kurie nori pasidėt dėl apsaugojimo ir ant kiekvieno pareikalavimo juos sugrąžinu.
PIRMOS KLIASOS HOTELIS, Skaniausi ir sveikiausi visoki gėrimai, per tai visados svečių pilna, kiekvieną draugiškai ir maloniai visados pavaišina.
P. J. CHMIELIAUSKAS,
177 E. Main St. PLYMOUTH, PA.
(Bell Phone 8—R)

DIDIS GYDYTOJAS **Dr. Ignotas Stankus M. D.**

pabaigęs daktarišką mokslą universitete valstijos Indiana, ir baigęs kvotimus aukščiausioje ir jau paskutinėje daktariškoj mokykloj **New York Post-Graduate MEDICAL SCHOOL & HOSPITAL,** kurioje speciališkai išsilavina gydyme visokių pavojingiausių ligų ir daryme operacijų; pabaigęs tą mokslą įgaun vardą aukšto, didžio daktaro. Dr. IG. STANKUS, per kiek laiko buvo miestavu daktaru Indianapolis, Ind., kur turėjo didelę praktiką gydyme įvairių ligų atlikdamas savo užduot kuo geriausei ir užganėdinančiai žmonijai dabar-gi pasišventęs labui savo brolių tautiečių, ir kad apsaugot juos nuo išnaudojimo per nesąžiniškus daktarus, įrengė savo locną naminį ligonbutį ir:

KVIEGZIA VISUS PAS SAVE SAKYDAMAS:
Jeigu sergi, ar kenkia kas sveikatai, skubei kreipkis pas manę ypatiškai arba laišku, o busi išgydytas Jeigu kiti daktarai pripažino ligą neišgydoma, neabejok, nes aš turėdamas didesnę praktiką ir aukštesnį mokslą, tau pagelbėsiu ir suteiksiu tikrai brolišką ir sąžiniską rodą. Kiekvienas iš atsišaukusių persitikrys, kad esu pabaigęs didesnį daktariską mokslą ir galiu geriau gydyti negu kiti daktarai svetimtaučiai.

☞ APSIIMU PASEKMINGAI IŠGYDYTI LIGAS ☜

● Nuo reumatizmo, skaudėjimo ir gėlimo sąnarių, kaulų, strėnų ir šonų; nuo visokių kraujo ligų, užkietėjimo ir nedirbimo vidurių; išberimo, kuno niežėjimo, visokių spuogų, dedervinių, slinkimo plaukų; galvos skaudėjimo, nuo ligos širdies, inkstų, plaučių, kepenų. Nuo visokių nerviškų ligų, neuralgijos, drebėjimo sąnarių, nemiegojimo ir išgąsčio; nuo greito nuilsimo, sunkaus kvėpavimo, peršalimo ir nuo visokių slogų Nuo visokių užkrečiamų lytiškų ligų, ir visokių kitokių nusilpnėjimų sveikatos. Teip-gi nuo visokių moteriškų ligų, skausmingų ir neregulariškų menesinių, baltųjų tekėjimo ir gumbo ligų:

Turiu Speciališką Diplomą dėl darymo Operaciju.

Ištikus butinam reikalingumui operacijos, kada vaistai negal pagydyti kaipo tai: augimo vėžio skilvije ir visokių akmenų, skaudulių ir guzų, ar tai butų puslėje, inkstuose, kepenyse ir žarnose, viską tą su pagelba operacijos galima prašalinti kuo geriausei ir už menką mokestį. Darau teip-gi operacijas ant kaulų, smegenų, grobų ir lytiškų organų, kaip vyrų teip ir moterų Ištiesinu pritrauktas kojas ir rankas. Išgydau su naujausio budo operacija reputą, už menką prekę

Pertai kreipkitės kiekvienoje ligoje pas manę. Jeigu negalima pribūti ypatiškai, tai parašykite ką skauda ir kokius nesveikumus jaučiate savyj, o aš suprasiu viską ir ištyręs duosiu rodą o jeigu reiks, prisiųsiu ir gyduoles, o tas nedaro skirtumo kaip toli gyvenate Amerikoj, Anglijoj, Kanadoj ar kitose šalise.

Atsilankantiems ypatiškai ir dėl operacijų, turiu savo locną naminį puikų LIGONBUTĮ. Biednus gydau DOVANAI.

Dr. Ignotas Stankus M. D. ☞ 1220 S. Broad St. PHILADELPHIA, PA. ☜

Val. Ofiso: no 9 ik 12, no 2 ik 4, ir no 6 ik 8 vakare Nedeliomi no 1 ik 5 vakare

Nepamirškit
Tautiško Namo!
Erta, daili salė mitingams, veselijoms, tea rams ir baliams. Gardi degtinė, šviežias alus, kvėpią cigarai, skanųs užkandžiai ir nakvinė.
TAI LIETUVIŲ UŽEIGA.
Razutis & Dixon
101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y.
Telephone 1470 Greenpoint.

Telephone 2762 Greenpoint.
Daktaras Brandšteinas
Turėjęs praktiką Europoje 18 metų, dabar Brooklyne, N. Y., atidarė ofisą.
103 So. 2-nd Str., kampas Berry Str.
Gydo naujausiu budu ligas vyrų, moterų ir kudikių. Specialistas prie ligų chroniškų (įsisenėjusių).
Valandos priėmimo ligonių: **Iš ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.**

Jonas S. Lopatto
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užslima varymu provų visuose teismuose.
Offisas rumuose 47-48-49 Bennet Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PENN'A.

Office Phone	Peoples 37
,,	Bell 47
Residence	Peoples 1100

THE LACKAWANNA
Parankiausei geležinkelei Europon keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangiai perdavinėja bagažą ir perveža pasažierius.
The Road of Anthracite
(Kietųjų anglinių kelias).
Trumpiausis kelias į Buffalo.
Tiesiai į Scrantoną ir Anglių Sritį.
Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien.
Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien.
Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien.
Tarpe visų vietinių Punktų nuolatinis ir parankus susinešimas.
Artymesnių informacijų apie kainas, traukinių begiojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinį agentą arba rašykite pas:
Lackawanna Railroad
George A. Cullen, General Passenger Agent,
90 West Street, N. Y.

STEBUKLINGOS SZTUKOS
10 LABAI GERU ŠTUKU UŽ $1.00
Su niekuo teip žmoniu nepalinksminsi kaip su geromis štukomis. Kuris žmogus moka geru štuku, tas visados praleidžia laika linksmiai visi ji myli ir laiko gudriu žmogum. Tu brolau gali ir ta pati padaryti, jeigu tik nori, nes dabar susilaukei geriausios progos, nes tik už 1 dol. gausi 10 labai geru štuku. Aš esu lietuvys, magikas ir berodydamas teatrus, patyriau, kad lietuviai labai myli štukas, todel aš dabar pasirengiau tik už 1 doleri parduoti 10 geriausiu štuku, todel nelauk ilgai, užsiorderiuok tuojaus, o po dienos visi mauys, kad tu esi labai mandrus žmogus, arba turi velnia. Sztukos, kurias aš jums prisiusiu, yra labai lengvos padaryti, teip kad kiekvienas, kuris tik turi rankas, tuojaus padaro. Visas reikalingas prietaisas ir lietuviška pamokinima kaip tas štukas padaryti, išsiunčiu ta pačia diena kaip gaunu orderi. Nusiuntimo kaštus aš apmoku. **Prisiųsk $1, o gausi tas štukas.**
JUOZAS SZLIKAS, 7208 CARPENTER ST., CHICAGO, ILL.

Tel. 651 Greenpoint.
Daktaras Jonas Misevičia
VIENATINIS TIKRAS VYRIŠKAS DAKTARAS LIETUVIS BROOKLYNE.
Gydo Visokias Ligas; taipgi dar pabaiges kursą Didžiausiame Palaginiam Hospital (N. Y. Lying-in Hospital).
272 Berry Street, Brooklyn, N. Y.
Prie So. 2-nd Street.

PRIETELIAI LIETUVIAI.
12 dideliu ir 12 mažu,

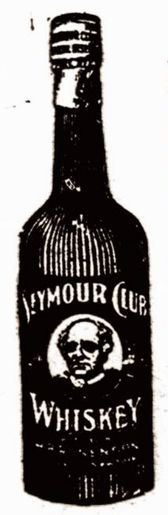

H. B. ROSENSON,
817--819 Grand St., BROOKLYN, N. Y.
Telephone, 1102 W'msburgh

Rusiszkai Amerikoniszka Linija. Vienatinė be persėdimo Linija tarpe Amerikos ir Rusijos.

8 d. į Rotterdamą		11 dienų į Liepojų	
III klasa $33		III klasa $35	
II ,, 48		II ,, 50	
I ,, 65		I ,, 75	

Išplaukimas iš New Yorko.

Kursk	Feb. 10	Birma	March 9
Lithuania	Feb. 24	Kursk	March 23

Dėl smulkesnių žinių kreipkitės in mųsų agentus ir centraliską kontorą.
A. E. JOHNSON & CO. General Passenger Agents.
27 BROADWAY. NEW YORK CITY, N. Y.

PATENTS
promptly obtained OR NO FEE. Trade-Marks, Caveats, Copyrights and Labels registered. TWENTY YEARS' PRACTICE. Highest references. Send model, sketch or photo. for free report on patentability. All business confidential. HAND-BOOK FREE. Explains everything. Tells How to Obtain and Sell Patents, What Inventions Will Pay, How to Get a Partner, explains best mechanical movements, and contains 300 other subjects of importance to inventors. *Address,*
H. B. WILLSON & CO. Patent Attorneys
Box 383 Willson Bldg. WASHINGTON, D. C.

Pavasaris TAI LINKSMOS DIENOS,
bet tik tada, kaip žmogus iš savo kūno prašalins kaip šiurkštų žiemos šaltį ligą, kuri vargina. Vienok jei to nepadarysi, tai liga vargins kūną iš viršaus ir vidurių, naikins sveikatą ir gyvastį, teip besikurstant ne tik pavasarije, bet ir vasarą be geros sveikatos neturėsi jokios linksmybės.

KAD JAUTIESI nesveikumą, bet nori turėti linksmą pavasarį, tai išsigydyk, išvaryk ligą lauk iš kūno, kraujo, nervų ir vidurių: o kad tą viską padaryti, tai atsišauk lietuviškoj kalboj prie tikro Daktaro Specialisto Klinikos, kurs pagal reikalą pritaikys speciališkai geriausias liekarstas, kurios kaip šilti saulės spindulial išvaro žiemos šaltį teip ligą išvarys lauk, be peilio, be sopulingų operacijų

Apturesi tikra linksma pavasari ir gera sveikata;
džiaugsies kaip šimtai išgydytų dėkavodami. Iš DAUGYBĖS nors keletą patalpinam:

Albany, N. Y., 613 Livingston st. Ant. Barnetas. Aš sveikinu Philadelphijos M. Kliniką ir dėkavoju už geras liekarstas ir greitą išgydymą ligos Draugams ir pažįstamiems laike jų ligos visada rodysiu kreiptis prie Jųs kad tikrai gali išgydyti

K. Olševiče, 1444 Rose st., Camden, N. J. Džiaugdamasi gera sveikata ir dėkavoja už išgydymą no skreplavimo, kosėjimo, skaudėjimo krūtinėje šonuose ir kitose kūno dalise.

Mrs. M. Domeikene, 96 Crosby st., Grand Rapids, Mich. Teip sako: Nors ilgai sirgau, dang visokių daktarų perleidau, — bet Philadelphios M Klinike Dr. geriausiai man pagelbėjo nuo skaudėjimo strėnose, vidurinose, krūtinėje, rankose ir kitur.

Daugybė tokių padėkavonių ateina kasdien už išgydymą nuo:
nervų ir nusilpnėjimų, peršalimo ir kosėjimo, galvos skaudėjimo ir svaigimo, vidurių nesveikumų ir užkietėjimo, sąkles nubėgimo nuo saužagystės, greito pailsimo, negero ir sumažėjimo kraujo, teip-pat nuo limpančių lytiškų ligų ir tam panašios rųšies VYRU nelaimių. Teip-pat MOTERU nuo vyrinių skaudėjimų strėnose, baltųjų ir kitokių ligų.

KAD NEGALI PRIBUT asabiškai, tai parašyk, o apturėsi rodą, pagelbą ir tikras liekarstas, kurios gali tave išgydyti ir turėsi LINKSMĄ PAVASARĮ Visada rašant adresuok teip:

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC
1117 Walnut St., Philadelphia, Pa.
Valandos kasdien nuo 10 iki 4 po piet Nedėliomis nuo 10 iki 3 p p
Ir vakarais nuo 6 iki 8 Utarninkais ir Pėtnyčiomis.

Dėl visuomenės naudos Phil. M. Klinikas, išleidžia naujausią daktarišką knygą "DAKTARAS" į labai naudingą visiems. Kiekvienas apturės dovanai kurią tik už atsiuntimą prisiųs virš padėtu adresu tik 4 cen. stamponis.

PUIKUS HOTELIS
Andriaus Milišausko
Visada šaltas alus, skani arielka, elius, porteris, visoki vynai ir kvepianti cigarai.
Lietuviai vietiniai ir atvažiavę iš kitur, nepamirškit šios puikios vietos.
16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
Priekai Central Dypą

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS
— pas —
JonaKulboka
SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,
VISOKI VYNAI,
— KVEPIANTI CIGARAI. —
74 Grand st., Brooklyn, N. Y.
(kampas Wythe ave.)

MOKINKIMĖS PATYS
Gramatika angliškos kalbos mokintis be mokintojo (apdaryta) **$1.00.**
Vaikų Drangas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokintojo 15 c.
Naujas Budas mokintis rašyti be mokintojo..... ..... 10 c.
Aritmetika mokinimuisi rokundų. su paveikslais (apdaryta).....35 c.
Pinigus siųskit per Money Order šiuo adresu
P. Mikolainis,
Box 62. New York City.

W. SLOMINSKA
Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais
ant Kosciuškos Parodos už rupestingą ir artistišką išdirbimą

KARUNŲ, ŠARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARŠALKINIŲ
LAZDŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodotinoms Draugystėms, kad aš dirbu visus augščiau paminėtus daigtus PIGIAUSIAI, TEISINGIASIAI IR GERIAUSIAI, nes per daugelį metų užsiimdama išdirbiniais įgijau geriausią praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone
W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.